

Simpozij o sv. Nikoli Taveliću

U Šibeniku održan IV. međunarodni znanstveni skup „Franjevački velikani“

Znanstveni skup u Pazinu

Posvećen 70. obljetnici uspostave Apostolske administrature u Pazinu, 40. obljetnici ujedinjenja Crkve u Istri te mons. Dragutinu Nežiću

„Vjera i sport u susretu“

U organizaciji Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu održan XXIII. međunarodni teološki simpozij

Prvi pohod jednoga hrvatskog biskupa Fanaru

Biskup Antun Škvorčević na početku novog mandata u vodstvu Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog posjetio ekumenskog patrijarha Bartolomeja

Biskup Petanjak u Zambiji

Krčki biskup pohodio svećenika svoje biskupije misionara Borisu Dabu, koji kroz proteklih 35 godina kao misionar fidei donum djeluje u biskupiji Livingstone

Papa Franjo primio patrijarha Teofila III.

Zauzmimo se sada, po Gospodinovoj želji, kako bismo izgradili budućnost punoga pomirenja i bratskoga zajedništva. Ne učiniti to bio bi današnji najveći grijeh, istaknuo Sveti Otac

Domovinske vijesti

Skupština svećenika Riječke nadbiskupije

Za svećenika zaređen fr. Ivan Dominik Iličić

Rijeka: Ustrojen novi Nadbiskupijski ured za katoličke škole

Otvoren Centar za mlade „Bl. Miroslav Bulešić“

Crkva Sv. Stjepana u Pustijerni predana Dubrovačkoj biskupiji

Novo vodstvo Hrvatske redovničke konferencije

Rezultati akcije „Dar od srca“

Započeo dvogodišnji studij Teologije posvećenog života u Splitu

Izabrano novo vodstvo Hrvatskoga društva crkvenih glazbenika

Kuća susreta Tabor dobila nagradu grada Samobora

Četvrti nacionalni susret štovatelja Božjega milosrđa

„Sveti Ilar u kontekstu svoga vremena“

Devetorica novih đakona Đakovačko-osječke nadbiskupije

Blagoslovljen novi Caritasov centar Varaždinske biskupije

Crkva u Hrvata

U Pančevu proslavljena 300. obljetnica župe sv. Karla Boromejskog

„Demografske promjene i kulturna baština Hrvata Boke kotorske“

40. obljetnica župe hrvatskih mučenika u Mississaugi

Znanstveni skup povodom 150 godina od početka izgradnje

franjevačkog samostana na Humcu

HKM Ludwigshafen proslavila 50. obljetnicu djelovanja

Inozemne vijesti

Proslavljena osamstoljetna franjevačka prisutnost u Svetoj zemlji

Susret predstavnika BK Srednjoistočne Europe

Papa proglasio Izvanredni misijski mjesec

Prilog dokumenti

Blaženi mrtvi koji umiru u Gospodinu

Mi pripadamo prije svega Bogu

Domovinske vijesti

V. smotra crkvenoga pučkog pjevanja u Strizivojnoj

Strizivojna, 14.10.2017. (IKA/TU) - Peta smotra crkvenog pučkog pjevanja pod nazivom „Veliko je sad veselje“ u organizaciji KUD-a „Šokadija“ iz Strizivojne i župnika vlč. Andrije Križanovića održana je u subotu 14. listopada u župnoj crkvi Sv. Martina biskupa u Strizivojnoj. Uz tri domaće, smotra je okupila i šest gostujućih pjevačkih skupina koje su ove godine pjevale uskršne pjesme.

Uvod u slavljenički program započeo je misom koju je uz župnika Križanovića i mo Ivana Andrića – rektora Bogoslovnog sjemeništa u Đakovu, predvodio vlč. Tomislav Benaković, župnik u Vuki i povjerenik Odbora za pastoral tradicijske kulture Đakovačko-osječke nadbiskupije.

U homiliji vlč. Benaković je istaknuo: „Bog i nas poziva na veselje, na radost, na gozbu, na misu da napunimo svoja srca, olakšamo svoju dušu. Pristajemo li na Božji poziv ili odustajemo? Promišljamo li koliko ćemo propustiti? Poslije ove mise bit će koncert – da slavimo pjesmom presvetog Oca, Sina i Njegovu Majku; da očuvamo ono što smo naslijedili. Naša kultura je jedinstvena i prelijepa – katolička kultura. Čuvajmo svoju vjeru i svoje posebnosti.“ Svečano misno slavlje pjesmom je animirao župni pjevački zbor župe Strizivojna uz vodstvo i orguljašku pratnju Janje Raguž.

Smotru je otvorio načelnik Općine Strizivojna, Josip Jakobović, pohvalivši svrhu smotre i organizatore te zahvalivši gostima na dolasku a voditeljica programa bila je Ivana Mandarić.

Na smotri su nastupili: Djevojačka skupina KUD-a „Šokadija“, Strizivojna; MPS „Strossmayer“, Strizivojna; ŽPS „Seke“ KUD-a Aljmaš; MPS KUD-a Drežnik; MPS KUD-a „Matija Gubec“, Ilača; MPS „Baje“, Ivanovac; MPS KUD-a „Berislavić“, Novi Grad; Muški pjevački zbor iz Vrpolja te ŽPS „Druge“ KUD-a „Šokadija“, Strizivojna.

Blagoslov obnovljene kapele Sv. Ilije u Donjem Slatniku

Donji Slatnik, 15.10.2017. (IKA) - Vlč. Mato Gašparović, ravnatelj nadbiskupijske Ustanove za uzdržavanje klera Đakovačko osječke nadbiskupije, blagoslovio je u nedjelju 15. listopada obnovljenu 50 godina staru kapelu Sv. Ilije u Donjem Slatniku, koja pripada župi Podcrkavlje kod Slavenskog Broda. Vlč. Gašparović poželio je vjernicima da blagoslov kapele još više ojača njihovu pripadnost Crkvi „tako potrebnoj današnjem čovjeku koji gubi oslonce svoga života“. Pozvao je vjernike da ostanu vjerni euharistiji, da obnove obiteljsku molitvu, molitvu za duhovna zvanja, da surađuju i pomažu svom župniku.

Domaći župnik Josip Kešinović zahvalio je svima koji su na bilo koji način pomogli da se obnovi ta lijepa kapela, koja je na ponos ne samo Slatničanima, nego i cijeloj župnoj zajednici Podcrkavlje.

Nakon mise pred obnovljenom kapelom održan je nastup KUD-a Krešimir Šimić iz Podcrkavlja, a potom je druženje nastavilo uz zajednički ručak.

Prvi pisani zapis o Donjem Slatniku je iz 1758. godine kada je selo imalo 12 kuća s oko 100 stanovnika. Prva drvena kapela sagrađena je 1896. godine koju su uzivali sami mještani. Ona je srušena 1967. godine i iste je godine sazidana nova. Iz tornja prve kapele preneseno je zvono na novu kapelu koje je 1916. otuđeno. Novo zvono nabavljeno je 1922. godine u Zagrebu. U crkvi se nalazi slika svetog Ilije koja je kupljena u Beču.

„Festival orgulje Heferer“ održan u Novoj Gradiški

Nova Gradiška, 15.10.2017. (IKA) - U organizaciji Koncertne direkcije Zagreb, Umjetničke radionice Heferer – Prve hrvatske gradione orgulja, harmonija i glasovira, župnog ureda Bezgrešnog začeca BDM Nova Gradiška i novogradiškog ogranka Matice hrvatske osmu godinu u nizu u nedjelju 15. listopada u crkvi Sv. Terezije Avilske u Novoj Gradiški održan je „24. festival orgulje Heferer“. Pokrovitelj događaja bio je grad Nova Gradiška. Na festivalu su nastupili istaknuti glazbeni umjetnici Višeslav Jaklin, varaždinski katedralni orguljaš, i sopranistica Ana Jembrek. Povijesne orgulje Ivana Pumpa izgrađene su godine 1850. za župnu crkvu Bezgrešnog začeca BDM, a 1929. prenesene su u crkvu Sv. Terezije Avilske. Temeljitu restauraciju i rekonstrukciju obavila je radionica Heferer 2010. godine.

Skupština svećenika Riječke nadbiskupije

Lovran, 16.10.2017. (IKA) - U Domu pastoralnih susreta u Lovranu u ponedjeljak 16. listopada održana je redovna jesenska Skupština svećenika Riječke nadbiskupije.

Nakon molitve Trećeg časa, predavanje „Neka pravila za ispravan odnos svećenika prema vjernicima - psihološki vid“, održao je mr. Đuliano Trdić, voditelj Savjetovaništa Riječke nadbiskupije. U prvom dijelu govorio je o razinama intimnosti u komunikaciji. Istaknuo je da su svećenici na određeni način svojom pojavom autoritet vjernicima i važno je znati odnos moći u komunikaciji, jer se ista, nažalost, može i zlorabiti. Da bi čovjek našao Boga, mora tražiti drugog čovjeka, rekao je predavač. Biti s ljudima svećenikovo je poslanje i u onoj mjeri u kojoj smo svjesni psihosocijalnog života, toliko ćemo biti povezani s vjernicima. Teško je nositi tuđi križ ako je križ vlastitog života nepodnošljiv. Svećenik je taj koji bi trebao biti s ljudima, pružiti im oslonac i sigurnost, no s druge strane potrebno je postaviti granice tog odnosa, poručio je mr. Trdić. Od svećenika se traži da ima stabilnu i jaku osobnost tj. da ostane unutar teških i zahtjevnih situacija zadržavajući kreativnost za različite protivštine, da svom naporu i odricanjima da smisao, da zna prihvatiti neuspjeh, da zna biti sam, poručio je predavač.

U drugom dijelu izlaganja govorio je o odnosu moći i socijalnim utjecajima na svećeničke stavove. Stavovi se mogu prenositi: prisilom, kompenzacijom (nagradom), legitimnim utjecajem, utjecajem percepcije, informiranjem te referentnim utjecajem, a za svećenika je preporučljiv informativni utjecaj. Vjerniku se daje cjelovita informacija o crkvenom nauku i održava autoritet, pojasnio je predavač. Na kraju je upozorio kako je u pastoralu s vjernicima najteže pronaći mjeru autoriteta koja će biti između popustljivosti i strogosti te da je potrebno paziti da se ne povrede profesionalne granice u tom odnosu.

Riječki nadbiskup Ivan Devčić na skupu je najavio otvorenje Centra za mlade Riječke nadbiskupije „Bl. Miroslav Bulešić“, potaknuvši svećenike na podršku. Dodao je da je nazvan po osobi koja je uzor mladima. Skupština je zaključena zajedničkim ručkom svih sudionika skupa.

Blagoslovljen vrijedan inventar i križni put u kapeli Pastoralnog centra u Ludbregu

Varaždin, 17.10.2017. (IKA) - U kapeli Pastoralnog centra Varaždinske biskupije u Ludbregu, posvećenju zaštitniku Varaždinske biskupije svetom Marku Križevčaninu, u utorak 17. listopada varaždinski biskup Josip Mrzljak blagoslovio je novi oltar, ambon, svetohranište i kip Blažene Djevice Marije. Biskup je blagoslovio i 14 postaja križnoga puta, djelo akademskog kipara prof. Krune Bošnjaka, koje su do sada bile u crkvi Svetog Lovre u Cirkovljanu.

Naime, o 20. obljetnici Varaždinske biskupije prof. dr. Matija Berljak, zagrebački kanonik, svećenik rodom iz Cirkovljana, župa Prelog, darovao je Varaždinskoj biskupiji nekoliko umjetničkih dobara. Uz spomenuti križni put, prof. Berljak darovao je i grafiku Raspetog Isusa Krista, također djelo prof. Bošnjaka, zatim križ u pougljenom drvetu, djelo kipara Izidora Popijača „Žige“, te križ u drvetu, djelo kiparice Ljubice Matulec. Sva je spomenuta umjetnička djela prof. Berljak darovao, kako sam kaže, „na slavu Božju, na vjersko, pa i kulturno uzdignuće našeg hrvatskog naroda“.

Kapela je uređena na poticaj ravnatelja Pastoralnog centra preč. mr. Josipa Kopraka, idejno rješenje djelo je preč. dr. Marija Kopjara, predstojnika Ureda za liturgijski pastoral i sakralnu arhitekturu Varaždinske biskupije, a oltar, ambon, svetohranište i sakristijski inventar djelo su majstora Ante Rendulića i njegova sina Danijela iz Požege.

„Osim što se u ovom Pastoralnom centru događaju lijepe aktivnosti, poput zaručničkih i bračnih vikenda, a dolaze nam i članovi raznih pokreta, htjeli bismo da ovdje u kapeli bude središte Centra za duhovnu izgradnju“, rekao je ravnatelj Pastoralnog centra preč. Koprak. Svečanu misu, tijekom koje je blagoslovljen spomenuti inventar, predvodio je varaždinski biskup, između ostalih, u slavlju s mostarsko-duvanjskim biskupom i apostolskim upraviteljem trebinjsko-mrkanskim Ratkom Perićem koji u Ludbregu ovih dana vodi duhovne vježbe za svećenike Varaždinske biskupije. Mons. Perić svećenicima je održao i kraće izlaganje o sv. Ignaciju Antiohijskom, čiji je spomendan Katolička Crkva proslavila upravo toga dana.

Rekolekcija svećenika Šibenske biskupije

Šibenik, 18.10.2017. (IKA) - Rekolekcija svećenika Šibenske biskupije održana je u srijedu 18. listopada u zgradi Sjemeništa u Šibeniku. Meditaciju i rekolekciju o temi „Pastir dobri poznaje ovce svoje“ predvodio je profesor psihologije na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove u Zagrebu dr. o. Mijo Nikić.

Ljudska zajednica ako želi funkcionirati treba imati vođu i lidera. Često puta uspjeh zajednice ovisi o uspješnosti i zrelosti vođe ili pastira, rekao je o. Nikić. Poglavar kao pastir trebao bi poznavati pravo stanje njemu povjerenih duša, otkriti njihove želje i motive kako bi im što bolje mogao pomoći. Svećenik bi trebao svoje stado voditi iz oduševljenja, istaknuo je između ostalog o. Nikić.

Šibenski biskup Tomislav Rogić svećenike je upoznao s pastoralnim promjenama u Šibenskoj biskupiji. Don Božo Škembar razriješen je dužnosti ekonoma biskupije i ravnatelja Katoličkog školskog centra. Te dvije službe preuzeo je biskupov tajnik don Roko Glasnović koji će pastoralno skrbiti i o otočnim župa Žirije i Kaprije. Generalni vikar Šibenske biskupije mons. Marinko Mlakić razriješen je službe upravitelja župe Grebaštica, a don Roko Glasnović službe upravitelja župe Jadrtovac. Te dvije župe preuzeo je svećenik Vrhbosanske nadbiskupije dr. don Mato Drljo.

Za svećenika zaređen fr. Ivan Dominik Iličić

Zagreb, 18.10.2017. (IKA) - O svetkovini Luke evanđelista, u srijedu 18. listopada, u samostansko-župnoj crkvi Kraljice svete krunice, tijekom misnoga slavlja po rukama zagrebačkoga pomoćnog biskupa Mije Gorskog za svećenika je zaređen dominikanac Ivan Dominik Iličić. U konceleciji su bili provincijal fr. Slavko Slišćević, prior samostana fr. Zvonko Knežević, župnik fr. Mato Bošnjak, učitelj studenata fr. Domagoj A. Polanščak te druga brojna braća dominikanci i drugi svećenici. U propovijedi biskup se osvrnuo na poslanje svećenika i opis njegove službe. Svećenik bi trebao hodati bez kese, obuće i torbe tj svećenik treba biti slobodan od navezanosti na novac kojeg može postati rob umjesto gospodara, tako svećenik treba biti blag i milosrdan da ne gazi druge već podiže. Obraćajući se obitelji, potaknuo ih je na daljnju molitvu za novoređenika, još ustrajnije nego do sada jer služba je zahtjevnija i odgovornija. Nakon euharistijskog stola uslijedilo je čestitanje, potom okupljanje oko stola zajedničke večere, izvijestio je portal dominikanci.hr

Rijeka: Ustrojen novi Nadbiskupijski ured za katoličke škole

Rijeka, 18.10.2017. (IKA) - Budući da na području Riječke nadbiskupije postoje dvije katoličke škole (Salezijanska klasična gimnazija s pravom javnosti i Katolička osnovna škola „Josip Pavličić“ u Rijeci) riječki nadbiskup Ivan Devčić osnovao je 18. listopada Nadbiskupijski ured za katoličke škole. Predstojnikom Ureda imenovao je Kseniju Rukavina Kovačević, koja ujedno obnaša i službu predstojnice Katehetskog ureda Riječke nadbiskupije. Tim je povodom 19. listopada pozvao ravnatelje navedenih škola, doc. dr. don Niku Tunjića i s. Maju Dolenc, te predstojnicu novoosnovanog ureda na prvi zajednički susret. Tema susreta bila je ustroj rada Ureda i njemu pripadajućeg Vijeća koje će biti sastavljeno od sljedećih članova: predstojnica Ureda, ravnatelj katoličkih škola na području mjesne Crkve, predstavnici roditelja i učitelja pojedinih katoličkih škola. Prema Odredbama Hrvatske biskupske konferencije o katoličkim osnovnim i srednjim školama temeljne zadaće Nadbiskupijskog ureda za katoličke škole su: „promicati, međusobno povezivati i razvijati katoličke škole unutar mjesne Crkve; brinuti se da pojedine katoličke škole djeluju u skladu sa svojim statutima kao jedinstven i usklađen sustav; paziti na njegovanje posebnosti katoličkih škola, kako u odgojno-obrazovnom tako u drugim odobrenim programima, u formaciji njihovih djelatnika i odgoju učenika u duhu evanđeoskih vrijednosti; provoditi u djelo odgojno-obrazovni projekt; u povezanosti s osnivačem voditi brigu o materijalnom poslovanju škola, održavanju školskih zgrada i nabavi opreme te surađivati s Nacionalnim uredom i predstavnicima mjerodavnih vlasti na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini u pitanjima koja se odnose na katoličke škole“ (Odredbe, čl. 23). A zadaće Vijeća Nadbiskupijskog ureda su: „brinuti se za provođenje pastoralnih smjernica dijecezanskog biskupa u povezanosti s općim smjernicama katoličkoga odgoja i obrazovanja; razmatrati materijalna pitanja katoličkih škola kao i ona koja se tiču njihova života i djelovanja unutar mjesne Crkve; sudjelovati u formaciji djelatnika i odgoju školske djece i mladih u duhu evanđeoskih vrijednosti“ (Odredbe, čl. 26). Na području Hrvatske trenutačno djeluje deset osnovnih i dvanaest srednjih katoličkih škola. Nad/biskupijski uredi za katoličke škole u Hrvatskoj u uskoj su povezanosti s Nacionalnim uredom za katoličke škole i Vijećem HBK za katolički odgoj i obrazovanje.

Otvoren Centar za mlade „Bl. Miroslav Bulešić“

Rijeka, 18.10.2017. (IKA) - Riječki nadbiskup Ivan Devčić blagoslovio je u srijedu 18. listopada Centar za mlade Riječke nadbiskupije „Bl. Miroslav Bulešić“, te u zajedništvu s porečkim i pulskim biskupom Draženom Kutlešom i mnogobrojnim svećenicima u kapeli Centra predvodio svečano euharistijsko slavlje u povodu početka nove akademske godine. Porečka i pulska biskupija darovala je Centru relikvije bl. Miroslava Bulešića koje je nadbiskup Devčić ugradio u blagoslovljeni oltar.

Riječki nadbiskup izrazio je želju da novootvoreni Centar u Rijeci mladima bude drago mjesto gdje će sazrijevati u kršćanskoj vjeri, a bl. Bulešić nadahnuće za vjerno življenje evanđelja.

Na misi je propovijedao biskup Kutleša, koji je na početku zahvalio nadbiskupu Devčiću što je Centar nazvan po bl. Bulešiću. Govoreći o životu tog blaženika, mladima je poručio kako je bio običan mladić i svećenik koji je iskoristio trenutak kojega mu je Bog darovao i opredijelio se za Krista. I mi u svome životu imamo tolikih trenutaka kada se možemo opredijeliti za Gospodina, ali padamo na malim stvarima, upozorio je propovjednik. Potaknuo je mlade da se zapitaju čine li one male stvari koje Bog od nas traži. Bl. Bulešić bio je svjestan prolaznosti života te onoga što će pred lice Božje donijeti - djela i odluke. Neka vam on i njegova djela budu poticaj u studiranju da možete duhovno i intelektualno rasti, rekao je mons. Kutleša.

Istaknuo je da je bl. Bulešić bio povezan sa svojom Crkvom i narodom. Nikada se toga nije odrekao te nas potiče da budemo svjesni onih stvari koje su naši roditelji i preci baštinili. Sve što imamo trebamo njima zahvaliti i ne biti ljudi koji samo traže, nego osobe koje su spremne darovati se za druge. Primjer su nam naši roditelji koji su se iz ljubavi prema nama žrtvovali za nas. Miroslava Bulešića progonili su i fašisti i komunisti, no on je ostao dosljedan i bio svijest i savjest društva. Biskup Kutleša potaknuo je studente da se odvaže 'plivati uzvodno' u vremenu kada to mnogi ne čine, te da se po uzoru na bl. Bulešića znaju žrtvovati i moliti. Bog od nas ne traži velike žrtve, nego male stvari, zaključio je.

Centar za mlade „Bl. Miroslav Bulešić“ nalazi se u ulici Slavka Krautzeka br. 74., u neposrednoj blizini sveučilišnog Kampusu na Trsatu. Vodi ga povjerenik za mlade Riječke nadbiskupije vlč. Marko Šarić. Osim redovnih nedjeljnih misa koje će biti slavljene u 20 sati, Centar će nuditi kvalitetne sadržaje namijenjene studentima i mladima poput: kateheza, klanjanja pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, mogućnosti za ispovijed, tribine, hodočašća, filmske večeri i sl. Kateheze će voditi vlč. Šarić i vjeroučiteljica Maja Šimičić Roksandić. U Centru djeluje i Katolička knjižnica u kojoj se mladi mogu besplatno učlaniti i posuđivati knjige duhovnoga katoličkog sadržaja. Također, svi koji žele katoličko štivo mogu darovati toj jedinstvenoj knjižnici.

Uz mnogobrojne svećenike, redovnike, redovnice i vjernike, otvorenje Centra svojim dolaskom podržala je prorektorica za studije i studente riječkog Sveučilišta Sanja Barić te pastor baptističke crkve u Rijeci Giorgio Grlj. Povjerenik za mlade vlč. Marko Šarić mladima će uvijek biti na raspolaganju za ispovijed i duhovni razgovor. Za skorašnja zbivanja najavio je Hollywin - bdjenje uoči svetkovine Svih svetih, a koje će se uz bogat program održati 31. listopada u 20 sati u Auli pape Ivana Pavla II. na Trsatu, te predbožićnu duhovnu obnovu u Centru za mlade i studente. Također, svakog 24. u mjesecu u Centru će se održavati mala duhovna obnova uz čašćenje relikvija bl. Miroslava Bulešića.

Biskupi Mrzljak i Perić pohodili lepoglavski zatvor

Lepoglava, 19.10.2017. (IKA) - Varaždinski biskup Josip Mrzljak u zajedništvu s mostarsko-duvanjskim biskupom i apostolskim upraviteljem Trebinjsko-mrkanske biskupije mons. Ratkom Perićem, lepoglavskim župnikom i zatvorskim dušobrižnikom mons. Andrijom Kišičekom te kancelarom u Mostaru don Antom Luburićem pohodio je u četvrtak 19. listopada lepoglavski zatvor.

Na ulazu u Zatvor susreli su se s upraviteljem Draženom Posavcem i članovima Uprave Zatvora te uz njihovu pratnju posjetili spomen-ćeliju bl. Alojzija Stepinca te su se pomolili ispred replike oltara sv. Josipa na kojem je blaženik služio misu za vrijeme boravka u Kaznionici.

Dan 19. listopada je datum kada je zagrebački nadbiskup Alojzije Stepinac došao na izdržavanje kazne u Kaznionicu u Lepoglavu, koju mu je dosudio komunistički režim na sramotnom i montiranom procesu 1946. godine. Godine 2016., kada su 19. listopada lepoglavski zatvor pohodili biskupi Zagrebačke crkvene pokrajine na čelu s metropolitom kardinalom Josipom Bozanićem, biskup Mrzljak proglasio je taj dan blagdanom Alojzija Stepinca u lepoglavskom zatvoru.

U kapeli Bl. Alojzija Stepinca biskup Mrzljak slavio je u zajedništvu s biskupom Perićem i svećenicima svečanu misu. Biskup Perić izrekao je homiliju u kojoj je između ostalog istaknuo kako je Stepinac bio najčasniji zatvorenik u Lepoglavi, osuđen protiv pravde Božje. Svatko se od nas treba boriti da nakon ovozemaljskog života odabere vječno uskrsnuće. Svaki je čovjek grešan. Takav je bio i lijevi i desni razbojnik, koji su zajedno raspeti s Kristom. Onom razbojniku koji se pokajao za svoja nedjela, Isus je obećao raj i pokazao nam jedini pravi put do vječnog uskrsnuća. Priznati, pokajati se i obratiti od svojih nedjela, zaključio je mons. Perić.

Nakon mise, zatvorenici su održali prigodan koncert u čast bl. Alojziju Stepincu i radosno zahvalili biskupima na dolasku i zajedničkoj molitvi.

Crkva Sv. Stjepana u Pustijerni predana Dubrovačkoj biskupiji

Dubrovnik, 19.10.2017. (IKA) - Društvo prijatelja dubrovačke starine predalo je u četvrtak 19. listopada ključeve crkve Sv. Stjepana u Pustijerni u Dubrovniku dubrovačkom biskupu Mati Uziniću. U ime DPDS-a ključeve te crkve bez krova čiji su ostaci sada sačuvani od daljnjeg propadanja, u samoj crkvi biskupu je predao predsjednik Društva Niko Kapetanić. Nazočnima su se obratili i tajnik Društva Denis Orlić, predsjednik dubrovačkoga Gradskog vijeća Marko Potrebića te u ime Nadzornog odbora Društva Zoran Zec.

Predsjednik Kapetanić predstavio je obnovljeni sakralni objekt, rekavši kako on spada u najstarije crkvice u Dubrovniku i pamti povijest grada, istina ne od samih početaka, ali posljednjih 1200 godina postojanja. Crkva je bila u takvom stanju da je trebala hitna obnova kako bi se spasila što je Društvo prepoznalo i odlučilo pomoći. Kapetanić je također rekao kako Društvo ove godine obilježava 65 godina postojanja, spomenuo što je sve u ovoj godini obnovilo te najavio dogodne završetak obnove još jedne crkve, a to je crkva Gospe od Karmena.

Biskup Uzinić zahvalio je Društvu te nastavio kako ta crkva ima svoju prošlost, ali i svoju budućnost. Njezina uporaba neće biti ista kao kad je građena za sakralnu uporabu u kojoj su preci molili Božju pomoć po zagovoru sv. Stjepana, a dijelom je bila i mjesto ukopa, nego će ubuduće služiti kao mjesto za različita kulturna događanja i prezentaciju brige

ovog Grada za njegovu baštinu. Izrazio je nadu da će s Društvom i dalje nastojati obnavljati razne objekte koji pripadaju Dubrovačkoj biskupiji, a koji imaju i svoju kulturnu vrijednost.

Predsjednik GV Potrebitica pozdravio je nazočne uime dubrovačkog gradonačelnika Mate Frankovića i Grada Dubrovnika te je istaknuo važnost i potrebu Društva u Dubrovniku upravo kroz primjer obnove ove povijesne crkve jer „tko zna kada bi je politika stavila na mjesto prioriteta za obnovu”. Pohvalio je suradnju svih na ovom objektu te zaključio kako tako mogu raditi i male i velike objekte na dobrobit stanovnika.

Zec je rekao kako Društvo i na ovom primjeru pokazuje kako ono ispunjava svoju osnovnu zadaću čuvanja, obnove i zaštite spomeničke baštine ne samo na području Grada i okolice nego i cijelog područja bivše Dubrovačke Republike. Tajnik Orlić rekao je kako je ovo važan objekt za povijest Dubrovnika te istaknuo dobru suradnju s vlasnicima crkve Dubrovačkom biskupijom.

Crkva Sv. Stjepana u Pustijerni važan je spomenik u Dubrovniku i zbog toga jer su u njoj su nekada bile pohranjene relikvije svetaca, a uz nju se veže legenda da se tu svećeniku Stojku 972. godine ukazao sv. Vlaho, nakon čega je svetac uzet za zaštitnika Dubrovnika. Obnova crkve započela je 2010. godine, a cijeli projekt koštao je nešto manje od 3 milijuna kuna.

Crkva Sv. Stjepana u Pustijerni je romanička crkva, a posljednja istraživanja pokazuju da je bila izgrađena vjerojatno krajem 8. stoljeća te da je bila iste širine kao današnja. Utvrđeno je i da je apsida imala pravokutni oblik te da je to bila vjerojatno jednobrodna crkva bez kupole. Na podu je ostavljen tlocrt tako da posjetitelji mogu zamisliti kakva je to bila crkva. Uz crkvu se veže legenda o kraljici Margariti i kralju Stjepanu.

Crkvu Sv. Stjepana spominje u 10. stoljeću bizantski car Porfirogenet. Naknadno je proširena, a nakon Velike trešnje 1667. godine bila je teško oštećena te se više nije obnavljala. Društvo prijatelja dubrovačke starine konzerviralo je te, iz statičkih razloga, djelomično rekonstruiralo ostatke zidova crkve, a na pod je vraćeno kameno popločenje. Napravljena su i obimna arheološka istraživanja.

Započeo 23. međunarodni teološki simpozij KBF-a u Splitu

Tema dvodnevna simpozija je „Vjera i sport u susretu”

Split, 19.10.2017. (IKA) - U organizaciji Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu započeo je u četvrtak 19. listopada XXIII. međunarodni teološki simpozij koji će se održati 19. i 20. listopada u velikoj dvorani Fakulteta (Zrinsko-Frankopanska 19) o temi „Vjera i sport u susretu”. Na simpoziju sudjeluju priznati međunarodni i domaći stručnjaci.

U prigodi otvaranja simpozija, uime organizatora, uvodnu riječ uputio je izv. prof. dr. Ivica Žižić, v. d. prodekan za znanost. „Nije posve točno da kroz sport ljudi samo bježe od sebe i od svoje otužne svakidašnjice, nego se kroz sport približavaju onomu doista bitnomu: predanosti, borbi, naporu, oslobođenju, eshatološkoj radosti, nepatvorenoj ljepoti i dubokoj vjeri. Sport zasigurno nije tek delirij koji se hrani narcisoidnim optimizmom i nekim arhaičkom žeđu za pobjedom. Mogu li se ljudi sportom približiti 'Bogu igraču'? Ovo i druga pitanja pokazuju da je sport danas postao više povod za traženje izgubljenih sadržaja istinske religioznosti, negoli kao mjesto dijeljenja teoloških lekcija i moralnih uputa. Teologija u sportu ima, doista, priliku proniknuti čovjekovu egzistenciju i njegovu iskonsku otvorenost

svetomu. Mogućnost susreta vjere i sporta događa se svaki put kad s obiju strana padnu maske predrasuda, no otkrije se iskonsko lice i sporta i religije, a to je 'sveta igra'. U igri se sluti čovjek i svijet kakav bi trebao biti: skladan i mistično sazdan u jedno, probuđen u ozračju slobode, obnovljen na čistim vrelima”, rekao je, između ostaloga, dr. Žižić te dodao: „Ovaj naš skup prilika je da na znanstvenoj razini mislimo mogućnosti i izazove vjere i sporta u susretu ne zatvarajući oči pred predrasudama, protuslovljima, ali i pred neslućenim obećanjima koja taj suodnos nude. To je obećanje velikog sklada, 'totalnih iskustava', koja su kadra preobratiti naše postojanje u svetkovanje. Istinska vjera i pravi sport imaju mnogo toga zajedničkoga: to je poglavito želja da čovjeka učine cjelovitijim, a ovaj svijet sretnijim i boljim. No on to, zacijelo, neće biti ne integrira li višnje načelo svetoga”, rekao je dr. Žižić.

Sudionike skupa potom je pozdravio Veliki kancelar KBF-a u Splitu splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić koji je istaknuo aktualnost teme i problematike suodnosa vjere i sporta, odnosno čovjekova tijela i duše. U tom je svjetlu rekao da stara izreka: „Zdrav duh u zdravom tijelu”, vrijedi i obrnuto: „Zdravo tijelo u zdravom duhu”. „Koliko je sport važna dimenzija čovjekova života govori i naš svakodnevni jezik kad primjerice kažemo: 'Hram sporta, hram nogometa, hram košarke'. Teretane nam postaju kapelice svakodnevnice liturgije. Sport traži vježbanje i rezultate kao i vjera svjedočenje i djela”, poručio je nadbiskup.

Pozdravnu riječ uputio je prof. dr. Branko Matulić, prorektor Sveučilišta u Splitu. „Katolički bogoslovni fakultet iz godine u godinu podiže ljestvicu svoga znanstvenog djelovanja, a tome pridonose i ovi simpoziji. Vaš fakultet bavi se svakodnevnim, ovozemaljskim, posebnim društvenim temama i na taj način pridonosi zajednici u kojoj djeluje i na neki način uvijek je glas savjesti svima nama, tako i Sveučilištu. Važno nam je kakvi glasovi i kakve spoznaje dolaze s ovoga fakulteta. Odnos vjere i sporta danas fluktuiraju između hrama i arene, koja ima drukčiju asocijaciju. Nadam se da će između hrama koji ima snažnu vjersku dimenziju i arene u kojoj djeluje okrutna borba, na kraju pobijediti ljudsko dostojanstvo jer ukoliko i kroz vjeru i kroz sport poštujemo ljudsko dostojanstvo, poštujemo i dostojanstvo Boga”, rekao je prorektor Matulić.

Simpozij je otvorio v. d. dekana KBF-a izv. prof. dr. Anđelko Domazet, istaknuvši aktualnost teme za „sadašnji trenutak Crkve, teologije i društva općenito. Teologija se treba zanimati za sport zato što se teologija bavi čovjekom u njegovoj složenoj tjelesno-duhovnoj stvarnosti, a među njegovim različitim aktivnostima svojstvenom mu je da se bavi sportom, igrom”. Izrazio je nadu da će simpozij potaknuti na dublje razumijevanje teološkog i antropološkog značenja vjere u sportu i sporta u području odgoja i pastorala Crkve.

Nakon riječi pozdrava organizatora u prigodi otvaranja simpozija, kojemu je nazočila i dekanica Kineziološkog fakulteta prof. dr. Đurđica Miletić i prodekan Filozofskog fakulteta doc. dr. Gordan Matas, uslijedilo je predstavljanje zbornika radova XXII. međunarodnoga znanstvenog simpozija „Vjera u medijima – mediji u vjeri” o kojem je govorio prof. dr. Mladen Parlov, a izlaganje dr. Jure Strujića pročitao je prof. dr. Ante Mateljan.

Potom je predavanje održao prof. dr. Lincoln Harvey (St Mellitus College, London, Ujedinjeno Kraljevstvo) o temi „Sjetimo se da smo igračke: sport u teološkoj perspektivi”. Govorio je o stvaranju ni iz čega, o ne postojanju potrebe za smislenim stvaranjem, o sportu kao nepotrebnoj, ali smislenoj aktivnosti. Istaknuo je kako sport nalikuje bogoštovlju, ali „nije bogoštovni čin, protivno važećim

strujanjima u teologiji sporta, a u skladu s povijesti crkvenoga učenja u njezinoj kritici prema poganskim utjecajima. To je, naprotiv, autoreferentni čin izdvojen od doksoloske prakse. Naravno, srodnost je očita jer oboje izražavaju tko smo. No sport, da tako kažemo, nije usmjeren zajedništvu s Bogom. To je drukčija komemoracija od one koju vršimo u euharistiji. To je drukčije prisjećanje od spomen-čina euharistijske molitve. Ovdje, dalje, nema transsubstancijacije – ili 'transcendencije' – jer se jednostavno suočavamo s dinamičnom tvornošću onoga tko smo u samodostatnom činu". Dr. Harvey zaključio je da „kršćanin mora razumijevati sport. On je liturgijsko slavlje naše kontingencije, tjelesni ritual koji upućuje na naše mukotrpno putovanje, podsjećajući nas na naše ne-ozbiljno podrijetlo kao igračaka koje su pozvane da se klanjaju Bogu".

Novo vodstvo Hrvatske redovničke konferencije

Za predsjednicu je izabrana regionalna poglavarica Klanjateljica Krvi Kristove Regije Zagreb s. Ana Marija Antolović, a za dopredsjednika provincijal Hrvatske dominikanske provincije fr. Slavko Slišković

Zagreb, 19.10.2017. (IKA) - Na 49. plenarnoj skupštini Hrvatske redovničke konferencije koja je 18. listopada u franjevačkom samostanu u Dubravi započela svoj dvodnevni rad, redovnički poglavari i poglavarice izabrali su novo vodstvo Konferencije. Za predsjednicu je izabrana regionalna poglavarica Klanjateljica Krvi Kristove Regije Zagreb s. Ana Marija Antolović, a za dopredsjednika provincijal Hrvatske dominikanske provincije fr. Slavko Slišković.

U Vijeće su izabrani provincijal Provincije franjevaca trećoredaca glagoljaša fra Ivo Martinović, provincijal Hrvatske karmelske provincije sv. oca Josipa o. Srećko Rimac, provincijalna glavarica Kćeri Božje ljubavi Provincije Božje providnosti s. Gordana Igric i provincijalna glavarica Hrvatske provincije uršulinki Rimske unije s. Ksenija Leko. Predsjednik i potpredsjednik Konferencije, te još četiri člana čine Vijeće, a biraju se na mandat od tri godine.

Prvi dio prvog dana Plenuma održan je zajedno s provincijalima i provincijalkama iz Bosne i Hercegovine, članovima i članicama Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica BiH predvođenima predsjednikom fra Miljenkom Štekom. Zajedno su raspravljali o temi „Kako zaustaviti iseljavanje iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine". Predavanja su održali demograf dr. Anđelko Akrap s Ekonomskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i prof. dr. fra Ivan Šarčević s Franjevačke teologije u Sarajevu.

Zasjedanju prvoga dana nazočio je i predsjednik vijeća HBK za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života gospičko-senjski biskup Zdenko Križić koji je predvodio i euharistijsko slavlje.

Prije izbora predsjednika, dopredsjednika i članova Vijeća dosadašnji predsjednik Konferencije provincijal Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Mandića fra Jure Šarčević podnio je izvješće o radu Konferencije.

Druga dana zasjedanja, u četvrtak 19. listopada, Plenumu se obratila novoizabrana predsjednica Konferencije, a voditelji povjerenstava podnijeli su izvješća o radu povjerenstava te su imenovani voditelji i članovi povjerenstava. Nakon rasprave o projektima Konferencije zasjedanje je zaključeno euharistijskim slavljem.

Biskup Šaško: Hrvatskoj je potrebna proročka prisutnost sveučilišta

Misa sa zazivom Duha Svetoga na početku nove, 349. akademske godine na fakultetima i akademijama Sveučilišta u Zagrebu

Zagreb, 19.10.2017. (IKA) - Sveučilište je živjelo i može istinski živjeti, ako čuva svoju životnu snagu, prisutnu: u čežnji za istinom i mudrošću, u širini pogleda, u snazi razlučivanja, u susretanju i prevladavanju zapreka, u brižnome odnosu učitelja i učenika, profesora i studenta, rekao je zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško, predvođeci u četvrtak 19. listopada euharistijsko slavlje sa zazivom Duha Svetoga na početku nove, 349. akademske godine na fakultetima i akademijama Sveučilišta u Zagrebu.

Pred akademskom zajednicom okupljenom u zagrebačkoj katedrali, predvođenom rektorom zagrebačkog Sveučilišta Damirom Borasom, biskup Šaško na početku euharistijskoga slavlja prenio je pozdrave zagrebačkoga nadbiskupa i velikoga kancelara Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu kardinala Josipa Bozanića.

Uvodeći u homiliju, biskup se osvrnuo na pročitani ulomak Knjige mudrosti koji ističe tri glagola: pomolih se, zavapih, zavoljeh. Osvrnuo se i na evanđeoski tekst koji govori o dvama različitim iskustvima susreta s dragocjenošću, o uhvaćenim ribama u mreži te o domaćinu koji iznosi novo i staro. Vidimo da se četiri Isusove slike tiču svakoga od nas kršćana, ali dobro sažimaju poučavanje i učenje, znanstveno istraživanje i odnos prema spoznajama. Naime, znamo da se otkrića u području znanosti nekada dogode neočekivano, putovima koji nisu predviđani. Postoje i ona spoznajna otkrića kojima su prethodile dugotrajne pripreme, postavljani temelji i uvjeti. No, ona su i dalje 'otkrića', to jest prepoznavanje nečega što nas nadilazi, što je Gospodin u svojoj providnosti Stvaranja darovao čovjeku. Njih možemo samo otkrivati; pomicati razne pokrove koji nam daju vidjeti slojeve otajstva života. To je ono što se ne može kupiti niti do kraja posjedovati. I baš zato pobuđuje poniznost, istaknuo je biskup Šaško.

Osim toga, nastavio je biskup, mnogovrsnost riba slika je širine znanja kojim se bavi sveučilište. Toliko je puta istaknuto da se u latinskome imenu 'universitas', i u mnogo drugih jezika koji su preuzeli to ime, ističe usmjerenost prema jednomu: uni-versitas (...) Poslanje sveučilišta jest zahvaćanje mnogih područja, tako da bi ga možda primjerenije u sadašnjim okolnostima bilo zvati 'pluri-versitas' ili – kako neki spominju – 'multi-versitas'. No, znamo da je važan 'unum' koji kao da smo zanemarili ili izgubili. Taj unum je kriterij razlučivanja, odlučivanja, prepoznavanja vrijednosti koja ispunja radošću, bilo novoga bilo staroga.

U nastavku homilije mladima je poručio da snaga tržišta i njih priprema da budu prolazna vrijednost koja se prodaje i kupuje. Ona vam nudi prividnu veličinu i važnost, ali vas odvraća od jednoga – da razlučujete snagom ljubavi. Lijepo je poznavati različita polja, u doslovnome i metaforičkome značenju, ali ne zaboravite svoje polje i vrijednost na njemu. Jedino ona raduje, istaknuo je biskup.

Rekao je da ako sveučilište čuva svoju životnu snagu, prisutnu: u čežnji za istinom i mudrošću, u širini pogleda, u snazi razlučivanja, u susretanju i prevladavanju zapreka, u brižnome odnosu učitelja i učenika, profesora i studenta, time ono ujedno živi mimo postulata suvremenih društvenih gibanja. I baš je to mogućnost razvijanja sveučilišne proročke prisutnosti koja je također uvelike zatumljena; proročke svježine koja je potrebna i našoj domovini, napomenuo je biskup Šaško, koji se na kraju homilije ponovno obratio studentima i studenticama: Žarko osjećam

potrebu reći vam i to da ne mislite da se polje s biserom nalazi daleko. Tražite ga u Hrvatskoj. Druga će vam polja izgledati ljepša, bogatija, privlačnija; znam da ćete biti razočarani što je na mnogim hrvatskim poljima zapuštenost, korov i neprohodno grmlje, i doslovno i preneseno, ali vama je dano da ispod pijeska, kamena i blata, štovišće – u njima, pronađete sjaj s kojim ništa nije mjerljivo.

Prije završnog blagoslova prigodnu riječ uputio je dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta prof. dr. Mario Cifrak. Zahvalio je predvoditelju slavljā biskupu Šašku, koji je „svojom riječju pastira pokazao da je jedina mudrost koja je od početka zakopana na njivama našega života, mudrost Božja". U koncelebraciji euharistijskog slavljā uz dekana Katoličkoga bogoslovnog fakulteta, bio je i dekan Fakulteta filozofije i religijskih znanosti prof. dr. Ivan Koprek, SJ, te oko trideset svećenika i redovnika, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Rezultati akcije „Dar od srca"

U akciji koju je u sklopu programa pomoći najsiromašnijim obiteljima u Hrvatskoj Hrvatski Caritas u suradnji s Kauflandom Hrvatska proveo od 6. do 30. rujna, hrvatski građani darovali su proizvode vrijedne više od 60.000 kn

Zagreb, 20.10.2017. (IKA) - U akciji „Dar od srca", koju je u sklopu programa pomoći najsiromašnijim obiteljima u Hrvatskoj Hrvatski Caritas u suradnji s Kauflandom Hrvatska proveo od 6. do 30. rujna, hrvatski građani darovali su proizvode vrijedne više od 60.000 kn.

Diljem Hrvatske tijekom više od tri tjedna u 38 Kauflandovih prodavaonica prikupljani su prehrambeni i higijenski proizvodi namijenjeni pojedincima i obiteljima koje se svakodnevno susreću i bore s nezaposlenosti, oskudicom, bolesti, neprihvatljivim stambenim uvjetima, gladi i siromaštvom. Darovane proizvode Hrvatski Caritas je putem mreže nad/biskupijskih i župnih caritasa namijenio – a volonteri i djelatnici nad/biskupijskih ili župnih caritasa prosljedili - korisnicima Caritasovih ustanova i programa.

Humanitarnim projektom „Dar od srca" Hrvatski Caritas želio je – kao i ostalim svojim aktivnostima, projektima i akcijama – pridonijeti trajnim nastojanjima Caritasove mreže da konkretnom pomoći odgovori na težak egzistencijalni položaj u kojem se nalaze mnogi pojedinci i obitelji u Hrvatskoj za koje skrbi. U Kauflandovim prodavaonicama darovani proizvodi usmjeravani su korisnicima pučkih kuhinja, prihvatilišta za beskućnike, skloništa za osobe žrtve obiteljskog nasilja i drugih Caritasovih ustanova ili pak korisnicima programa pomoći siromašnim obiteljima Caritasā Đakovačko-osječke, Riječke, Splitsko-makarske, Zadarske i Zagrebačke nadbiskupije te Dubrovačke, Porečke i pulske, Požeške, Sisačke, Šibenske i Varaždinske biskupije.

Hrvatski Caritas i Kaufland Hrvatska izrazili su zahvalnost hrvatskim građanima koji su u proteklom razdoblju - skrbeći za svoje obitelji i kupujući za vlastite potrebe – izdvojili proizvode koje su željeli darovati bližnjima koji ih ne mogu sami kupiti.

Povezujući pomoću mreže Kauflandovih prodavaonica male darove hrvatskih građana darovane u akciji „Dar od srca" u konkretne, materijalne poruke ohrabrenja pojedincima i obiteljima u potrebi, Hrvatski Caritas i Kaufland Hrvatska željeli su pridonijeti izgradnji zajedništva i solidarnosti s najsiromašnijim hrvatskim građanima, priopćeno je 20. listopada iz Hrvatskog Caritasa.

XXIII. međunarodni teološki simpozij KBF u Splitu

„Vjera i sport u susretu" (2)

Split, 20.10.2017. (IKA) - Drugoga dana XXIII. međunarodnoga teološkog simpozija Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu o temi „Vjera i sport u susretu" u petak 20. listopada program je počeo predavanjem doc. dr. Ivane Zagorac (Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu) o temi „Sport, igra, svrhovitost".

Priroda veze između sporta i igre predmet je brojnih rasprava. Teorije se kreću od tvrdnje da je svaki sport igra (dok svaka igra nije sport), pa do stavova koji dokidaju svaku vezu između modernog sporta i igre. Rekla je kako se čini da moderni sport ima snažne veze s konceptom igre, ali da se od njih planski povlači. Ne misli da je to nužno loše niti za sport niti za igru, ali jest za „filozofe sporta koji to kidanje veza nastoje objasniti".

U prvome dijelu rada razmotrila je elemente igre koji izazivaju ponajviše prijepora u kontekstu sporta: njezinu samosvrhovitost, odvojenost od „stvarnog života", neozbiljnost i potrebu za fantazijom. U drugome dijelu rada usmjerila se na koncepciju „duh igre" te je usporedila s podjednako fluidnom koncepcijom „duha sporta". Ono što motivira taj rad jest uvid da i igra i sport, oba naizgled prozaična i u sebi zatvorena fenomena, polaze od pretpostavke vlastite svrhovitosti. Štoviše, ponešto hrabrija tvrdnja mogla bi ustanoviti da upravo uvid u samosvrhovitost obaju fenomena može imati pozitivne implikacije u potrazi za smislom i u širem kontekstu, istaknula je dr. Zagorac.

Potom je prof. dr. Marinko Vidović (Katolički bogoslovni fakultet, Sveučilište u Splitu) izlagao o temi „Pavlova uporaba sportskog rječnika i metafora. Ciljno usmjereno ljudsko / kršćansko djelovanje". Kao baštinik i dobar poznavatelj helenističkoga svijeta u čiju kulturu pripada i organiziranje raznih sportskih natjecanja, Pavao je jedini novozavjetni pisac koji obilnije rabi sportsku metaforiku u izricanju i prenošenju svojih stavova i teoloških ideja. Dr. Vidović je u izlaganju književnom i kontekstualnom analizom istražio sve sportskim motivima bogatije Pavlove tekstove (1 Kor 9, 24–27; 1 Sol 2, 1s.19; Fil 1, 27–30; 2, 16; Gal 2, 1s; 5, 7; Fil 3,12–16; 4, 1.3; Rim 9, 16; 15, 30), uočavajući njihovu povijesnu ukorijenjenost i misaonu nosivost.

Sportskom metaforikom, posebno vrlo čestom metaforom trčanja, a onda i šakanja, Pavao inzistira na ciljnoj usmjerenosti kršćanskoga života koji nikada nije siguran u uspjeh i koji uvijek strepi pred mogućim neuspjehom. Sport kao i vjera, istaknuo je dr. Vidović, „ne poznaju sustav osiguranja i sigurnosti". Maksimalna zauzetost oko cilja, rad na sebi i usmjerenost života samo su pretpostavke kojima ljudi otvaraju prostor Bogu za ostvarenje njegovih obećanja. Konačni uspjeh kršćanskoga života stvarnost je konačne Božje prosudbe i u konačnici njegove milosti. U kršćanskom životu, za razliku od sporta, nagradu ne dobiva samo najbolji pojedinac, nego svi koji stignu do cilja. U zaključku je dr. Vidović istaknuo Pavlovo uočavanje povezanosti i sličnosti sportskog i vjerničkog ponašanja. Sport promiče samopouzdanje, određene vrijednosti, norme i ideale, poštovanje pravila, timski rad, hrabrost, odvažnost, duh pobjede i gubitništva, vježbanje volje u svakom smislu, a bez toga ni vjera u Boga koji se objavio u Kristu, a posebno njome prihvaćen vjernički način života ne mogu opstati. „U sportskoj težnji koja se u suvremenom olimpijskom duhu definira kao uvijek jače, više i brže moguće je, pavlovskim pogledom, vidjeti horizont transcendentnog iskustva i želje, odnosno eshatonske usmjerenosti vjerničkih nastojanja i života. Sport je za Pavla, kao i život, zauzetost oko cilja koji

je u budućnosti, ali Božjoj i u konačnici o Bogu ovisnoj", zaključio je prof. Vidović.

Usljedila je rasprava u kojoj su nazočni postavili predavačima pitanja, između ostaloga, vezana uz ulogu trenera (sportski i duhovnih) i askeze u vjeri. Odgovarajući na pitanje dr. Vidović je rekao kako je uloga trenera pomoći onome koga se trenira da razvije potencijale, vodeći pri tome računa o njegovim dometima da ih ne bi prekoračio. Sportskim rječnikom rečeno: da se ne bi „polomio“ i naglo prekinuo karijeru, a u duhovnom smislu da zbog mističnih iskustava ne izgubi vezu s realnošću. Istaknuo je, također, da askeza ima za cilj dovesti do ovladavanja svojom voljom i gospodarenja nad svojim odlukama.

Nakon rasprave i kratke stanke doc. dr. Boris Milavić (Kineziološki fakultet, Sveučilište u Splitu) govorio je o temi „Vjera u istraživanju mladih“. Zbog vrlo važne uloge koju ima u životu mnogih pojedinaca vjera u nekoliko posljednjih godina postaje sve češće predmetom istraživanja, kako u općoj populaciji tako i u kliničkom okružju. U društvenim istraživanjima vjera se najčešće definira kao snaga religijskih vjerovanja ili kao intrinzična religioznost. U izlaganju dr. Milavić je prikazao najčešće korištene mjere vjere rabljene u istraživanjima, poput Upitnika snage religijske vjere sv. Klara (Plante i Boccaccini, 1997.) i Religijskog indeksa sveučilišta Duke (Koenig i Büssing, 2010.). Zbog višestruke kulturalnosti zapadnih društava u kojima su nastali ti su upitnici najčešće konstruirani za mjerenje vjere u osoba koje mogu pripadati i različitim denominacijama unutar jedne religije, i različitim religijama. Prikazao je i osnovne nalaze o utvrđenim relacijama između mjera religioznosti i različitih psiholoških konstrukta u općoj populaciji i nekim kliničkim populacijama, a posebice na populacijama mladih i sportaša. Primjerice, utvrđena je pozitivna povezanost između snage religioznosti i samopoštovanja ispitanika, kao i između snage religioznosti s percipiranim suočavanjem, s nadom i s optimizmom kao mjerama pozitivne psihologije. Predstavio je, također, rezultate istraživanja vjere provedenih u hrvatskom društvu.

Paolo Crepaz, dr. med. (Salezijanski sveučilišni institut, Venecija, Italija) izlagao je o temi „Sport u svjetlu vjere: koji odrazi na području odgoja?“ Nadahnjujući se na gledištu pape Franje prema kojem je sport metafora života, dr. Crepaz postavlja pitanje: koji su odnosi između vjere i sporta? Postoje li područja i ograničenja toj sinergiji? Sport može biti ključan za odgoj, jer omogućuje onome tko ga prakticira, osobito mladima, ali ne samo mladima, da se otvore događaju života, da kušaju prijeći granice, susrećući se s protivnikom na istoj razini, dajući više od sebe, otvarajući se, na neki način, onostranome. Sport ima moć poučavanja u pozitivnim vrijednostima; on obogaćuje življenje. Svaki od nas koji igramo, poučavamo, organiziramo i podupiremo sport, može se preobraziti preko sporta kao i da preobrazuje druge putem sporta, rekao je dr. Crepaz, pitajući se: postoje li preduvjeti da se to ostvari? Jesu li nužna načela na kojima se valja nadahnjivati? Može li vjera osvijetlati sport? I koji su odrazi na području odgoja? O tim pitanjima prigode za razmišljanje i svjedočenje ne manjkaju: sport je askesis, asketsko iskustvo, odnosno, djelovanje preobrazbe tijela i duha; sport je paideia, odnosno, opći odgoj; sport je put odgoja koji se ne temelji na uvođenju, nego na e-ducere, izvlačenju onoga što u osobi postoji; sport je natjecanje u kojem cum petere znači zajedničko traganje za ciljem. Usljedila je rasprava, a programu je nazočio i splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić.

„O pedesetoj obljetnici gradnje crkve na Okitu“

Šibenik, 20.10.2017. (IKA) - Izložba fotografija „O pedesetoj obljetnici gradnje crkve na Okitu“ otvorena je 19. listopada u Gradskoj knjižnici „Juraj Šizgorić“ u Šibeniku. Izložbu su predstavili vodički župnik don Franjo Glasnović, umirovljeni biskup Ante Ivas i organizator izložbe Josip Jole Mateša. Izloženo je tridesetak fotografija od kojih većina prikazuje obnovu crkve na Okitu iz 1967. godine. Fotografije je prikupio i izložbu postavio Tonči Juričev Grgin. Župnik don Franjo Glasnović naglasio je kako je Okit nepresušna duhovna snaga i inspiracija i pokretač duhovnog života koji uvijek iznova potiče nove generacije Vodičana da, bez obzira na povijesne prilike i nedaće, a bilo je puno takvih koje su ih zadesile, ostanu postojani u vjeri i vjernosti svojoj zaštitnici, te iz te vjere ponovno još snažnije se vrate njemu i iznova grade porušeno. Ova izložba fotografija o 50. obljetnici gradnje crkve na Okitu 1967. koju danas otvaramo dio je višestoljetne povijesne etape Okita, znak sjećanja i zahvalnosti prema našim pređima koji su nam kroz postojanu vjeru i spremnost na žrtvu ostavili u zalog bogatu duhovnu i materijalnu baštinu, kazao je župnik Glasnović.

Naglasio je kako izložbom „O pedesetoj obljetnici gradnje crkve na Okitu“ željelo prisjetiti blagopokojnog don Vjekoslava Kurenta i mnogih Vodičana koji su s puno ljubavi, entuzijazma i zanosu, noseći sve na svojim glavama i ramenima, od podnožja do brda, izgradili drugu crkvu na Okitu. Biskup Ivas također je istaknuo povezanost Vodičana s Okitom. Posvjedočio je i svoju povezanost s Okitom. Josip Jole Mateša recitirao je stihove posvećene Okitu i Blaženoj Djevici Mariji.

U Zagrebu predstavljen novi nosač zvuka šansona duhovne tematike „Milosne kiše“

Riječ je o trećem kantautorskom CD-u don Antona Šuljića sa sedamnaest novih šansona

Zagreb, 20.10.2017. (IKA) - Novi nosač zvuka šansona duhovne tematike pod nazivom „Milosne kiše“ predstavljen je u petak 20. listopada u dvorani Filozofskoga fakulteta DI na zagrebačkom Jordanovcu. Riječ je o trećem kantautorskom CD-u vlč. Antona Šuljića sa sedamnaest novih šansona u kojima interpretativno sudjeluju Šuljićevi suradnici glazbenici i prijatelji, a koje je autor prozvao „pjesmama nastalim iz ljubavi i za dušu“. Odnosi se to jednako i na naslovnicu koju je ilustrirala slikarica Vjera Reiser, nadahnuta duhovnom šansonom „Na vratima grada“. Publiku je na predstavljanju čula deset pjesama s novog CD-a koje su nastajale tridesetak godina i u kojima se dade osjetiti i štih 60-ih godina prošlog stoljeća, osobito u prepjevima pjesama o. A. Duvala („Krist Bog će jednom doći“) i o. A. M. Cocagnaca („Izgubljeni sin“). U izvedbi su sudjelovali: don Anton Šuljić (vokal i gitara), Olivera Baljak i Sandra Valenčić (vokali), Saša Valenčić (klavijature i harmonika), Laura Valenčić (violina), Nataša Veljak (violina i viola) i Valter Veljak (kontrabas). U predahu između pjesama vlč. Šuljić svaku je pjesmu nastojao što više približiti publici, smještajući je u kontekst, pa je zanimljivo istaknuti da je pjesma „Misionaru“ posvećena dugogodišnjem prijatelju i misionaru u Zambiji don Borisu Dabi, da u pjesmi „Povedi me“ na tekst prijatelja Štefa Paulića, pjesnika i slikara na staklu, vokalno sudjeluje baka od 83 godine, dok u pjesmi „Jeste li čuli“ violinu svira osmogodišnja Laura Valenčić, a u pjesmi „Izgubljeni sin“ zabilježena je iznimna vještina fućkanja Šuljićeva prijatelja Jadranka Kukurina. Osobitu pozornost potaknula je „Balada o dječaku na smetlištu“, nastala na tekst Mirka Ivanjka, o dječaku koji živi na smetlištu, sam i napušten i kojem su u

pomoć pritekli volonteri organizacije „Mary's meals", nakon čega je u kratkoj stanci volonterka Katarina iz Marijinih obroka upoznala sve prisutne s njihovom misijom i sredstvima koja su potrebna da djeca u nerazvijenim zemljama dobiju bar jedan topli obrok dnevno.

Na kraju predstavljanja na pozornici su se glazbenicima pridružili članovi Collegiuma Pro Musica Sacra u izvedbi prepjevana 62. psalma „Samo je u Bogu mir" te u pjesmi na tekst Rabindranatha Tagorea „Jeste li čuli".

Zahvalivši glazbenicima i svima koji su pridonijeli da se ovaj projekt ostvari, kao i publici okupljenoj na predstavljanju, kantautor Šuljić poručio je na kraju: „Šansona je pjesma koja se može uvijek iznova slušati i nikada neće dosaditi, a ako ste večeras čuli da On dolazi, onda je to-to!"

Završio XXIII. međunarodni teološki simpozij „Vjera i sport u susretu"

Split, 20.10.2017. (IKA) - Drugi dio drugoga dana XXIII. međunarodnoga teološkog simpozija Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu o temi „Vjera i sport u susretu" u petak 20. listopada započeo je predavanjem izv. prof. dr. Ivice Žižica (KBF u Splitu; Papinski liturgijski institut Papinskog sveučilišta sv. Anzelmo, Rim) o temi „Ritualizacija u sportu". Dr. Žižić nastojao je pokazati antropološku osnovu dvaju kulturoloških fenomena. Ritual u sportu itekako je prisutan. Predavanje je podijelio u tri segmenta pitanja: pitanje ekspresivne funkcije, transformativne funkcije te estetske funkcije u kojoj se pronalaze vjerski obredi i sportsko ponašanje. Naglasio je kako se sport obredno igra u natjecanjima, a religija se igra s transcendencijom tako da je obrednost spušta u imanentno dok se sport igra s imanentnim tako da se otvara jednoj vrsti transcendencije. Postoje razne definicije igre, a kao najpotpuniju rekao je kako je igra slobodna, neproaktivna i neizvjesna aktivnost koja otvara prema zamišljenoj stvarnosti i prema hipotetskom načinu djelovanja. Igra uključuje preciznu simboličku elaboraciju prostora i vremena. Sport i religija se igraju preko obrednih transformacija. Tu se jasno uočava nekoliko faktora: performativnost, formalnost, stvaranje idealnog poretka te združivanje svetoga i profanoga. Estetska funkcija je ritualna funkcija koja sport promatra u svjetlu hipotetskog djelovanja. Izlagač je naglasio kako obred djeluje infraracionalno tj. da se kreće u sferi značenjskog izobilja i posebno emotivnog vrenja.

Dr. Žižić potom je prikazao video iz svibnja 2017. s nogometnog stadiona Olimpico u kojem je prikazana nogometna ikona F. Totti s ciljem da se zapitamo je li sport danas postaje nekom vrstom zamjenske religije po svojoj obrednosti: pozdravi, dodiri, ljubljenja, klanjanja, slavljenja. Po svim svojim elementima ovo je religijsko slavlje, iako se tako ne čini jer je on sposoban obuhvatiti na tisuće ljudi i sve ih sabrati u jednu jedinstvenu *communitas* te ih uvesti u jedan jedinstveni tok - flow. U ovom primjeru pokazao je kako sport valorizira tijelo – Totti je ovdje svetac i polubožanstvo. Sport estetizira pokret čineći ga sakralnim i lijepim. Religija utjelovljenja kršćanstva danas ima poteškoću s tijelom. Pitanje tjelesnosti je pomalo racionalizirano i moralizirano kao da se na tijelo gleda kao nešto što je niže od uma i duha. Kršćanstvo osim toga s teškoćom odražava blagdansku poetiku što nije slučaj na Olimpico. Svijet sporta s velikom lakoćom zahvaća u blagdanski egzistencijal čovjeka te se s razlogom možemo zapitati: Može li sport zamijeniti religiju?

Potom je doc. dr. Ante Akrap (Katolički bogoslovni fakultet,

Sveučilište u Splitu) izlagao o temi „Ontologija nogometne igre". Odmah je primijetio kako je video koji je dr. Žižić prikazao odličan uvod u njegovo predavanje. Pojasnio je kako se u antropološkom smislu čovjek treba igrati. Igra ima važnu odgojnu vrijednost te je ona ontološka struktura čovjeka. Bez igre čovjek ne bi bio čovjek. Igra uključuje interakciju s drugim te je simbol zbližavanja s drugim. Nakon što je kratko izložio povijest nogometa te kako je nogomet postao najvažnija sporedna stvar na svijetu, dr. Akrap pojasnio je kako premda na prvi pogled ontologija i nogomet zajedno izgledaju nepovezano, ipak ima nekog smisla ontološka struktura nogometne igre. Ontologija kao filozofska disciplina bavi se bitkom i s njim povezanim pitanjima. Ontologija nogometa raspravlja što je nogomet, a što nije nogomet. Sukladno tome raspravlja o dijelovima nogometne igre, o njegovim međusobnim odnosima, o odnosima dijelova prema cjelini nogometne igre te o samoj cjelini nogometne igre. Ontologija nogometa nastoji odgovoriti na pitanja koja se odnose na loptu, igrača, suradnju igrača, na prostor i vrijeme, strategiju itd. Zaključio je kako je sport fenomen od društvenoga značaja kojim se bavi mnoštvo ljudi te snaži ljudsko tijelo i dušu. Ipak, on se danas izgubio u spektaklu koji je postao dominantan oblik izražavanja suvremenog načina života te mu prijete opasnost od pretjeranih i nerealnih zahtjeva koji se svode na granice ljudskih mogućnosti.

Nakon kratke rasprave posljednje predavanje na simpoziju održao je Hrvoje Petrušić, doktorand (Katolički bogoslovni fakultet, Sveučilište u Splitu) o temi „Antropotehnički imperativ. Uz Sloterdijkovu filozofiju vježbi". Svoje predavanje temeljio je na Sloterdijkovoj knjizi „Moraš promijeniti svoj život". Na početku je objasnio kako pojam antropotehničke znači skup tehnika i postupaka koje čovjek sam izvodi na sebi ili daje drugome kao čovjeku da to radi na njemu te iznalaženjem te tehnike čovjek iznalazi sebe. Prema Sloterdijkovu učenju sport proizvodi sportaša, subjekt kao i kondiciju – stanje u svijetu i stanje organizma. Izlagač je u jednu ruku uzeo knjigu Tome Kempenca „Nasljeduj Krista", a u drugu udžbenik za obuku američkih vojnika marinaca „Vježbajte bez sprava". Prema Sloterdijkovom između ove dvije knjige ne postoji kategorijalna razlika – oboje su priručnici za antropotehniku. Subjekt i objekt antropotehničke je čovjek koji na sebi radi i koji je sam aktivni izvođač tih radnji. Da bi se stupilo u vježbovni život nužno je metanoetika. U njega ne stupamo spontano, inicijacija se odvija prema zaslugi. To nalikuje na društvo izabranih za koji je potreban poziv odozgo iz vertikale za kojim onda slijedi obraćenje i mukotrpan način ponavljanja vježbi. Prema autorovu mišljenju nema kategorijalne razlike između pravljenja sklekova i moljenja krunice. Oboje su svojevrstni rituali vježbanja i ponavljanja među kojima postoji sličnost. Nevidljiva, ali neizostavna sprava svih tih vježbi je vertikala na kojoj se kuša snaga i sposobnost života da se postane viši, a samim tim vrjedniji. Taj okomiti stav etika prevodi kao čestit i pravedan, estetika kao pravilan i lijep, sport kao kondicijski uzdignut i spreman, a religija kao uzvišen i svet. Dug i zavojit put Sloterdijkove misli možemo jednostavno sažeti u tvrdnji kako imunologija nalazi saveznika u asketologiji jer život se najbolje čuva tako što mu se daje primjeren oblik, a taj oblik je *conditio sine qua non* svakog osmišljenog, zdravog i ispunjenog života.

Nakon kratke rasprave v.d. dekana KBF-a prof. dr. Anđelko Domazet zahvalio je svim predavačima, slušateljima kao i onima koji su omogućili da simpozij bude održan te ga je proglasio završenim.

Započeo dvogodišnji studij Teologije posvećenog života u Splitu

Split, 20.10.2017. (IKA) - Treći dvogodišnji studij Teologije posvećenog života započeo je 20. listopada u Karmelićanskom samostanu na Vidovcu u Splitu. Na studij se prijavilo 57 polaznika od čega 15 vjernika laika. Svoju podršku kako studiju tako i polaznicima došao je izraziti splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić. Naglasio je kako za njih taj događaj sigurno mnogo osobno znači, ali da on ima važnost i za njihove zajednice i Crkvu općenito. „Dok vas gledam u klupama, uočavam kako klupe pomlade čovjeka, ali ne klupe same po sebi nego vaša želja za znanjem“, kazao je nadbiskup. Osvrnuo se i na temu simpozija KBF-u Splitu „Vjera i sport u susretu“ istaknuvši kako „mnogi ljudi tjeraju sport i žele biti mladi, ali ne pomlađuje sport nego ljubav.“ U tom je svjetlu govorio o ljubavi prema pozivu, koja se očituje i u želji za permanentnim obrazovanjem kako bismo kao kršćani mogli današnjem čovjeku na što razumljiviji način dati obrazloženje nade koja je u nama. „Poziv treba upoznati da bi se volio i treba ga voljeti da bi ga se upoznalo. Potrebno je upoznati izvor svoje karizme i živjeti evanđelje u evanđeoskim savjetima, otkriti novu dimenziju liturgije i apostolat u novom svjetlu, biti svjestan današnjih izazova“, naglasio je nadbiskup Barišić. Budući da se studij, nakon dva dvogodišnja ciklusa u Zagrebu, po prvi put izvodi u Splitu nadbiskup je istaknuo da „ovdje danas počinje nešto povijesno“.

Riječ zahvale nadbiskupu na podršci uputio je predstojnik Studija o. Jure Zečević. Teologija posvećenog života (TPŽ) je studij za osobne potrebe u smislu cjeloživotnog obrazovanja, prvenstveno osoba koje pripadaju različitim oblicima posvećenog života, ali ga može pohađati i određeni broj vjernika laika, ukoliko su za to, u danoj situaciji, ispunjeni organizacijski i drugi uvjeti. Glavna svrha studija jest da osobama posvećenog života u našoj Crkvi i društvu omogući produbljene, osmišljene i osvježene vlastitoga specifičnog Boga posvećenog života i duhovnosti pomoću odgovarajućih nastavnih predmeta, seminara i vježbi, polazeći od teorijsko-znanstvene i praktično-provedbene razine, naglasio je predstojnik Zečević.

TPŽ je ustanovljen godine 2013. na poticaj i uz potporu Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica, a osnivač i organizator studija je Hrvatska karmelska provincija sv. oca Josipa. U prva dva nastavna ciklusa održana u Zagrebu bilo je upisano ukupno 92 polaznika. Nastava se odvija jedan vikend mjesečno (petak i subota) i traje dvije godine.

Izabrano novo vodstvo Hrvatskoga društva crkvenih glazbenika

Zagreb, 20.10.2017. (IKA) - Godišnja izborna skupština Hrvatskoga društva crkvenih glazbenika održana je 20. listopada u prostorijama Instituta za crkvenu glazbu „Albe Vidaković“ Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Skupština je započela molitvom a zatim redovnim izvještajem o radu HDCG-a od 2015. do 2017. Podatke je izložila doc. mr. art. Ruža s. Domagoja Ljubičić, predsjednica Udruge. Uslijedio je izvještaj o radu web stranica HDCG-a. Osim Dana crkvene glazbe HDCG organiziralo je više duhovnih obnova, koncerata te smotru crkvenih zborova Grada Zagreba o spomendanu svete Cecilije. Glede web stranice, glavni je zadatak bio donositi vijesti (iz glazbenog života u nas) i obavijesti, osmisliti i ažurirati prijedloge za pjevanje za liturgijsku godinu A, B, C,

osobito kada je riječ o pripjevnim psalmima. Kao temeljni problem, kojem bi se trebalo posvetiti pažnje, istaknuti su neuglazbljeni otpjevni psalmi. Stranica je iznimno posjećena.

Nakon izvještaja o radu HDCG-a pristupilo se izboru novoga vodstva. Za predsjednicu je ponovno potvrđena doc. mr. art. Ruža s. Domagoja Ljubičić, a za dopredsjednika je izabran Tihomir Prša, prof. Za tajnika je potvrđen Kristijan Palčec, mag. mus, a za članove Upravnog odbora su izabrani Petra Hrvačić, mag. mus. i prof. dr. s. Katarina Koprek. Za članove Nadzornog odbora izabrani su don. Ivan Urlič, mag. mus., Niko Luburić, prof. i Lovro Srdarević, student KBF-a u Zagrebu. U Stegovno povjerenstvo su izabrani Ivan Ščepanović, student Instituta za crkvenu glazbu u Zagrebu, Tatijana Gačeša, prof. i s. Ivana Pavla Novina, mag. phil.

Znanstveni skup u Pazinu

Posvećen 70. obljetnici uspostave Apostolske administrature u Pazinu, 40. obljetnici ujedinjenja Crkve u Istri te mons. Dragutinu Nežiću, prvom biskupu ujedinjene Istarske crkve
Pazin, 20.10.2017. (IKA) - Znanstveni skup posvećen 70. obljetnici uspostave Apostolske administrature u Pazinu, 40. obljetnici ujedinjenja Crkve u Istri te mons. Dragutinu Nežiću, prvom biskupu ujedinjene istarske Crkve održan je 20. listopada u Auli magni Pazinskog kolegija – klasične gimnazije. Skupu je okupio velik broj sveučilišnih profesora, znanstvenika, stručnjaka, povjesničara, pravnika, kulturologa, svećenika, redovnika i predstavnika crkvene i civilne vlasti. Među nazočnima bili su riječki nadbiskup Ivan Devčić, domaćin porečki i pulski biskup Dražen Kutleša, umirovljeni biskupi Ivan Milovan i Valter Župan. Nakon pozdrava mons. Devčića i Dražena Janjuševića, pročelnika Ureda državne uprave u Istarskoj županiji, skup je otvorio biskup Kutleša. U uvodnom dijelu glazbenim izvedbama nastupili su učenici Pazinskog kolegija – klasične gimnazije. Na skupu se govorilo o promjenjivim okolnostima te složenom i slojevitom kontekstu u kojemu je kroz povijest, a posebno nakon pada Austro-Ugarske Monarhije 1918. godine, djelovala Crkva u Istri i njezino svećenstvo; osobito u vrijeme tri totalitarizma i ideologije (nacionalsocijalizma, fašizma i komunizma) kojima se istarsko svećenstvo suprotstavilo u XX. stoljeću, unatoč njihovim stalnim težnjama da Crkvu i svećenstvo sebi podrede. Crkva u Istri i njezin narod opisani su s gledišta glagoljaške pismenosti, crkvenih matica i bogoslužja na narodnom jeziku koje je Crkva svojem narodu u Istri osiguravala od godine 1215., kao isključivu povlasticu među europskim narodima. Briga Crkve za narod prikazana je i kroz promicanje socijalne pravde, navodeći više od 700 bratovština, desetke hospicija, izdavaštvo, đачke stipendijske zaklade i škole koje su potpomagali i osnivali biskupi. Biskup Dobrila svoj prvi biskupski govor i poslanicu održao je na hrvatskom jeziku te na tom jeziku objavio omiljeni molitvenik „Otče, budi volja tvoja“. Postojanost istarskog svećenstva opisana je kroz žrtvu za narod u doba triju totalitarizama, navodeći otpore asimilaciji, brisanju identiteta i nasilnoj dekristijanizaciji zbog čega su mnogi svećenici bili konfinirani, zatvarani, šikanirani, odvođeni, proganjani, zlostavljani, mučeni i ubijeni.

Naglašena je uloga narodnjaštva i svećenstva u borbi za očuvanje hrvatskog identiteta tijekom fašističke okupacije, ali i o naporima koje je ono, predvođeno Božom Milanovićem, nakon II. svjetskog rata diplomatski ulagalo za priključenje Istre hrvatskoj matici. „Odmah nakon završetka rata 1945. na čelu s mons. Božom Milanovićem, svećenici su pred čitavim svijetom glasno i odlučno zatražili

priključenje Istre matici zemlji Hrvatskoj, premda su već tada – nećemo to kriti – jasno znali da kao vjernici i svećenici tom opcijom ne biraju sebi lagodniji put". Svećenstvo u Istri stoljećima se odupiralo povijesnim krivotvorenjima očite istine. Samo istinom i argumentima može se razumjeti uloga svećenstva u Istri, posebno u događajima koje obilježavamo ovim skupom. Istina se može neko vrijeme zataškavati, ali se ne može pobijediti. Istina je uvijek samo jedna, ne postoji više istina, istaknuto je na skupu. Lik i djelo mons. Dragutina Nežića tijekom 37 godina službe u ovoj biskupiji ostavio je duboko svjedočanstvo, utkao sebe, svoju dušu i srce za ujedinjenje Istarske Crkve. Mons. Nežić opisan je kao čovjek čvrstih stavova u pitanjima vjere, morala i Crkve, ustrajan do kraja, a s druge strane kao osoba otvorena novostima i suradnji. Svi su pozvani da u ovoj prilici, ali i drugdje, ustrajno promiču istinu jer to zaslužuju žitelji Istre, i oni koji su vjernici i oni koji to nisu, ali i svećenstvo koje je stoljećima ustrajno i nepokolebljivo podnosilo patnju i nedaće za svoj narod i zajedno sa svojim narodom.

Izlaganja i rasprave na skupu, koja su bila multimedijalna i koncipirana u skladu s najsuvremenijim znanstvenim trendovima, sadržajno se mogu svrstati u nekoliko cjelina. Najprije se razmatrao povijesni te civilnopravni i crkvenopravni kontekst u doba prije, tijekom i nakon II. svjetskog rata. Posebno su bile zastupljene teme o fašizmu u Istri i svećenicima - narodnjacima koji su čuvali slavenski identitet tamošnjeg naroda, kapitulaciji Italije, ratnim prilikama, tzv. Rujanskim (Pazinskim) odlukama, problemu suvereniteta u Istri nakon 1943., diplomatskim aktivnostima niza svećenika, posebno mons. Bože Milanovića, u okvirima kojih su statistikama župa, crkvenim maticama, argumentom glagoljaške pismenosti i progona pod fašizmom dokazivali slavenstvo Istre u Londonu 1946. i Parizu 1947. godine.

Druga cjelina bila je posvećena Apostolskoj administraturi u Pazinu. Eminentni stručnjaci definirali su njezin pojam u kanonskom pravu, analizirali imenovanja apostolskih administratora u Istri, podudarnost civilnog teritorijalno-političkog razgraničenja i imenovanje administratora te posebno vrednovali mons. Dragutina Nežića kao apostolskog administratora u tadašnjem jugoslavenskom dijelu Tršćanske i Koparske biskupije.

Jedna od središnjih tema skupa bila je papinska bula „Prioribus saeculi” kojom je uspostavljeno jedinstvo Crkve u Istri, tj. prvi put u povijesti hrvatski dio Istre njome je objedinjen u jednu biskupiju – Porečku i Pulsku. Stručnjaci su bulu analizirali s obzirom na njezin sadržaj te prava koja iz nje proizlaze za Porečku i Pulsku biskupiju. Zatim se analiziralo vrijeme izdavanje te crkveno-vjerske i civilne prilike koje su joj prethodile i u kojima je stupila na snagu, posebice u kontekstu Osimskih sporazuma iz 1975. (i njihova stupanja na snagu 1977.). Pružen je i osvrt na svečanu proslavu njezina stupanja na snagu koja se održala 8. i 9. rujna 1978. godine u Poreču.

Središnji i najveći dio izlaganja bio je posvećen liku i djelu mons. Dragutina Nežića koji su znanstvenici propitivali iz različitih gledišta i u svojoj složenosti biskupove pojavnosti. Najprije se prišlo izlaganju o njegovu „predistarskom” razdoblju kada je djelovao kao svećenik Zagrebačke nadbiskupije. Govorilo se o njemu kao svećeniku rodnom iz Jastrebarskog, zatim duhovniku u Zavodu svetog Jeronima u Rimu, duhovniku u Nadbiskupskom bogoslovnom sjemeništu u Zagrebu, predavaču ascetike i mistike na Bogoslovnom fakultetu u Zagrebu, ali i o službi vicepostulatora u kauzi za proglašenje blaženim biskupa dr. Josipa Langa. O osobi mons. Nežića govorilo se kao o pronicljivu povjesničaru, zauzetu čuvaru župnih i

biskupijskog arhiva, administratoru jugoslavenskog dijela Tršćanske i Koparske biskupije te biskupu porečkom i pulskom kojega treba razmatrati u kontekstu događanja u Istri nakon 1947. godine. Znanstvenici, biskupi, ali i njegovi poznanici također su na skupu iznosili Nežićevu pastoralnu i upraviteljsku dimenziju, posebno brigu o župama te zasluge za osnivanje župa u Istri (u Puli i Labinu, u Rapcu, Sveti Matej – Cere, Juršići).

Osim iz perspektive partikularne Crkve, lik biskupa Nežića analizirao se s obzirom na događanja u općoj Crkvi, posebno u svezi s Koncilom i pokoncilskom obnovom koju je oduševljeno prihvatio. Na skupu su se isticali naponi mons. Nežića kojima je duh Koncila pokušavao usaditi svećenicima i vjernicima, i to na područjima obnove liturgije, odnosa Crkve i medija, poimanja Crkve i odnosa Crkve prema znanosti. Poznavatelji biskupa Nežića i znanstvenici iznijeli su visoke ocjene o njemu kao brižnome upravitelju crkvenih vremenitih dobara, pokretnih i nepokretnih, koje je u teškim vremenima poslijeratne agrarne reforme, nacionalizacije i konfiskacije nastojao zabilježiti i očuvati. Isticalo se kako će ostati upamćen po specifičnim odnosima prema jugoslavenskim političkim vlastima, minucioznom i preciznom (gotovo pravničkom) razumijevanju tzv. Tršćanske krize te njezinih učinaka i međunarodnopravnih odjeka. Razboritost mons. Nežića sudionici skupa prepoznali su i u odnosu prema staleškim svećeničkim društvima, napose u odnosu prema Društvu svetog Ćirila i Metoda, ali i prema pojedinim svećenicima. Nežić je predstavljen kao dosljedan i nepopustljiv u obrani stavova Biskupske konferencije Jugoslavije iznesenih u dokumentima „Non expedit” i „Non licet”, kojima se zabranjuje rad svećeničkih staleških društava ako nemaju odobrenje ordinarija. Dok je obavljao službu administratora, mons. Nežić pokrenuo je dijecezanski postupak za proglašenje blaženim i svetim vlč. Miroslava Bulešića, imenovavši 29. ožujka 1956. godine mons. Marija Pavata postulatorom u kauzi. Stoga su na skupu opravdano istaknute Nežićeve velike zasluge, ali i izraziti otpor vlasti u kojemu je taj postupak pokrenuo, nastojeći zabraniti svaki spomen Bulešićeva imena.

Skup je bio popraćen brojnim pitanjima i raspravama u koje su se, osim izlagača, često uključivali oni koji su mons. Nežića (i mons. Milanovića) osobno poznavali. Njihova sjećanja na poseban su način pridonijela vjerodostojnosti tvrdnji i verifikaciji iznesenih zaključaka te su u svemu afirmirala ostvarivanja temeljne ideje skupa koja se sastoji u otkrivanju istine. Ta ideja dodatno će se ostvariti i objavljivanjem knjige – zbornika radova – u kojoj će se prikupiti i time trajno dokumentirati spoznaje do kojih se došlo.

Na kraju najavljena je i liturgijska proslava tih velikih i važnih obljetnica za Crkvu u Istri koja će se održati u Poreču o svetkovini svetog Mavra, 21. studenoga.

Kuća susreta Tabor dobila nagradu grada Samobora

Samobor, 21.10.2017. (IKA) - Na dan grada Samobora, koji je svečano proslavljen u subotu 21. listopada, Kući susreta Tabor dodijeljena je nagrada Grada Samobora. Nagradu je primio fra Ivan Matić, voditelj Kuće susreta Tabor, na svečanoj sjednici Gradskog vijeća Grada Samobora. Na dodijeli nagrade uz fra Ivana bio je i fra Nikola Vukoja, gvardijan franjevačkog samostana u Samoboru.

U godini kada Kuća susreta Tabor slavi svoju 20. obljetnicu postojanja to je druga nagrada, uz onu koju je 17. srpnja Tabor dobio od Zagrebačke županije.

Četvrti nacionalni susret štovatelja Božjega milosrđa

Svečano euharistijsko slavlje predvodio sisački biskup Vlado Košić

Marija Bistrica, 21.10.2017. (IKA) - Sisački biskup Vlado Košić predvodio je svečano euharistijsko slavlje Četvrtog nacionalnog susreta štovatelja Božjega milosrđa koji se održao u subotu 21. listopada u Mariji Bistrici. U koncelebraciji su bila dvadeset i dvojica svećenika iz raznih dijelova Hrvatske, koji su sa svojim vjernicima prispjeli na susret. Mnoštvu od oko dvije i pol tisuće hodočasnika pridružili su se i hodočasnici iz Bosne i Hercegovine, iz župe Srca Isusova pri sarajevskoj katedrali. Pjevanje je predvodio Zbor „AS“ župe bl. Alojzija Stepinca iz Kutinske Slatine, a poslužitelji oltara bili su brojni ministranti župa u Trnovčici i Kutinskoj Slatini.

Homiliju je biskup Košić započeo podsjećajući na tekst Petrove poslanice u kojoj blagoslivlja Boga „koji nas po velikom milosrđu svojemu uskrsnućem Isusa Krista... nanovo rodi za životnu nadu“. Upravo po Kristovoj pobjedi nad smrću čovjek biva darivan milošću – Božjim milosrđem i Božjom ljubavlju po kojoj se postaje novim čovjekom, nanovo rođenim za životnu nadu po sakramentu krštenja, rekao je biskup, i dodao: „Novost života koji nam je darovan po krštenju Duh Sveti želi razvijati sve više u nama, a to znači da smo novi ljudi koji doduše živimo na zemlji, ali nismo od zemlje, jesmo u svijetu, ali nismo od svijeta“. „Ako se prestanemo nadati dobru, ako se uvučemo samo u zdvajanje i ne vjerujemo da je moguća promjena na bolje i novi život, tada je život izgubljen“, rekao je biskup i potaknuo da Petrov vapaj: „Spasi me, Gospodine“ dok je tonuo hodeći po moru, treba biti i „naša molitva“. „I Krist će nas podići iz valova naših zabluda, strasti i laži u koje već tonemo, on će nam pružiti svoju ruku i izvući nas iz propasti. Ne bojmo se zavapiti: 'Vječni Oče, po pregorkoj mucu i uskrsnuću svoga Sina, budi milosrdan nama i cijelom svijetu“. Nakon tumačenja i razmatranja zapovijedi ljubavi iznesene u Ivanovu Evanđelju, biskup je započeo razmišljanje o Blaženoj Djevici Mariji, „Duši duše hrvatske...“, Kraljici krunice kojoj je posvećen mjesec listopad. Istaknuo je izvanrednu snagu sadržanu u molitvi krunice koja je bila izvorom mnogih pobjeda. Upitao je zašto se danas ne uspijeva oprijeti nasrtajima protiv obitelji, protiv mladih, protiv djece koji su toliko ugroženi, pri tom videći kao mogući razlog i zanemarivanje molitve krunice. „Mi smo još uvijek tu i imamo zadaću moliti se, moliti se za naš narod, za naše obitelji, za djecu i mlade“, potaknuo je biskup.

Na uočnicu spomendana sv. Ivana Pavla II. biskup se prisjetio i svetoga pape i njegova drugog pohoda Hrvatskoj, 1998., kada je blaženim proglasio Alojzija Stepinca koji se „nije bojao reći istinu, premda su i tada našeg svetog Blaženika blatili i krivo optuživali kao i danas kad očekujemo završetak tog procesa proglašenja svetim i radujemo se njegovoj pobjedi.“ Biskup se prisjetio i zasluga koje se mogu pripisati Ivanu Pavlu II., Poljaku iz „Bijele Hrvatske“, u širenju štovanja Božjega milosrđa. Proglasio je on nedjelju nakon Uskrsa Nedjeljom Božjega milosrđa, napisao je encikliku „Dives in misericordia“, a bio je nadahnut i privatnim objavama s. Faustine Kowalske koja je imala zadaću poruku Milosrđa uputiti cijelom svijetu i dati da duše upoznaju neizmjereno Božje milosrđe. Biskup je pozvao živjeti bit milosrđa: „pokazivati milosrđe prema našim bližnjima i dapače prednjačiti u tome. To znači znati opraštati našim ukučanima, našim susjedima i svima koji nas povrijede, znati sve gledati Božjim očima sućuti i milosrdne ljubavi“. Dotaknuo se i oblika pobožnosti u čast Božjega milosrđa: krunice u čast Božjega milosrđa, štovanja Sata

milosrđa, citirajući ulomke iz „Dnevnika“ sv. Faustine.

Naposlijetku se biskup dotaknuo i poruke pape Franje sadržane u buli „Misericordia vultus“ objavljene u povodu Godine milosrđa, u kojoj Papa poziva na neprestano razmatranje otajstva milosrđa jer je ono „vrelo radosti, spokoja i mira. Naše spasenje ovisi o njemu.“

Nakon misnog slavlja uslijedilo je štovanje relikvija sv. Ivana Pavla II. i sv. Faustine Kowalske a zatim je održan križni put bistričkom kalvarijom. Hodočasnici su potom bila prikazana kazališna predstava „Faustina. Božje je ime Milosrđe“ fra Ivana Lotara, OFMConv., u izvedbi Radnika Milosrdnog Isusa iz Pule. Prethodila joj je pobožnost u čast Božjega milosrđa, u bazilici „satu milosrđa“, na kraju koje je o. Andrzej Wosko, dehonijanac, ispred Koordinacije štovatelja Božjega milosrđa, organizatora susreta, pozvao na sljedeći, jubilarni, Peti nacionalni susret koji će se održati 20. listopada 2018. u Mariji Bistrici i njime će se obilježiti 80. obljetnica smrti sv. Faustine Kowalske i 25. obljetnica njezina proglašenja blaženom.

Svetkovina Gašpara del Bufala u Prozorju

Prozorje, 21.10.2017. (IKA) - U Centru pomirenja Predragocjene Krvi Kristove u Prozorju kod Dugog Sela, drugoj Misijskoj kući Družbe misionara Krvi Kristove, koja je u izgradnji, u subotu 21. listopada svečano je obilježena svetkovina sv. Gašpara del Bufala, utemeljitelja Družbe, njezinog nebeskog zaštitnika i zaštitnika članova Zajednica Krvi Kristove koje vode misionari. Program je počeo jednosatnim klanjanjem pred Presvetim, koje je vodio brat Ivan Raljušić, bogoslov.

Svečanu euharistiju slavio je varaždinski biskup Josip Mrzljak. Riječi dobrodošlice uputio mu je o. Ilija Grgić, provincijalni delegat Hrvatske delegature Družbe misionara Krvi Kristove, istaknuvši kako je biskup Mrzljak tu „domaći“, jer je nekada bio u službi u Sesevskom Kraljevcu. Zahvalio mu je što je omogućio „dolazak ludbreškog čuda“ u Prozorje 1. i 2. srpnja, za blagdan Predragocjene Krvi Isusove. Relikvija Predragocjene Krvi Isusove okupljenima je omogućila još snažnije i dublje ulaženje u otajstvo euharistije.

U homiliji biskup Mrzljak podsjetio je kako je Crkva u svojoj, više od 2000 godina dugoj povijesti, pred vjernike stavljala i na oltarima isticala slike i kipove svetaca i blaženika. „To su, najprije, apostoli, zatim Isusova Majka, pa mučenici vjere iz prvih stoljeća, a onda i mnogi drugi, nama više ili manje poznati sveci. Često se pitamo tko su oni i jesu li oni posebni ljudi? Oni su živjeli, kao i mi, ali su na poseban način prepoznali bit kršćanske vjere. Oni su se odazvali Isusovu pozivu i pošli njegovim putom. Pokazuju nam put kojim i mi trebamo ići, a to je put svetosti, koji je za svakoga čovjeka. Svi smo pozvani ići tim putom“, istaknuo je biskup Mrzljak. „Sveti Gašpar del Bufalo“, nastavio je biskup, „umro je prije 180 godina. Osnovao je Družbu misionara Krvi Kristove. On je u svom životu prepoznao vrijednost Isusove Krvi, prolivene za čovjeka, za nas. Poziva i nas prepoznati tu vrijednost i svjedočiti je“, rekao je. Biskup Mrzljak istaknuo je kako euharistija povezuje sve svece. Ona je bila snaga i središte njihovog života. Euharistija je izvor i vrhunac kršćanskog života svakog sveca. Važno je čuti i Božju riječ koju su sveci svjedočili svojim životom. Sveti Gašpar shvatio je Isusove riječi: „Što god činite jednom od moje najmanje braće – meni činite“, pa je u svakom čovjeku gledao sliku Božju. Isticao je kako nam je svaki čovjek brat i svaki je vrijedan našeg poštovanja. I mi to trebamo prepoznati u „najmanjima“, potrebnima naše pomoći u njihovim bolestima, teškoćama i raznim

nevoljama. Oko takvih se trudio sv. Gašpar. On je svjedočio da štovanje Predragocjene Krvi Kristove nije samo neka pobožnost, nego istinsko štovanje Presvete Krvi koje trebamo pokazivati djelotvorno.

Pri kraju misnog slavlja o. Ilija Grgić zahvalio je biskupu na dolasku i slavljenju euharistije. Predao mu je plaketu s likom sv. Gašpara, izrađenu u povodu proslave svetkovine Predragocjene Krvi 1. i 2. srpnja. Na poljskom jeziku pozdravio je provincijala Poljske provincije misionara Krvi Kristove Wojciecha Czernatowicza, zatim viceprovincijala Franciszka Grzywe te o. Ignacija Jakubiaka. Zahvalio je na pomoći svećenicima Dugoselskoga dekanata i dekanu Slavku Kresonji, zatim svećenicima Vugrovečko-ssevetskoga dekanata, iz Blaškova, pa župniku iz Šestina Robertu Šreteru, potom vlč. Zoranu Gložiniću iz Ivanca te svim svećenicima koji su vjernicima bili na raspolaganju za ispovijed i tako Centar pomirenja u Prozorju učinili doista živim, kroz sakrament pomirenja.

Pozdravio je i nazočne redovnice iz više družbi, a posebno klanateljice Krvi Kristove, među njima s. Ana Mariju Antolović, regionalnu poglavaricu, koja je nekoliko dana prije izabrana na odgovornu funkciju predsjednice Hrvatske redovničke konferencije. Predao joj je plaketu s likom utemeljitelja Družbe misionara. Toplim riječima zahvalio je svim dobročiniteljima koji su u Misijsku kuću u Prozorju ugradili dio sebe žrtvom, materijalno i molitvom.

O. Ilija zahvalio je na dolasku i sudjelovanju u svečanosti članovima zajednica Krvi Kristove iz Dugog Sela i Zagreba, Knina, Šibenika, Rijeke, Ivanca, Ludbrega, Lepoglave i drugih mjesta, od Splita do Slavenskog Broda. Biskup Mrzljak na sve okupljene zazvao je Božji blagoslov, a blagoslovio ih je i relikvijom sv. Gašpara del Bufala, pred kojom su vjernici zatim ostali u molitvi.

„Sveti Ilar u kontekstu svoga vremena“

Međunarodni znanstveni skup u sklopu proslave sv. Ilara u Mlinima

Dubrovnik, 21.10.2017. (IKA) - Međunarodni znanstveni skup „Sveti Ilar u kontekstu svoga vremena“ održan je 19. i 20. u hotelu „Astarea“ u Mlinima, u sklopu trodnevne pripreve za svečevu proslavu. Skup je otvorio predsjednik Organizacijskog odbora dr. don Ivan Bodrožić s Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, koji je skup organizirao u suradnji sa župom sv. Ilara u Mlinima. Na svečanosti otvorenja nazočnima su se obratili i načelnik Općine Župa dubrovačka Silvio Nardelli, dubrovački biskup Mate Uzinić i župnik župe sv. Ilara mr. don Bernardo Pleše, a pozdrav je uputio i predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić.

Načelnik Nardelli izrazio je dobrodošlicu sudionicima skupa, rekavši kako vjernici Župe dubrovačke stoljećima štiju sv. Ilara, zahvalivši organizatorima što su taj skup priredili u Mlinima. Župnik Pleše rekao je kako se, prema njegovim saznanjima, sv. Ilar kao zaštitnik župe štije jedino u Hrvatskoj, pa mnogi kad im kaže da je župnik u župi kojoj je sv. Ilar nebeski zaštitnik pitaju: tko ti je to. Ovaj znanstveni skup organiziran je upravo sa željom da i šira javnost čuje za sv. Ilara i bolje ga upozna. Župnik je također objasnio da je knjižica koju su svi dobili reprint knjige Ante Anića iz 1908. godine „Život svetoga Ilara opata opjevan pučkim stihom uz nekoje povijesne crtice o Župi dubrovačkoj“ napravljen za taj skup.

Biskup Uzinić poželio je obilje Božjega blagoslova i uspjeh znanstvenom skupu te izrazio nadu da će on odgovoriti na temu koju su sebi zadali: Sveti Ilar u kontekstu svoga vremena. „Ali, još se više nadam da će nam odgovor koji će

sudionici simpozija dati na to pitanje pomoći da otkrijemo na koji način sv. Ilar može biti aktualan i u naše vrijeme kao svetac i zaštitnik, kojega ćemo nastaviti moliti za zagovor, ali i u kojega ćemo se, zahvaljujući ovom skupu, nastaviti ugledati kako bi nam bio primjer života“.

Dr. Bodrožić rekao je kako je „skup u Mlinima u ozračju župe koja časti spomen sv. Ilara pa je to jedna vrsta hodočašća, onog intelektualnog, sv. Ilaru“. Istaknuo je da na simpoziju uz hrvatske stručnjake sudjeluju i istraživači profesori iz Italije, Mađarske, Bosne i Hercegovine, a izlaganje je pripremio i profesor iz Slovenije. Govoreći o sv. Jeronimu, zahvaljujući kojemu se danas više zna o sv. Ilaru, dr. Bodrožić istaknuo je bogato teološko nasljeđe koje je sv. Jeronim, kojemu se uskoro navršava 1600. obljetnica smrti, iza sebe ostavio te izrazio nadu da će taj simpozij biti svima poticaj za daljnja jeronimovska istraživanja. „Ilar kao monah i svjedok Isusa Krista pomagao je u svoje vrijeme da se društvo u kojemu je živio evangelizira oslobađajući ga od natruha poganstva koje je zarobljavalo ljude. Svjedočio je autentičnu kršćansku slobodu kao nasušnu potrebu društvu svoga vremena. Ovaj skup ima svoju aktualnost i po tome što se danas oko nas događa obrnuti proces, kojem bi se trebalo oduprijeti, a riječ je o procesu poganizacije društva, te nam je potrebno imati autentične svjedoke koji mogu taj proces zaustaviti, te pokrenuti one pozitivne tijekove u društvu, kao što je sveti Ilar poticao u svoje vrijeme“, rekao je na otvorenju dr. Bodrožić.

Prvog dana skupa održano je sedam izlaganja: „Sveti Hilarion u kontekstu teoloških rasprava svoga vremena“ (Anto Barišić, Zagreb, Hrvatska), „Hilarion između bijega od ljudi i zauzimanja za njih“ (Andrea Filić, Zagreb, Hrvatska), „Sveti Hilarion – otac asketa i pokornika palestinske pustinje“ (Vanda Kraft Soić, Zagreb, Hrvatska), „Hilarion kao učenik i sluga Kristov“ (Ivan Bodrožić, Zagreb, Hrvatska), „Hilarion između slobodne volje i milosti“ (Josip Knežević, Sarajevo, BiH), „Smisao i cilj Jeronimovih hagiografskih djela“ (Miran Špelič, Ljubljana, Slovenija), i „Liturgija i monaški život prema Jeronimovim hagiografijama“ (Silvio Koščak, Zagreb, Hrvatska).

Drugog dana skupa predstavljeno je preostalih šest izlaganja: „Gol i oboružan u Kristu“ (Vita Hilar. 2.7): askeza, čudesa i egzorcizmi u Jeronimovu Životu sv. Hilariona“ (Roberta Franchi, Budimpešta, Mađarska), „Retoričke figure u Epilogu Života sv. Hilariona i druga dva Jeronimova životopisa svetaca“ (Basyli Degorski, Rim, Italija), „Hilarion na Siciliji“ (Benedetto Clausi, Calabria, Italija), „Legenda o svetom Hilarionu u starijoj hrvatskoj književnosti“ (Vesna Stipčević Badurina, Zagreb, Hrvatska), „Kult sv. Ilara na dubrovačkom području“ (Vinicije Lupis, Dubrovnik, Hrvatska) i „Legende o sv. Ilaru u usmenoj tradiciji“ (Jelena Obradović Mojaš, Dubrovnik, Hrvatska). Kako neki od znanstvenika nisu mogli nazočiti skupu, njihovi su radovi pročitani ili su ih oni sami predstavili putem video snimke.

U izjavi po završetku skupa dr. Bodrožić kazao je: „Zadovoljan sam da se ovaj skup održao i da smo mogli na znanstvenoj razini obraditi povijesne okolnosti i sam život sv. Hilariona (Ilara), a onda i njegov utjecaj koji se kasnije kroz stoljeća širio putem legendi, štovanja, prisutnosti bilo u tekstovima bilo u pučkoj predaji. Tako da mislim da je ovo bila jedna vrijedna stvar u koju smo uložili i snage i truda. Pozvali smo također stručnjake izvana koji su nam mogli dati prave osvrtne na sam svečev život te smo mogli produbiti ovu tematiku.“ Dodao je i kako ovakvi znanstveni susreti možda više zanimaju krug znanstvenika koji se time bave, ali mogu također biti poticajni i za župu i pastoral u župi kroz nove ideje na tom tragu. „Ono što dođe kao znanstvena informacija, kao znanstveno istraživanje pomaže nam da

dođemo i do jasnijih spoznaja i motivacija koje je mogao imati sv. Ilar u svom životu. On je opisan u jednom hagiografskom ruhu, potom su nastale kroz vrijeme mnoge legende, ali znanost pomaže da dođemo do onih informacija o uporištu koje je on imao, a to je uporište u vjeri koja ga je nadahnjivala da živi dosljednim, neporočnim, čistim životom, i da tako bude primjer za druge. To može biti poticaj i u našim vremenima, koja su pomalo vremena vraćanja poganizacije bilo na tih bilo na otvoren način, jer je Hilarion bio, kao što je istaknuto u više predavanja, važan pojedinac koji se odazvao Kristovom pozivu, svjedočio i pomagao Crkvi četvrtog stoljeća koja je bila dobila slobodu da nadiđe poganstvo i poganske tradicije. Također i da bude poticaj kršćanima da ne žive mlako, dvolično i na način nedostojan Evanđelja."

U stankama sesija i na kraju skupa sudionici su imali prigodu postavljati pitanja i izmijeniti mišljenja, a posjetili su i špilju Šipun uz koju se veže legenda da je u njoj živio zmaj kojeg je ubio sv. Ilar. Najavljeno je i kako se planira izdavanje zbornika radova s toga skupa.

U subotu 21. listopada u Mlinima je svečev blagdan svečano proslavljen misom koju je predvodio dubrovački biskup. Trodnevnu duhovnu pripremu za blagdan vodili su dubrovački svećenici don Stanko Lasić, don Robert Čibarić i don Josip Barišić.

Sveti Hilarion (Ilar) iz Gaze živio je krajem trećeg i u većem dijelu četvrtog stoljeća. S petnaest godina otišao je živjeti u pustinju, ali je više puta mijenjao mjesto gdje je boravio jer su ga ljudi tražili kako bi im pomogao u njihovim poteškoćama i bolestima. Bio je učenik sv. Antuna Pustinjaka i stalno je težio povratku pustinjačkom načinu života. Na područje Cavtata i Župe dubrovačke došao je u starijoj životnoj dobi te se predaja o njegovom boravku i onom što je učinio čuva u narodu. O njemu se najviše zna iz djela sv. Jeronima „Vita Hilarionis“.

Simpozij o sv. Nikoli Taveliću

U Šibeniku održan IV. međunarodni znanstveni skup „Franjevački velikani“, prvi o hrvatskom velikanu

Šibenik, 21.10.2017. (IKA) - U gradskoj knjižnici Juraj Šižgorić u Šibeniku 20. i 21. listopada održan je IV. međunarodni znanstveni skup „Franjevački velikani“, ove godine o sv. Nikoli Taveliću. Skup su organizirali Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Studium Biblicum franciscanum – custodia di Terra Santa, Grad Šibenik, Šibenska biskupija, samostan sv. Frane u Šibeniku, Hrvatska provincija sv. Jeronima franjevac konventualaca i Hrvatska franjevačka provincija sv. Ćirila i Metoda. Okupljene je pozdravio fra Ivan Bradarić, gvardijan šibenskog samostana sv. Frane i rektor Hrvatskoga nacionalnog svetišta sv. Nikole Tavelića.

Šibenski biskup Tomislav Rogić u pozdravu je istaknuo kako sudionici imaju privilegiju hraniti se na baštini sveca koji je niknuo iz našeg područja i kako će otkrivanje njegova djelovanja i konteksta u kojem je živio ojačati njihovu vjeru. Poželio je da primjer vjere sv. Nikole i danas krijepi vjernike u ovim novim okolnostima i pouči ih kako danas svjedočili vjeru u Isusa Krista.

U ime Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu obratio se prof. dr. Ivan Karlić, pročelnik katedre za dogmatsku teologiju. Pozdravio je okupljene u ime dekana Marija Cifraka i primijetio kako se znanstveni skup „Franjevački velikani“ prvi puta odvija izvan Zagreba i prvi puta se govori o hrvatskom velikanu. Podijelio je duboko uvjerenje da će proučavanja okupljenih znanstvenika uistinu pridonijeti boljem prisjećanju na prvoga hrvatskog službeno

kanoniziranog sveca kako „bismo oživjeli ono slavlje oko kanonizacije koje se događalo sedamdesetih godina 20. st.“ Provincijal fra Josip Blažević pozdravio je sudionike u ime Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca istaknuvši kako je sv. Nikola nastavio niz kršćanskih misionara mučenika kojima je smrt sestra koja zatvara vrata ovozemnosti, a otvara salone vječnosti.

Predsjednik organizacijskog odbora simpozija dr. Danijel Patafta obratio je okupljenima u ime Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda, istaknuvši da kao svetac Katoličke Crkve sv. Nikola nadilazi granice hrvatskog naroda i povezuje nas sa zapadnom uljubdom kojoj se vraćamo. Sv. Nikola nam pokazuje ideal ranog kršćanstva da se kroz svetu smrt ide Kristu i koji možemo pokazati zapadnom svijetu u ovo vrijeme postmoderne i rastakanja ideala.

Izaslanik predsjednika Vlade Republike Hrvatske Andreja Plenkovića i ravnatelj Ureda komisije za odnose s vjerskim zajednicama Vlade RH Šime Jerčić pozdravio je sve okupljene i posebno članove samostana sv. Frane. Jedan od domaćina simpozija jest i grad Šibenik u čije je ime govorio gradonačelnik dr. Željko Burić. Sudionicima je posvijestio kako su došli rasvijetliti jedan dio povijesti najstarijega hrvatskog grada u kojem se nalazi i nacionalno svetište sv. Nikole Tavelića. Grad Šibenik u vrijeme sv. Nikole bilježi svoje najsvjetlije trenutke jer iz „castruma“ postaje „civitas“ proglašenjem biskupije i komunalnog statuta grada. Zahvalio je gvardijanu fra Ivanu Bradariću i samostanu sv. Frane koji svojim zalaganjem potiču na otkriće ovog sveca.

Pročitano je pismo pozdrava koje je uputio kardinal Josip Bozanić nadbiskup metropolit zagrebački, koji je izrazio radost što će se simpozij održava u Šibeniku, gdje se sam sv. Nikola rodio, stekao temelje vjere u Isusa Krista i prigrlio Pravilo sv. Franje. U pismo je poručio: „Sveti Nikola Tavelić jedan je od likova naše teške, ali i slavne povijesti u kojoj je hrvatski narod, čuvajući vjeru, rađao svece i mučenike. Brojni su franjevci, posebno u Bosni, od davnina imali važnu ulogu u hrvatskom vjerskom i nacionalnom biću, ne samo u vrijeme turskih zuluma nego i kasnijih tlačiteljskih ideologija“, a na kraju pisma zazvao je i Božji blagoslov.

U radnom dijelu skupa prvi dio znanstvenih izlaganja obuhvatio je prostor i vrijeme u kojem je živio sv. Nikola Tavelić.

Dr. Patafta sa zagrebačkoga KBF-a govorio je o događajima na općoj razini svijeta i Crkve koji su se odražavali i na franjevački red i naš narod. Posebno je istaknuo postojanje franjevačke struje koja je nastojala revnije živjeti pravilo sv. Franje a s vremenom se razvila u opservantsku struju unutar franjevačkog reda. Bio je to pokret koji je težio otkrivanju franjevačkog identiteta, a javio se u vrijeme i nakon avinjonskog sužanjstva Pape i zapadnog crkvenog raskola.

U „Kraljevina Hrvatska i Dalmacija u XIV. stoljeću“ doc. dr. Ivan Majnarić s Hrvatskoga katoličkog sveučilišta u Zagrebu govorio je o sukobima hrvatskog plemstva i kralja Ludovika koji su obilježili 14. st. te rastu vlasti bosanskog kralja Tvrtka Kotromanića. Istaknuo je kako je historiografski sigurno dokazana prenaplaštena interpretacija značenja hereze krstjanskih bogumila koja je nastala nesporazumom u prevođenju izvještaja na rimskog dvoru.

Mr. Sanja Miljan sa Srednjoeuropskog sveučilišta u Budimpešti govorila je o franjevcima u Šibeniku od kraja 13. st. do početka 15. st. Svoj prvi samostan franjevci su osnovali već oko 1221. g., a prvi šibenski biskup postao je gvardijan Martin iz Raba. O znanstvenom i kulturnom doprinosu franjevaca govori bogata knjižnica koja posjeduje više od 150 kodeksa raznih znanstvenih sadržaja.

Proučavajući razne legatke koji su franjevci primali autorica pretpostavlja da se u dokumentima iz 1404. i 1405. spominje i Ivan Tavelić, rođen brat sv. Nikole.

Međunarodni karakter simpoziju dala su dvojica franjevac znanstvenika s papinskog franjevačkog biblijskog studija u Svetoj zemlji. Dr. Narcyz Stanislaw Klimas izlagao je o povijesnim okolnostima u Svetoj zemlji u vrijeme sv. Nikole Tavelića kada su Jeruzalemom vladali marmelučki sultani, a Kustodija Svete zemlje nalazila se u mnogim poteškoćama. Dr. Eugenio Alliata prikazao je pak arheološka saznanja o samostanu na brdu Sion, temeljeći istraživanja na slikovnim prikazima Jeruzalema.

U popodnevnom dijelu simpozija prikazana su znanstvena istraživanja o franjevcima i teologiji mučeništva. U izlaganju „Svetopisamsko promišljanje o mučeništvu“ doc. dr. Darko Tepert s Teologije u Rijeci dao je analizu određenih biblijskih tekstova koji ljudsku požrtvovnost povezuju s obrednim pojmom žrtve. U tom pogledu izložio je tumačenje dijela četvrte pjesme o Sluzi patniku kod Deuteriozaije te dva prikaza mučeništva u knjizi o Makabejcima. Naveo je i kako se u Novom zavjetu javlja žrtveno poimanje smrti u Isusovu pozivu apostolima da ga nasljeđuju do smrti u mucu. Na temelju tih biblijskih spisa za kršćane je trpljenje postalo znak sjedinjenja s Kristom te žrtva za pomirenje i zalog za buduću vječni život, zaključio je dr. Tepert.

U izlaganju „Mučeništvo kao zahtjev Kristom preobrazene egzistencije“ doc. dr. Nedjeljka s. Valerija Kovač sa zagrebačkoga KBF-a objasnila je kako je Isusov život radikalno i dosljedno nasljedovanje Očeva poslanja, gdje ono radikalno ne označava ništa ekstremistički već opisuje onoga koji cijeli život živi iz temelja svojega vlastitog uvjerenja. Isusova dosljednost u životu dovela ga je do toga da je slobodno prihvatio mučeničku smrt. Stoga mučenik nije fanatik koji ne voli život već vjernik koji slijedi Isusa unatoč protivljenju okoline pa čak i pod cijenu smrti, objasnila je dr. Kovač.

Mr. Tomislav Smiljanić s Filozofsko-teološkog Instituta Družbe Isusove u Zagrebu dao je analizu teološko-moralnih implikacija mučeništva u svjetlu kristocentričnog ustrojstva kršćanske vjere. Istaknuo je kako je u zapadnoeuropskoj civilizaciji slika Boga više obilježena filozofijom i metafizičkim izrazima nego biblijskim iskustvom. I zato smatra da u takvom pogledu na Boga nije bilo puno mjesta za pojam milosrđa. Tek se nakon II. vatikanskog sabora u teologiju vraća biblijski govor o Bogu. I u tom biblijskom govoru otkriva nam se pojam vjere kao prihvaćanje i nasljedovanje Isusovih riječi i djela sve do nijekanja samog sebe, ako je potrebno i do mučeničke smrti.

U posljednjem izlaganju prvoga dana prof. dr. Marinko Pejić s Franjevačke teologije u Sarajevu govorio je o franjevcu Anđelu Klarenskom iz 14. st. koji je u svojem životnom i duhovnom iskustvu došao u kontakt s istočnom monaškom tradicijom koja je bila nadahnuta patrističkom teologijom. Dr. Pejić objasnio je kako se Anđeo Klarenski za vrijeme svojega boravka na Istoku u Maloj Armeniji na Ciliciji oduševio duhovnom slobodom monaha koji su u jednom samostanu mogli živjeti različite oblike redovništva poput cenobitskog života u većoj zajednici ili povučenijeg života u manjoj grupi pa sve do pustinjačkog oblika života. Ostaje nam za istraživati koliko je Anđeo Klarenski uspio napraviti sintezu između franjevačke i istočno-kršćanske duhovnosti, zaključio je predavač.

Po završetku radnog dijela simpozija sudionici su se okupili u hrvatskom nacionalnom svetištu sv. Nikole Tavelića na svečanoj misi koju je u sklopu Velike devetnice predvodio biskup Rogić.

Drugoga dana u središtu je bila tema „Od beatifikacije do

kanonizacije“. O povijesnim činjenicama grada Šibenika iz doba sv. Nikole govorio je doc. dr. Tomislav Galović s Filozofskog fakulteta u Zagrebu. Najbolji izvori o povijesti Šibenika u 14. st. su Statut grada koji je u svojem prvom izdanju mogao nastati već krajem 13. st. i zbirke notarski spisa od Slavogosta i Zilie. U notarskim spisima na više se mjesta spominje prezime Tavelić što nam potvrđuje povijesnost svećeve obitelji, primijetio je dr. Galović.

Fra Ljudevit Maračić, franjevac konventualac iz Zagreba, dao je analizu izvješća o mučeništvu sv. Nikole koja se nalazi u arhivu samostana sv. Frane, uspoređujući ga s izvješćem koje se nalazi u Vatikanskom arhivu. Istaknuo je kako se u svojem radu ponajviše oslanjao na zapise fra Bernardina Polonija koji je svoj znanstveni rad ostavio u rukopisu 1947. godine.

Franjevac konventualac iz Šibenika Augustin Kordić otkrio je veliko zanimanje za tada još blaženog Nikolu Tavelića u velikom broju članaka o njemu koji su objavljeni u knjigama i časopisima između dva svjetska rata. Posebno je tekstom i slikama popraćeno veliko nacionalno hodočašće u Svetu zemlju koje je predvodio bl. Alojzije Stepinac godine 1937.

O ulozi biskupa Antuna Josipa Fosca u procesu beatifikacije sv. Nikole Tavelića govorio je mr. Ivan Armanda iz Leksikografskog zavoda Miroslav Krleža u Zagrebu. Prikazao je relevantne činjenice koje upućuju na to da je biskup Fosco zatražio istraživanje mučeništva i štovanja sv. Nikole te na temelju prikupljenih podataka 1880. osnovao biskupijski odbor koji je proveo kauzu na biskupijskoj razini u Šibeniku i potom je rezultate uputio na Vatikan.

Mnoge manje poznate pojedinosti vezane za kanonizaciju bl. Nikole Tavelića iznio je fra Hrvatinić Gabrijel Juričić, franjevac opservant iz Sinja. Nabrojao je mnoge časopise o štovanju sv. Nikole koji su izlazili u domovini i emigraciji, te je ponešto rekao i o izradi medalje u čast sveca koja je predana papi Pavlu VI., zatim o monografiji i dokumentarnom filmu koji su dokumentirali svečanost kanonizacije u Rimu i proslavu u Šibeniku. Fra Gabrijel zaključio je da „štovanje sv. Nikole nije zamrlo među nama Hrvatima jer postoje crkve njemu u čast od Australije do Amerike, već je evo na nama da učinimo sada koliko je do nas da se štovanje nastavi širiti“.

Teološku analizu govora pape Pavla VI. prigodom proglašenja svetim Nikole Tavelića i drugova dali su su prof. dr. Ivan Karlić sa zagrebačkoga KBF-a i suradnik fra Milan Gelo, franjevac konventualac iz Vinkovaca. Primijetili su kako je svojevrijednost prihvaćanja mučeništva temeljno pitanje cijelog Papina govora. Svojevrijednost nas upućuje na pravu volju i ispravni razlog prihvaćanja mučeništva a to oboje primjećuje i sam papa Pavao VI. u svojem govoru.

Glavna urednica Informativne katoličke agencije i predavačica na Hrvatskim studijima dr. Suzana Peran analizirala je medijske odjeke kanonizacije sv. Nikole. Od katoličkih tiskovina kanonizaciju su detaljno pratili tjednik AKSA – Aktualnosti Kršćanske sadašnjosti, Glas Koncila, te mjesečnici Veritas i Kana, a ponešto su šturo objavili i građanski mediji. Posebno je istaknula važnost objavljenih govora predstavnika Islamske zajednice na kanonizaciji u Rimu i predstavnika episkopa Srpske pravoslavne Crkve u Šibeniku, što je pokazalo ekumensku i međureligijsku dimenziju toga događaja.

Završnu riječ sudionicima uputio je dr. Ivan Karlić, najavljujući tiskanje zbornika sa znanstvenim radovima predstavljenim na simpoziju i predstavljajući temu sljedećeg simpozija a to će biti veliki franjevački svetac i teolog sv. Bonaventura.

Proslava Svjetskoga dana misija u Riječkoj nadbiskupiji
Rijeka, 22.10.2017. (IKA) - Povjerenstvo za misije Riječke nadbiskupije u povodu proslave 91. svjetskoga dana misija od ponedjeljka 16. do nedjelje 22. listopada organiziralo je Misijski tjedan u župama Riječke nadbiskupije. U tjednu uoči Svjetskog dana misija vjernici župa: Svetoga križa na Srdočima, Krista Kralja u Matuljima, crkvi Sv. Kuzme i Damjana u Sv. Kuzmu, župi Gospe Karmelske na Donjoj Drenovi, župi sv. Antuna Padovanskog u Fužinama, te župi sv. Jelene u Dramlju, okupljali su se na molitvene susrete i misna slavlja, molitvu misijske krunice i Euharistijsko klanjanje za misije i misionare u čitavom svijetu a na poseban način za hrvatskih 79 misionarki i misionara koliko ih trenutačno djeluje u misijskim zemljama.

Povjerenstvo za misije Riječke nadbiskupije već tradicionalnu u suradnji s Katehetskim uredom organizira u misijskom tjednu molitvenu inicijativu „Milijun djece moli zajedno“ te je tim povodom u srijedu 18. listopada u Katoličkoj osnovnoj školi „Josip Pavličić“ u Rijeci u devet sati počela molitvena inicijativa. Svi učenici zajedno sa svojim učiteljicama, vjeroučiteljicom, ravnateljicom molili su misijsku krunicu.

Vrhunac slavlja uslijedio je u nedjelju 22. listopada, na Svjetski dan misija, u župi Uznesenja BDM – Assunta gdje je svečano euharistijsko slavlje predvodio vlč. Odilon Gbenoukp - Singboa, kapelan Hrvatskoga katoličkog sveučilišta. Okupljenima je ispričao kako je stigao u Zagreb i kakvo je bilo njegovo školovanje da bi postao svećenik. Poručio je okupljenima na misnom slavlju kako je školovanje važno i da još mnogo djece u njegovoj zemlji Beninu nema sredstava za školovanje.

Blagdan sv. Ivana Pavla II. u Zadru

"Hrvatski narod ne bi smio zaboraviti njegovu očinsku brigu koju je pokazao kad nam je bilo najteže, u vrijeme Domovinskog rata. Nije se tih dana umarao moliti za mir u našim krajevima te činiti sve što je bilo u njegovoj moći kako bi se obustavilo ratna stradanja i obuzdalo ruku koja ubija"

Zadar, 22.10.2017. (IKA) - „Zahvaljujemo sv. Ivanu Pavlu II. ne samo za misijsku vatru koju je zapalio, nego i za osobitu ljubav i brigu koju je prema nama očitovao u teškim danima Domovinskog rata. Molimo i radimo da ljudi našeg vremena osjete i u nama, kao što smo to doživjeli kod pape Wojtyła, osobiti žar, revnost i radost naše vjere i služenja. Neka se njegovim zagovorom i vatrom Duha Svetoga u naše doba djelotvorno naviješta Božje Kraljevstvo kako bi Crkva bila što čvršće usidrena u srcu svijeta. Sveti Ivane Pavle II., pomozite nam u našem misijskom zalaganju i moli za nas“, potaknuo je zadarski nadbiskup Želimir Puljić u propovijedi svečanog misnog slavlja koje je na spomendan sv. Ivana Pavla II. i Misijsku nedjelju 22. listopada predvodio u katedrali sv. Stošije u Zadru. Povezujući te dvije stvarnosti, nadbiskup je nazvao Wojtilu svetim Božjim misionarom koji je 22. listopada 1978. g. službeno nastupio kao nasljednik svetog Petra u Rimu. Tada je rekao: „Ne bojte se! Otvorite vrata Kristu i njegovoj spasenjskoj moći. Neka mu se otvore granice država, ekonomskih i političkih sustava, široka područja kulture, civilizacije i razvoja. Neka se nitko ne plaši Krista, jer On jedini zna što je u srcu čovjeka“. „Sv. Ivan Pavao II. svojim je nastupnim govorom osvojio srca ljudi i zacrtao program svog pontifikata. Najavio je kako želi svima doći i sve po-sjetiti: mjesta gdje se moli i ljude koji mole; beduine u pustinji, karmelićane i cistercite u samostanima; bolesnike u krevetima i rad-nike u tvornicama. 'Htio bih vidjeti i sve koji su poniženi i obe-spravljeni te zaviriti i iza kućnih pragova vaših domova. Posvuda bih htio

doći'. Malo koji papa se tako umješno i uspješno približio suvremenom čovjeku kao on. Od djece i mladih, do starih i bolesnih, svatko ga je osjećao blizu. Hrvatski narod ne bi smio zaboraviti njegovu očinsku brigu koju je pokazao kad nam je bilo najteže, u vrijeme Domovinskog rata. Nije se tih dana umarao moliti za mir u našim krajevima te činiti sve što je bilo u njegovoj moći kako bi se obustavilo ratna stradanja i obuzdalo ruku koja ubija“, naglasio je mons. Puljić.

„Kao sudionik zasjedanja na Drugom Vatikanskom Saboru (1962.-1965.) on je s drugim biskupima naglasio važnost misionarskog duha. Biskupi su prije pola stoljeća rekli što Crkva vjeruje i misli o sebi, ali i o svijetu koji bježi od Boga i kojem treba navijestiti Kristovo evanđelje“ rekao je nadbiskup, dodavši da o tome govori i dekret o misijskoj djelatnosti Crkve Ad Gentes (1965.) gdje je opisana Očeva zamisao spašavanja ljudi po Kristu, jedinom Otkupitelju čovjeka. „Budući da je Crkva po naravi misionarska, sv. Ivan Pavao II. je koristio znakovite riječi o hitnosti, potrebi i važnosti misijske aktivnosti u duhu onoga što je apostol Pavao pisao Korinćanima, da ga 'ljubav Kristova obuzima i potiče' (2 Kor 4, 14). Papa Benedikt XVI. je tumačio da 'kršćanstvo nije neka nova filozofija ili moralka, već život u Kristu' (Deus caritas est, 2005.) i poticao kršćane neka se upute 'u tu dinamiku ljubavi kako bi pronašli izvor i temelj misijskog poslanja'“ rekao je nadbiskup. Podsjetio je da je sv. Ivan Pavao II. u drugoj godini pontifikata, 1990. g. objavio encikliku 'Redemptoris Missio' o trajnom misijskom poslanju Crkve. "U njoj je naglasio kako osjeća da je nastupio čas da se upregnu sve crkvene snage u smjeru nove evangelizacije i misija. Nitko od Kristovih vjernika, nijedna od crkvenih ustanova ne može izmaknuti toj najvišoj dužnosti, a ta je: navijestiti Krista svim narodima svijeta", istaknuo je svečev poticaj mons. Puljić.

Na Misijsku nedjelju Crkva osobito razmišlja o dinamici misijskog poslanja i nesebičnog darivanja za potrebe misija, te je nadbiskup izrazio priznanje mreži misijskih djela koju je stvorila ljubav prema misijama. To su četiri djela: Djelo za širenje vjere, Djelo svetog djetinjstva, Djelo svetog Petra apostola i Misijska zajednica svećenika, redovnika i redovnica i svih koji žele pomagati misijama. "Ne mogu svi biti misionari. Ali svi možemo molitvama, simpatijom i materijalnim darovima pomagati misijsko djelo Crkve. Upravo ta mreža molitelja i darovatelja milijuna ljudi diljem svijeta omogućuje da Kongregacija za evangelizaciju naroda vodi brigu o brojnim institucijama u misijama", rekao je mons. Puljić, navodeći da prema Statističkom godišnjaku (Fides, 2013.) Kongregacija vodi brigu o 280 bogoslovija, 110 malih sjemeništa, 42 000 katoličkih škola, 1 600 bolnica, 12 000 karitativnih i socijalnih institucija. "Bez sabirnih misijskih akcija i materijalne pomoći cijele Crkve, te institucije ne bi mogle djelovati. Uz naš dar koji ćemo pokloniti misijama, molimo svete zaštitnike i zaštitnicu misija sv. Malu Tereziju da u nama poraste osjetljivost za misijsko djelovanje Crkve. Sv. Mala Terezija nikad nije stupila nogom izvan Karmela. Ali žarkom ljubavlju i molitvom našla je svoje mjesto u srcu Crkve i postala zaštitnicom misija", rekao je mons. Puljić. Pohvalio je da je Teološko-katehetski odjel Sveučilišta u Zadru s pročelnikom dr. Elvisom Ražovom u suradnji s Papinskim sveučilištem Urbaniana u Rimu, u svibnju ove godine organizirao međunarodni simpozij „Misijsko i evangelizacijsko poslanje Crkve u suvremenom multikulturalnom i multikonfesionalnom društvu“, povodom 25 godina VTKŠ-a u Zadru.

Istaknuvši da se Wojtilin spomendan ne slavi kako je to uobičajeno kod drugih svetaca, na dan smrti, rađanja za nebo, nego je Kongregacija odabrala dan papinog prvog

službenog nastupa, a u službi Božanskog Časoslova odredila da drugo čitanje bude dio njegove nastupne propovijedi u kojoj je sve pozvao neka „otvore vrata Kristu“, nadbiskup je rekao da je na taj dan hrabri Wojtyła izašao na ulice i pošao svijetom protiv idola vremena. „Doslovno je shvaćao Kristovu zapovijed 'Idi i učvršćuj braću svoju'. Priključimo se tom istinskom misionaru i Božjem glasniku. Neka nam njegov spomendan bude poticaj da po vjeri živimo te ljudima našeg vremena pružamo razloge vjere i nade u nama. Učimo od njega da je dobro, slatko i spasonosno evangelizirati i onda kada nam izgleda da 'sijemo u suzama' (Ps 126, 6). Neka nas u tom zadatku prati zagovor sv. Ivana Pavla II. čiji nutarnji polet i vatru nikakva sila nije mogla ugasiti, pa ni metak Ali Agce kojemu je od srca oprostio“, poručio je nadbiskup Puljić.

Na blagdan sv. Ivana Pavla II. u Požegi završena proslava 20. obljetnice uspostave biskupije

Vjernici u hrvatskom društvu danas trebaju „dati Bogu Božje“ tako da se zalažu da čovjek u njemu živi kao slika Božja, i da ne prepuste javni prostor onima koji ga jednostavno svode na vlastiti interes, i koji stalno lamentiraju kako je u Hrvatskoj loše i kako se ništa ne može promijeniti nabolje, nego u spremnosti na žrtvu ostati u Hrvatskoj i uložiti sve svoje snage za vlastito dobro i za dobro drugih

Požega, 22.10.2017. (IKA) - Požeški biskup Antun Škvorčević na blagdan sv. Ivana Pavla II., pape utemeljitelja Požeške biskupije, 22. listopada u požeškoj katedrali predvodio je euharistijsko slavlje u zajedništvu sa svećenicima iz središnjih biskupijskih ustanova i župa grada Požege. Pozdravljajući nazočne, biskup je rekao da tim slavljem zatvaraju krug proslave 20. obljetnice uspostave Požeške biskupije, započet Trećim biskupijskim euharistijskim kongresom 24. rujna, nastavljen slavljem obljetnice posvete katedrale 27. rujna i svetkovinom sv. Terezije Avilske, njezine zaštitnice 15. listopada. Spomenuo je da se u subotu navečer vratio iz Carigrada sa susreta s ekumenskim patrijarhom Bartolomejem, velikim prijateljem pape Ivana Pavla II., i podsjetio da su oni zajednički „svojim djelovanjem hrabro koračali putem praštanja i pomirenja između dviju Crkava, svjedočeći svima kojim nam je putem kročiti ako želimo biti Kristovi“. Spomenuo je da na svojim prsima nosi u ovom slavlju križ koji je primio na dar od patrijarha Bartolomeja i istaknuo da će na oltar biti donesen kalež pape Ivana Pavla II. koji mu je darovao kardinal Stanislaw Dziwisz. Tim snažnim podsjetnicima na dvojicu duhovnih velikana dodao je i riječi kardinala Dziwisza koje je od njega nedavno primio u pismu. Kardinal zahvaljuje Gospodinu što je tijekom dvodnevnog boravka u Požegi prigodom Kongresa imao mogućnost diviti se ljepoti grada, a osobito živov i revnoj Crkvi Požeške biskupije, spomenuvši kako su napose vidljivi pastoralni plodovi posijani na njivi mlade biskupije, i kako je osjetio žar Božjeg naroda u dvadesetogodišnjem hodu mjesne Crkve koju je papa Ivan Pavao II. povjerio vodstvu biskupa Škvorčevića.

Predstavljajući u homiliji lik pape Ivana Pavla II., biskup je rekao kako je on bio čovjek izazovno snažna duha. Došao je iz Poljske u Rim za Petrova nasljednika s teškim iskustvom progona Crkve i poniženja ljudi za vrijeme nacizma u II. svjetskom ratu i komunizma nakon njega. Bio je hodočasnik i misionar koji je naviještao Isusa Krista, pohodio je gotovo 900 gradova u 130 zemalja, susreo se s mnoštvima ljudi, kročio je na kontinente na kojima Petrov nasljednik nikada prije nije bio, a brojnim svojim dokumentima i knjigama na pisani način svjedočio tko je on. Otkud mu snaga koju je

živio, zapitao se biskup i odgovorio da je to bio Isus Krist kojem se cjelovito povjerio velikim oduševljenjem, a pokretač mu je bio Duh Sveti čiju je moć opipljivo svjedočio i u najtežim patnjama koje su mu bile dodijeljene. Ustvrdio je da je Bog po djelovanju Ivana Pavla II. mijenjao društvena stanja, ne samo u Europi nego i šire u svijetu, napose kad su propali neljudski sustavi vladanja u 20. stoljeću. On se zauzimao da čovjek bude slobodno biće, i da mu Isus Krist bude snaga i mjera dostojanstva.

Povezujući Papu misionara s proslavom Misijskom nedjelje, biskup je rekao „kako nas on potiče na razmišljanje o Crkvi kao djelu Isusa Krista koji je prisutan u nama vjernicima kao naša pokretačka snaga, i da je to Isusovo djelo vidljivo i opipljivo po tolikim misionarima diljem svijeta - među kojima je i misionar Karlo Prpić iz Požeške biskupije“. Ustvrdio je da misionari nisu kratkoročni avanturisti, nego ljudi koji cijeloga života služe Isusu Kristu. Pozvao je nazočne da zahvale Bogu za papu Ivana Pavla II. i druge takve misionare.

Na temelju prvog čitanja iz Knjige proroka Izaije - u kojem prorok hvali perzijskog kralja Kira, kojim se Bog i bez njegova znanja poslužio kao sredstvom da svoj narod oslobodi babilonskog sužanjstva, vrati natrag u domovinu i pomogne mu sagraditi novi hram – biskup je ustvrdio da „i naši neprijatelji mogu biti sredstvo u rukama Božjim, da on po njima i kroz njih ostvari ono što je dobro i za njih i za nas“. Rekao je da zbog toga vjernik uvijek treba biti biće velike nutarnje osjetljivosti za druge, nikad pomračen mržnjom prema neprijateljima, nego sposobnošću duha prepoznavati prisutnost Božju u svijetu.

Govoreći o evanđeoskom ulomku, u kojemu su Isusu njegovi neprijatelji postavili zamku političke naravi, kad su mu uputili pitanje treba li caru plaćati porez, biskup je ustvrdio da je Isus svojim odgovorom „Dajte caru carevo, a Bogu Božje“ dao „izvrstan naputak i za naše djelovanje na javnom području, razlikujući ono što pripada Bogu od onoga što je carevo te tako na pravi način budemo misionari“. Na novcu je utisnuta careva slika, te je on zemaljske naravi, dok je u čovjeka kao stvorenje Božje utisnuta njegova slika, te on pripada Bogu. Biskup je ustvrdio da je moralna dužnost kršćana podupirati državu u njezinim nastojanjima da odnose među ljudima uredi na civiliziran način, da kao vjernici trebaju biti prisutni i djelatni na svim razinama javnog života, ne zato da bi time ostvarili neki svoj interes, nego da bogatstvo svoje vjere i snagu duha unesu u sve djelatnosti ljudskog života, te ih na taj način oplemene i očovječe. Podsjetio je „da nas na to potiče Drugi vatikanski sabor u Pastoralnoj konstituciji o Crkvi u suvremenom svijetu 'Radost i nada', čijem je oblikovanju dao veliki doprinos papa Ivan Pavao II. kad je kao krakovski nadbiskup sudjelovao na saboru“. Vjernici u hrvatskom društvu danas trebaju „dati Bogu Božje“ tako da se zalažu da čovjek u njemu živi kao slika Božja, i da ne prepuste javni prostor onima koji ga jednostavno svode na vlastiti interes, i koji stalno lamentiraju kako je u Hrvatskoj loše i kako se ništa ne može promijeniti nabolje, nego u spremnosti na žrtvu ostati u Hrvatskoj i uložiti sve svoje snage za vlastito dobro i za dobro drugih. Završavajući homiliju zamolio je sv. Ivana Pavla II. da svojim zagovorom bude na pomoć svima u Požeškoj biskupiji, da se nikada ne obeshrabre, nego da u svom osobnom i obiteljskom životu žive onom snagom duha kojom je on živio, a „koju smo na poseban način osjetili tijekom njegova tri pohoda 'ljubljenom puku hrvatskom', kako ga je nazvao u Zadru. Na kraju mise vjernici su sišli u kapelu Sv. Ivana Pavla II. u kojoj se čuvaju njegove moći te mu iskazali poštovanje i zamolili zagovor molitvom koju je predvodio biskup Škvorčević.

XII. susret zborova mladih Provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri na Košljunu

Košljun, 22.10.2017. (IKA) - U Franjevačkom samostanu Navještenja Marijina na otočiću Košljun 21. i 22. listopada održan je XII. susret zborova mladih Provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri sa sjedištem u Zadru. Na susretu je sudjelovalo šezdesetak mladih koji su u subotu u poslijepodnevnom satima stigli na Košljun u pratnji voditelja svojih zborova mladih.

Na Košljunu su mlade dočekali fra Diego Deklič, gvardijan samostana, i fra Klement Sršen, a zatim je misno slavlje predvodio tajnik Provincije i župni vikar župe Presvetog Srca Isusova u Zadru fra Bojan Rizvan, a animirali su je mladi iz župe Presvetog Srca Isusova Voštarnica uz pomoć voditeljice pulskog zbora. Fra Bojan je u homiliji spomenuo važnost zborova mladih u svakoj župi, te ukazao na činjenicu kako upravo mladi svojim pjevanjem i sviranjem mogu nekome vratiti nadu u život, podsjetiti ga na Božju bezgraničnu ljubav i djelotvorno milosrđe. Naglasio je, oslanjajući se na naviješteno evanđelje, i kako su buđenjem nade u životima drugih upravo mladi pozvani biti navjestitelji Kristova evanđelja i Gospodinovi svjedoci, pa čak i u onim trenucima kada mogu biti ismijani, izrugani ili odbačeni. Vjernost Kristovoj riječi očituje se kroz svakodnevnu otvorenost poticajima i nadisajima Duha Svetoga koji u nama i po nama može učiniti velike stvari. Na kraju misnog slavlja fra Bojan je prenio i pozdrave provincijalnog ministra fra Andrije Bilokapića koji zbog unaprijed preuzetih obaveza nije mogao biti na ovom susretu, te je istaknuo njegovu želju da ovakvi susretu budu snažno evangelizacijsko polazište koje će unijeti radost Evanđelja u naše svakodnevne odnose te tako preobraziti društvo koje svojim životima gradimo.

Usljedio je zajednički koncert mladih u kojem su sudjelovala četiri zbora – zbor „Svjetla vjere“ iz Pule, zbor FRAMA-e Krnjevo iz Rijeke, zbor mladih Presvetog Srca Isusova Voštarnica iz Zadra te zbor „Totus tuus“ iz Trogira. Svaki je zbor otpjevao dvije pjesme, a usmjerenost prema Gospodinu i slavljenju njegova imena bila je vidljiva u svakoj izvedbi koje su mladi pratili gromoglasnim pljeskom. Nakon koncerta, gvardijan fra Diego Deklič zahvalio je svima i naglasio kako se u tom samostanu već 1200 godina pjeva na Božju slavu, te je istaknuo radost da se tom raspjevanom kontinuitetu svetog pjevanja pridružuju i glasovi zborova mladih provincijske zajednice. Fra Bojan i fra Diego na završetku koncerta svim zborovima udijelili su zahvalnicu u ime organizatora, a posebnu zahvalnicu dobio je i dugogodišnji pratitelj na svim susretima Frane Ostojić iz Zadra. Nakon koncerta mladi su se okupili u klausturu samostana te svoje druženje nastavili u pjesmi i zajedništvu.

U nedjelju 22. listopada središnje misno slavlje predvodio je župnik župe sv. Antuna iz Pule fra Gabrijel Škibola, a animirali su ga mladi iz zbora „Svjetla vjere“ iz Pule, uz asistenciju voditeljice i jednog člana zbora iz Zadra. Fra Gabrijel u propovijedi je govorio o važnosti shvaćanja i prihvaćanja Božje uloge u našim životima, o nužnosti ispravnih postavki istaknuvši prvotnost zahtjeva Božje zapovijedi: „Ja sam Gospodin i nema drugoga; osim mene Boga nema“ (Izl 45,5). Naglasio je kako moramo biti svjesni tko ima primat u našim životima i da iz te svjesnosti moraju proizlaziti sva naša ponašanja i naši odnosi. Upitao je mlade tko je car u njihovu životu, kome se klanjaju, čiji je lik otisnut u našim srcima, te pozvao sve na put otkrivanja te istine u našim životima i usklađivanju s njom.

Nakon misnog slavlja fra Diego je mladima govorio o povijesti košljunskog samostana i pokazao im samostanski muzej.

Devetorica novih đakona Đakovačko-osječke nadbiskupije

Đakovo, 22.10.2017. (IKA/TU) – Na Misijsku nedjelju, 22. listopada, u đakovačkoj prvostolnici Sv. Petra đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić podijelio je red đakonata devetorici ređenika. Novi đakoni su Zlatko Hnatešin (župa sv. Filipa i Jakova, apostola u Grgurevićima, filijala Jakačina Mala), Luka Ivković (župa Presvetog Trojstva u Budimcima, filijala Lug Subotički), Blaž Jokić (župa sv. Martina, biskupa u Privlaci), Patrik Križanac (župa Svih svetih u Đakovu), Ivan Kunčević (župa sv. Martina, biskupa u Privlaci), Ante Lučić (župa Dobroga Pastira u Đakovu), Božidar Nađ (župa sv. Luke, evanđelista u Josipovcu), Nino Perica (župa Uzvišenja svetog Križa u Osijeku) te Gabrijel Prekrtić (župa sv. Rozalije, djevice u Ivanovcu).

U homiliji nadbiskup je tumačio naviješten odlomak Evanđelja, na „klopku“ koju su herodovci i farizeji zajednički smjestili Isusu te na Isusove riječi: „Podajte caru carevo, a Bogu Božje“. Suočen s „klopkom“ koju je prozeo, Isus svojim odgovorom govori kako novac nosi obilježje aktualne vlasti, a time i porez ide toj vlasti. A Božji autoritet ne smije služiti niti jačanju, a niti rušenju ičije vlasti. Prestanite s miješanjem politike i religije. Prestanite od domovine praviti religijsko pitanje. Isus svojim odgovorom desakralizira „svetu zemlju“. Primijenjeno na našu situaciju, Isus razdvaja Boga i Hrvate, katolištvo od hrvatstva, religiozni od nacionalnog identiteta. U Isusovu stavu „caru carevo, a Bogu Božje“ car prestaje biti protubog i građanin mu može dati porez, a da pritom ne prodaje svoju dušu, pojasnio je nadbiskup Hranić.

Istaknuo je također kako u Isusovu odgovoru svoju snagu i svoj puni smisao poprima i Isusov poziv „Podajte Bogu Božje“: ono što pripada Bogu je čovjek. „Ako je na novcu carev lik, potrebno je vratiti ga caru, kojemu i pripada. Što je potrebno vratiti Bogu? Ono Božje što je čovjek zadržao za sebe - sebe samoga“, rekao je nadbiskup te se obratio ređenikima: „Dragi ređenici, pristupajući danas đakonskom ređenju, vi sebe u potpunosti izručujete Bogu. Uskoro ćete se odreći sebe i svoje volje te svoj mladi život položiti u biskupove ruke, obećavajući mu - kao vidljivom principu jedinstva mjesne Crkve - poštovanje i poslušnost. Prihvaćanjem beženstva u potpunosti ćete se posvetiti Kristu i služanju njegovoj Crkvi.“

Nadalje, nadbiskup je ređenikima rekao kako ih Isus ove Misijske nedjelje poziva da u svojoj đakonskoj službi na osobit način skrbe o prisutnosti Boga i njegove ljubavi u međuljudskim odnosima i u društvenom životu, o čestitosti i poštenju u ekonomiji i gospodarstvu, o principima socijalnog nauka Crkve u zakonodavstvu, da im na srcu leži i da promiču župno karitativno djelovanje te karitativno djelovanje na razini biskupijske zajednice, da promiču osjetljivost i duh evanđeoske ljubavi te solidarnost prema socijalno marginaliziranim skupinama, da čisti i bezazleni poput golubova i istodobno lukavi poput zmija znaju promicati i braniti dostojanstvo čovjeka koji je slika Božja te dizati proročki glas protiv svakog oblika kršenja ljudskih i radničkih prava i sloboda. I istodobno ih poziva da se osobno, moleći svakodnevno časoslov Božjega naroda i njegujući i vlastiti sakramentalni život, u duhu vjerničkog predanja osobno izručuju Njemu.

Nakon homilije uslijedio je svečani čin ređenja. Nakon svečanog blagoslova, đakoni su u procesiji prošli kroz prvostolnicu, ispraćeni razdraganim pljeskom okupljenih vjernika.

Na misi su koncelebrirali umirovljeni nadbiskup Marin Srakić, generalni vikar Ivan Ćurić, župnici rodni župa ređenika, odgojitelji u Bogoslovnom sjemeništu, na čelu s

rektorom Ivanom Andrićem, profesori na Katoličkom bogoslovnom fakultetu na čelu s dekanom Ivicom Ragužem, članovi Prvostolnog kaptola, svećenici koji djeluju u središnjim nadbiskupijskim ustanovama, umirovljeni svećenici te drugi svećenici, prijateljski ili rodbinski vezani uz ređenike. Slavlje je uveličao Mješoviti katedralni zbor, pod vodstvom mo Ivana Andrića i uz orguljašku pratnju Darija Kusture.

Posvećen novi oltar u crkvi Gospe od Ružarja u Igranima Igrane, 22.10.2017. (IKA) - U župi Gospe od Ružarja – Igrane splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić predvodio je 22. listopada misno slavlje za vrijeme kojega je posvetio novi oltar u župnoj crkvi. Tijekom ove godine, zalaganjem župnika fra Ante Buljana i doprinosom župljana i Turističke zajednice, u crkvi Gospe od Ružarja u Igranima postavljen je novi glavni oltar, ambon i oltar svetoga Ante. Radove su izveli Luka Markić i njegov sin Ante sa suradnicima iz Doca Donjega. U pozdravu nadbiskup je podsjetio na daleku i bogatu vjersku povijest župe Igrane, o kojoj svjedoče crkvice Sv. Spasa iz 9. st., Sv. Mihovila iz 12. st. i Gospa od Ružarja iz 1752. godine, a posebno se osvrnuo na simboliku zvonika i oltara. Uz ove kamene građevine, naglasio je da je važno ono što nosimo u srcu. U propovijedi je govorio o Isusovim riječima „dajte caru carevo, a Bogu Božje“ i naglasio kako Crkva ne može biti odijeljena od društva u kojem živi i zakona koji ju obvezuju te mora dati i daje državi ono što joj pripada, ali se ne smije dogoditi da se u potpunosti udaljimo od Boga i zaboravimo Bogu predati ono što je najvrijednije, a to je naše srce, jer nam ga je sam Bog dao i po ljubavi koja se u čovjeku nalazi znamo kome pripadamo. Stoga je potrebno poštivati zakone, ali i dati Bogu ono što je njegovo. Potom je nadbiskup izmolio posvetnu molitvu i izvršio obred posvete oltara. Na kraju mise župnik je zahvalio najprije Bogu na ovom događaju i lijepom danu, a zatim i nadbiskupu, ministrantima, pjevačima i svim vjernicima koji su prisustvovali obredu. Prije samog blagoslova nadbiskup je još jednom zahvalio župniku na radu i uređenosti crkve i okoliša i podsjetio da je sve to ništavno ako nema Igranaca i ako vjera, oltar i Crkva nisu u srcu.

Blagoslovljen novi Caritasov centar Varaždinske biskupije

Na adresi Bombellesova cesta bb, na području župe svetog Josipa, na novoizgrađenih 1500 četvornih metara prostora Caritas Varaždinske biskupije objedinio je sve svoje djelatnosti; pučku kuhinju s pratećim objektima za skladištenje i hladnim komorama, ljekarnu, dječji odjel, odjel za odjeću i obuču, odjel za osobe s invaliditetom, odjel podjele paketa živežnih namirnica, novčane pomoći, namještaja, posuđa i drugih potrepština
 Varaždin, 23.10.2017. (IKA) - Varaždinski biskup Josip Mrzljak blagoslovio je u ponedjeljak 23. listopada novoizgrađeni Caritasov centar Varaždinske biskupije na Banfi u Varaždinu. Na adresi Bombellesova cesta bb, na području župe svetog Josipa, na novoizgrađenih 1500 četvornih metara prostora Caritas Varaždinske biskupije objedinio je sve svoje djelatnosti; pučku kuhinju s pratećim objektima za skladištenje i hladnim komorama, ljekarnu, dječji odjel, odjel za odjeću i obuču, odjel za osobe s invaliditetom, odjel podjele paketa živežnih namirnica, novčane pomoći, namještaja, posuđa i drugih potrepština. „Upravo nas 20. obljetnica Varaždinske biskupije potiče na razmišljanje o tome što je to Crkva. Kakva je to institucija?

Ovdje je na Zemlji, a nije od ovoga svijeta. Ona je institucija koju je osnovao Isus Krist i povjerio ljudima, običnim slabim grešnicima. Crkva je poslana u svijet da živi i služi čovjeku. Ona je za čovjeka, nije za sebe. Želi služiti čovjeku ponajprije u pogledu prema konačnom cilju, vječnosti, ali i tome kako treba ići ovim vremenitim životom prema vječnosti. Crkva želi služiti čovjeku u svim njegovim dimenzijama. Ponajprije u duhovnoj dimenziji. Caritas je sigurno važan dio služenja Crkve ovome svijetu u svakom narodu, biskupiji i župnoj zajednici. Crkva želi služiti svakome čovjeku, bez obzira na njegovu vjeru, naciju te ideološko ili bilo kakvo drugo opredjeljenje. Jednostavno, Crkva vidi čovjeka u potrebi i želi mu služiti. To je smisao i svrha Caritasa i naše biskupije. Upravo zato smo uložili materijalna sredstva u izgradnju ovog doma“, rekao je biskup Mrzljak. Ukupno je u izgradnju novog Caritasa Varaždinska biskupija uložila oko 20 milijuna kuna. Uskoro će u dvorištu biti dovršena i kapela, a u planu je i nadogradnja još nekih dijelova.

„Ovo je za čovjeka i njegovu dobrobit. To je prva i osnovna zadaća Crkve. Sam Gospodin je rekao da nije došao na Zemlju da gospodari, nego da služi svakome čovjeku. To je i želja Varaždinske biskupije“, poručio je biskup.

Ravnatelj Caritasa Varaždinske biskupije mr. Ante Šola rekao je kako će to biti jedno posebno mjesto, mjesto gdje „u život provodimo Kristove riječi: 'Gladnoga nahrani, gologa odjeni, bolesnog pohodi, žalosnog utješi!'“ „Caritas u Crkvi ima veliku ulogu. Caritas u prijevodu znači ljubav. Ali ne jednosmjernu; ljubav prema Bogu i prema bližnjemu. Caritas je pastoralno tijelo koje pomaže biskupu provoditi dijela milosrđa. Crkva je to znala činiti od prvih dana. Prvim članovima dijelilo se po potrebi. Nitko nije bilo isključen, bilo pripadnici Crkve bilo oni izvan nje. To je i ova mjesna Crkva i ovaj Caritas nastavio. Ovo zdanje Crkva nije gradila za sebe, već ga predaje široj zajednici da bi pružila pomoć kojima je to najpotrebnije“, rekao je mr. Šola.

Ravnatelj Šola pozvao je sve koji mogu pomoći da se uključe. Spomenuo je i prvog varaždinskog biskupa pokojnog mons. Marka Culeja koji je odmah po uspostavi Varaždinske biskupije osnovao i biskupijski Caritas. Mr. Šola spomenuo je da je više od 2 milijuna pripremljenih obroka u staroj kuhinji ostvareno zahvaljujući samozatajnim malim ljudima, vrijednim volonterima. Neki od njih već 20 godina žrtvuju dva do tri dana u tjednu da bi pomogli u pripremi toplih obroka, rekao je mr. Šola, istaknuvši također da od 105 župa biskupije u njih 86 djeluju župni Caritasi.

Kao što je spomenuto, na novojlokaciji Caritas je objedinio sve svoje djelatnosti. Opremanje je stajalo oko dvjesto tisuća eura, a kapacitet može biti i do 1000 obroka u jednom danu. Za sada ih Pučka kuhinja dnevno podijeli 300-tinjak. Kupnju zemljišta na kojem se novi Caritas nalazi podijelili su zajedno prije devet godina Grad, Varaždinska županija i Varaždinska biskupija.

„Nakon skoro četvrt stoljeća podstanarstva u Glazbenoj školi, danas imamo priliku otvoriti i blagosloviti novi Caritasov centar na gotovo četiri puta većoj površini. Pricaмо o gotovo 90000 obroka godišnje i zato je važno da imamo prikladan prostor u kojem ih možemo posluživati. Drago mi je da je Varaždinska županija prepoznala važnost ovog objekta i s milijun i 800 tisuća kuna zajedno s Biskupijom i Gradom sudjelovala u financiranju zemljišta. Danas imamo ovaj Centar, no ovo nisu samo zidovi, ovdje su toplina i dom gdje se gladni mogu nahraniti. Briga o siromašnima nije samo briga Biskupije i Crkve, već cijele zajednice. Blizu 1000 volontera u župnim Caritasima nesebično daju sebe i pokazuju nam kojim putem bi trebali ići. Svatko od nas može jednim dobrim činom napraviti krug

koji iz dana u dan možemo zatvarati", istaknuo je zamjenik župana Robert Vugrin.

Zamjenica varaždinskog gradonačelnika Sandra Malenica izrazila je nadu da je ovo korak prema boljem društvu. „Vi ste dokaz da ne smijemo gubiti vjeru ni u Boga, ni u ljude, a ni u naše institucije. Ne samo da ste nas podarili ovim objektom, već nas svakodnevno darujete svojom nazočnošću, blagonaklonošću i dobrotom. Vjerujemo da će tako biti i ovdje. Posebno me veseli da će pod ovim krovom biti objedinjeno sve zajedno, da ljudi neće nahraniti samo svoje tijelo, već i dušu, što je ponekad puno važnije", poručila je Malenica.

Otvorenje Caritasovog centra na Banfici s nekoliko glazbenih točaka uljepšali su članovi Pjevačkog društva Arka predvođeni voditeljem Mladenom Lukavečkim.

Otvorenju su uz biskupa, inače predsjednika Hrvatskog Caritasa, nazočili ravnatelj Hrvatskog Caritasa mons. Fabijan Svalina, generalni vikar Varaždinske biskupije, ujedno predsjednik Caritasa Varaždinske biskupije mons. Antun Perčić, predstavnici gradske i županijske vlasti, svećenici, volonteri župnih Caritasa i brojni drugi ugledni gosti. Otvorenje ovog novog modernog Caritasovog centra uklopilo se u proslavu 20. obljetnice Varaždinske biskupije.

Poruka biskupa Štambuka u prigodi 100. obljetnice Gospinih ukazanja u Fatimi

Hvarski biskup potiče župnike, vjeroučiteljice i vjeroučitelje da s krunicom posvete svoje vrijeme s onima koji su im povjereni u pastoralnome radu te preko krunice dođu i do najmlađih

Hvar, 23.10.2017. (IKA) – Hvarsko-bračko-viški biskup Slobodan Štambuk uputio je u prigodi 100. obljetnice Gospinih ukazanja u marijanskome svetištu u Fatimi poruku svećenicima i vjernicima svoje trootočke biskupije. „Pogledajmo na svetište svjetskoga glasa, na djecu koja su iz višestrukih ukazanja, s krunicom u ruci, sebe u doslovnom smislu posvetila. Zaustavimo se u mislima, gotovo u nekomu razdraganomu raspoloženju, gledajući ta djetinja lica s 'osmijehom' blaženosti. Dok su molili krunicu ukaza im se Gospa! Dok su molili! A mi bismo puno puta htjeli da nam se Gospa 'ukaze', ali bez krunice koju mnogi zanemaruju premda traže pomoć i snagu i podršku... ali bez molitve, bez krunice u ruci", ističe u poruci mons. Štambuk. Podsjeća, pritom, da su mali pastiri iz Fatime, Franjo i Jacinta Marto uzdignuti na čast oltara za apostolskoga putovanja pape Franje u Portugal 13. svibnja u prigodi obljetnice.

„Sveta fatimska djeca govore nešto drugo, nešto vrlo konkretno, životno, snažno u svoj svojoj jednostavnosti! Krunicu u ruke, gospodo! Ali, 'gospoda' ne vide doseg jednostavnoga predanja Mariji, jednostavnoga! Zato dječja molitva krunice ima svoju snažnost i važnost. Ima, ali kod djece, djece bezazlene", ističe hvarski biskup. Podsjećajući na potrebu moljenja krunice primjećuje kako bi ona „za mnoge bio luksuz potrošen u prazno, za prazno". „A, ipak, krunicu u ruke, moli, pa da vidiš i ono što ne možeš ni zamisliti dok odmahuješ, dok se nehajno zazure od te molitve, te jednostavne molitve. A ona je svaki put posebna: radosna, žalosna, slavna, puna svjetla! Zato: krunicu u ruke", poručuje biskup Štambuk.

U prigodnoj poruci potiče župnike, zatim vjeroučiteljice i vjeroučitelje da s krunicom posvete svoje vrijeme s onima koji su im povjereni u pastoralnome radu te preko krunice dođu i do najmlađih. „Krunica je Gospina molitva. A gdje je Gospa, tu je i Isus i Svi sveti, tu je sadržaj vjere, ufanja i nadanja! Uz Nju svi postajemo djeca, djeca Marijina", poručuje hvarski biskup.

Obilježen Dan vojne kapelanije „Sveti Ivan Pavao II."

Zagreb, 24.10.2017. (IKA) - U kapelici Sv. Ivana Pavla II. u Ministarstvu obrane RH u Zagrebu predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić predvodio je 24. listopada misu povodom obilježavanja Dana vojne kapelanije „Sveti Ivan Pavao II." u suslavlju vojnoga ordinarija Jure Bogdana.

Proslavi Dana vojne kapelanije nazočili su i potpredsjednik Vlade i ministar obrane Damir Krstičević, zamjenik načelnika Glavnog stožera OS RH general-pukovnik Drago Matanović, državni tajnici MORH-a Tomislav Ivić i Zdravko Jakop, generalni tajnik Hrvatske biskupske konferencije dr. Petar Palić, don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral i vojni kapelan u MORH i GS OSRH, fra Frano Musić, OFM, biskupski vikar za MUP i policijski kapelan na Policijskoj akademiji, posebni savjetnik ministra obrane Božo Kožul, državni tajnik Ministarstva branitelja Ivan Vukić, više policijskih i vojnih kapelana Zagrebačkoga dekanata, te brojni predstavnici MORH-a i OSRH-a.

U propovijedi nadbiskup Puljić izrazio je radost što ima priliku slaviti spomendan sv. Ivana Pavla II. u kapelici posvećenoj upravo njemu. „Ne bojte se, otvorite vrata Kristu! - riječi su Ivana Pavla II. upravo na dan kada je izabran za glavnog pastira Katoličke Crkve. On je već tada shvatio kako je njegova misija donijeti Krista svima, pa možemo reći kako je naš Dobri Papa bio pravi Božji general i vođa Kristove vojske, general jednog i jedinog Kralja, zaista je ozbiljno shvatio svoju zadaću nasljednika svetog Petra - buditi svijest o Božjoj prisutnosti među narodima", rekao je mons. Puljić te dodao: „Čvrst i hrabri papa zalagao se za ujedinjenu Europu te pozivao u ovome vremenu za povratak kršćanskim vrijednostima. Njegov je mač bio uperen protiv idola našeg vremena, protiv svijeta koji bježi od Boga, protiv svih zavodnika ljudi. Otvorite vrata Kristu, otvorite mu državne granice, otvorite mu vrata ekonomskih i političkih sustava, neka se nitko ne plaši Krista, temeljna je poruka sv. Ivana Pavla II."

Nakon mise u dvorani Doma HV-a „Zvonimir" nadbiskup Puljić održao je predavanje o životu i radu sv. Ivana Pavla II., te je tri Papina dolaska u Hrvatsku nazvao blagoslovom za hrvatske obitelji i ratom izmučenu i napaćenu zemlju. Suosjećao je s Hrvatskom u njezinim najtežim trenucima, i to je više puta dokazao i pokazao. Sveti Otac volio je Hrvatsku, poručio je nadbiskup Puljić.

Ministar Krstičević istaknuo je dobre odnose Katoličke Crkve u Hrvatskoj i Ministarstva obrane RH. „Ovo je prvi put u povijesti naše kapelanije da tako visoki crkveni dužnosnik dolazi u naše ministarstvo, čime se potvrđuje dobra suradnja MORH-a i Katoličke Crkve. Hvala našem vojnom biskupu Juri Bogdanu na brizi o našim djelatnicima. Crkva daje nemjerljiv doprinos u formiranju naših dočasnika i časnika, poglavito kod težih zadaća kao što su mirovne misije". Ministar Krstičević podsjetio je i na riječi bl. Alojzija Stepinca, kojega je upravo Ivan Pavao II. proglasio blaženim tijekom svog drugog posjeta Hrvatskoj, 1998. godine. „Krunica je naša snaga - riječi su bl. Stepinca. Ja ju uvijek nosim oko vrata, baš kao što su to činili i naši branitelji za vrijeme Domovinskoga rata. Uz pomoć krunice uspjeli smo obraniti i osloboditi našu domovinu".

Vojna kapelanija „Gospa Snježne" (raniji naziv) osnovana je Dekretom vojnoga ordinarija Jurja Jezerinca 25. prosinca 2002. Pod ovlast kapelanije ubrajaju se sve osobe i objekti u sjedištu Ministarstva obrane i u Zapovjedništvu Glavnog stožera OS RH u Zagrebu. Od 18. srpnja 2014. kapelanija nosi liturgijski naslov „Sveti Ivan Pavao II.", a svoj dan slavi 22. listopada. Od godine 2011. kapelan je don Marko Medo.

Crkva u Hrvata

U Pančevu proslavljena 300. obljetnica župe sv. Karla Boromejskog

Pančevo, 14.10.2017. (IKA) – Svečanim euharistijskim slavljem u subotu 14. listopada proslavljena je 300. obljetnica postojanja rimokatoličke župe sv. Karla Boromejskog u Pančevu. Euharistijsko slavlje je na hrvatskom i mađarskom jeziku predvodio zrenjaninski biskup Laszlo Nemet, a u koncelebraciji su bili apostolski nuncij u Srbiji nadbiskup Luciano Suriani, beogradski nadbiskup Stanislav Hočevar, subotički biskup Ivan Penzeš, vladika i apostolski egzarch za grkokatoličke vjernike u Srbiji Đuro Džudžar, temišvarski biskup Martin Roos i više svećenika, među kojima i provincijalni ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualca fra Josip Blažević.

Nazočnošću predstavnika pravoslavne i reformiranih Crkava proslava je dobila ekumenski karakter. Misi je nazočio i hrvatski veleposlanik u RS Gordan Bakota, Gavriilo Grban iz Uprave za suradnju s Crkvama i vjerskim zajednicama Ministarstva pravde Republike Srbije, kao i član Vijeća grada Pančeva za kulturu i mlade Nemanja Rotar.

Biskup Nemet iskazao je zahvalnost franjevcima konventualcima za povijesne zasluge u izgradnji i vođenju te župe, te izrazio radost zbog nazočnosti hrvatskog provincijala franjevaca konventualaca. Isto je u svome pozdravu istaknuo i mjesni župnik vlč. Robert Pastyk.

Biskup Nemet održao je propovijed na mađarskom jeziku, a nadbiskup Hočevar na hrvatskom.

Na kraju mise apostolski nuncij pročitao je čestitku pape Franje upućenu vjernicima: „Povodom 300 godina od osnivanja župe sv. Karla Boromejskog u Pančevu izražavamo naše najljepše želje. Sve stanovnike grada od sveg srca grlimo i očinski ohrabrujemo da čuvaju živu nadu i vjeru u Isusa Krista, da njegovu majku neprestano časte, te da savjesno svojoj djeci prenose zemaljska i duhovna dobra u svoj njihovoj punoći svjesni da su ta dobra besplatan dar koji imamo i trebamo prenositi drugima“.

Nakon mise, u predvorju crkve biskup Nemet otkrio je i blagoslovio spomen ploču s popisom svih svećenika koji su bili na službi u toj župi od 1717. do 2017. godine.

Župu sv. Karla Boromejskog su od 1718. godine vodili franjevci konventualci, najprije članovi mađarske, a potom hrvatske provincije. Od 1992. godine župu vode dijecezanski svećenici.

„Demografske promjene i kulturna baština Hrvata Boke kotorske“

Zagreb, 15.10.2017. (IKA) - Demografske promjene i kulturna baština Hrvata Boke kotorske bila je tema znanstveno-stručnog skupa 11. listopada na Hrvatskom katoličkom sveučilištu u Zagrebu. Proučavajući demografske promjene bokeljskih Hrvata kroz povijest, izlagači su se osvrnuli na problem opadanja postotka hrvatske manjine u Crnoj Gori, ali i na neupitan utjecaj Hrvata na kulturnu baštinu Boke kotorske.

Skup, kojem su nazočili predstavnici ministarstava, akademske i kulturne zajednice, uime akademske zajednice Hrvatskog katoličkog sveučilišta pozdravio je prof. dr. Željko Tanjić, među ostalim, istaknuvši: „Unutar svoje znanstvene strategije Hrvatsko katoličko sveučilište razvija istraživanje povijesti, kulture i identiteta Hrvata izvan Hrvatske kroz nastavnu i znanstvenu djelatnost. U tom

smislu Sveučilište pokreće znanstvene skupove koji će tematski biti posvećeni skupinama u različitim kulturnim društvenim i pravnim okvirima: hrvatskim autohtonim manjinama, hrvatskom iseljeništvu i Hrvatima u Bosni i Hercegovini.“

Važnost održavanja znanstveno-stručnih skupova ove tematike pozdravili su rektor Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. Damir Boras, a uime Središnjeg ureda za Hrvate izvan Hrvatske savjetnik s posebnim položajem za pitanja nacionalne hrvatske manjine u inozemstvu Milan Bošnjak. Uime organizacijskog odbora prisutne je pozdravio pročelnik Odjela za sociologiju izv. prof. dr. Roko Mišetić, a skup je otvorio doc. dr. Mario Bara govoreći o kulturnim posebnostima i nacionalnom identitetu hrvatskih manjinskih zajednica, posebno naglasivši probleme koje muče Hrvate izvan domovine, kao što su iseljavanje mladi ljudi, što negativno utječe na demografsku sliku njihovih zajednica i ne koristi očuvanju hrvatskih tradicija. Prvi blok predavanja održali su akademik Radoslav Tomić („Dobrota i njezine znamenitosti – sudbina pomorskoga naselja u Boki“), prof. dr. Vanda Babić („Od peraških ceremonijala do pjesmarice dobrotskih pomoraca“), doc. dr. Filip Galović („Neki romanizmi u govorima bokeljskih Hrvata i u govorima južnočakavskoga područja“), prof. dr. Ivana Prijatelj Pavičić („Uloga akademika Rajka Vujčića u istraživanju staroga bokeljskoga slikarstva“), Željko Brguljan, dipl. ing. („Zavjetne slike u Boki kotorskoj“), doc. dr. Maja Katušić („Pomorska Bratovština sv. Nikole mornara u Kotoru“). U panelu o modelima zaštite kulturne baštine Hrvata u Boki kotorskoj, koji je moderirala prof. dr. Vanda Babić, sudjelovali su prof. dr. Slobodan Prosperov Novak (ADU Zagreb), državni tajnik u Ministarstvu kulture Republike Hrvatske dr. Ivica Poljičak, pomoćnik ministra kulture Republike Crne Gore i generalni direktor Direktorata za kulturnu baštinu mr. Aleksandar Dajković i znanstvena suradnica Istorijjskog instituta Univerziteta Crne Gore dr. Tatjana Koprivica.

Znanstveno-stručni skup o Hrvatima u Boki od četvrtka 12. do nedjelje 15. listopada premjestio se u Boku kotorsku, u Tivat, Kotor i Herceg Novi. U petak 13. listopada u koncertnoj dvorani Škole za osnovno i srednje muzičko obrazovanje „Vida Matjan“ održan je prvi dio znanstvenog skupa. Sudionike je pozdravio kotorski biskup Ilija Janjić, među ostalim, izrekavši: „Zadnjih stotinu godina svjetske povijesti ostat će zapamćeno kao razdoblje brzih i nepredvidljivih promjena, kao i posljedica koje su ostavile dubok trag na lokalne i globalne zajednice širom svijeta. Ne treba ići puno dalje od digitalne revolucije kojoj svjedočimo zadnjih decenija. Svijet se mijenja i oblikuje prema neočekivanim obrascima. Politička i društvena previranja intenzivirana su sredinom prošlog i početkom ovog stoljeća, a njihove gorke plodove na ovom području i danas ubiremo.“

Uzvanike su pozdravili rektor HKS-a Tanjić, napominjući da se Odjel za sociologiju bavi vezama i odnosima među Hrvatima, kao i proučavanjem svega što je vezano za Hrvate izvan Republike Hrvatske, kao i veleposlanik RH u Crnoj Gori mr. Veselko Grubišić. Znanstveno-stručni skup poduprlo je i Hrvatsko nacionalno vijeće Crne Gore, čiji je predsjednik Zvonimir Deković izrazio zadovoljstvo što su potpora u ovom projektu i što će rezultati ovog skupa biti prezentirani u Zborniku radova. Skupu su nazočili i ministrica bez portfelja u Vladi Crne Gore Marija Vučinović

te konzul Republike Hrvatske u Kotoru Hrvoje Vuković. Znanstveni dio skupa otvorili su studenti Hrvatskoga katoličkog sveučilišta Jelena Pavković, Ružica Gelo i Tomislav Smolčić svojim radovima na temu pustolova budvanske obitelji Zanočić, pomorskog kapetana Vicka Bujovića iz Perasta te o sezonskoj distribuciji vjenčanja u Kotoru početkom 19. stoljeća. Predavači su također govorili o Bokeljima u Mlecima od 15. do 18. st. (prof. dr. Lovorka Čoralić), o stanovništvu Kotora prema mletačkim propisima u 18. stoljeću (doc. dr. Maja Katušić i Toni Čosić), demografskim kretanjima u Boki kotorskoj tijekom 19. stoljeća (izv. prof. dr. Ante Bralić), o Hrvatima u Crnoj Gori između 1921. i 1991. (izv. prof. dr. Nenad Pokos), a izv. prof. dr. Roko Mišetić održao je predavanje o Hrvatima u Boki u vrijeme osamostaljivanja Crne Gore.

Stručni dio Skupa uključio je obilazak reprezentativnih objekata materijalne kulturne baštine i upoznavanje elemenata nematerijalne kulturne baštine Hrvata Boke kotorske. Tako su sudionici skupa u petak 13. listopada došavši u mjesto Muo, posjet Boki započeli svetom misom na grobu blaženog Gracije iz Mula u crkvi Marije Pomoćnice kršćana, gdje ih je pozdravio i dočekaio župnik i kancelar Kotsorske biskupije don Robert Tonsati. Potom su posjetili katedralu Sv. Tripuna, crkvu Sv. Marije od Rijeke, Franjevački samostan i Pomorski muzej u Kotoru. U subotu 14. listopada obišli su svetište Gospe od milosti i crkvu Rođenja Blažene Djevice Marije u Prčnju gdje su slavili misu s biskupom Janjićem. Posjetili su i svetište Gospe od Škrpjela, crkvu Sv. Nikole biskupa u Perastu, a susreli su se i s predstavnicima Hrvatskog nacionalnog vijeća kojima su predali publikacije Hrvatskoga katoličkog sveučilišta i razmijenili prigodne darove. U nedjelju 15. listopada slavili su svečano euharistijsko slavlje u katedrali Sv. Tripuna, koje je predvodio biskup Janjić, nakon čega su posjetili crkvu Sv. Eustahija u Dobroti.

Na samome kraju utvrđeni su i zaključci skupa. Svi sudionici usuglasili su se da je zaštita materijalne i nematerijalne kulturne baštine Hrvata u Boki kotorskoj od zajedničkoga interesa Republike Hrvatske i Crne Gore, uz očekivani veći angažman Republike Hrvatske u smislu prijenosa stručnih iskustava u pripremi prijedloga za upis kulturnih dobara Hrvata Boke kotorske za upis na UNESCO-vu listu nematerijalne kulturne baštine, kao i u svim drugim aktivnostima.

Proslavljen Dan KBF-a u Sarajevu

Sarajevo, 18.10.2017. (IKA/KTA) - Svečanom euharistijskim slavljem u sjemenišnoj crkvi Sv. Ćirila i Metoda u Sarajevu i prigodnom akademijom u dvorani Pavla VI. u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu na blagdan sv. Luke evanđeliste, 18. listopada, proslavljen je Dan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Sarajevu koji je za svog zaštitnika uzeo tog sveca. Misu je predvodio kardinal Vinko Puljić, nadbiskup metropolit vrhbosanski i veliki kancelar KBF-a u Sarajevu, u zajedništvu s vojnim biskupom Tomom Vukšićem i uz koncelebraciju profesora KBF-a i sjemenišnih odgojitelja te drugih svećenika i sudjelovanje bogoslova i drugih studenata i studentica na KBF-u, časnih sestara i drugih vjernika. Dekan KBF-a preč. dr. Darko Tomašević uputio je pozdrav kardinalu Puljiću, svećenicima i svim nazočnima, poželjevši da ih u radu prati zagovor sv. Luke.

U propovijedi kardinal Puljić istaknuo je ljepotu pisanja sv. Luke kojom je prikazao da se Bog objavljuje kao „ljubav i milosrđe“. Osvrćući se na crkveni dokument o odgoju i obrazovanu budućih svećenika „Ratio fundamentalis“,

podsjetio je kako Crkva naglašava potrebu studiranja teologije ne samo tijekom teološkog studija nego i tijekom pastoralnog djelovanja ili predavanja teoloških predmeta. „Svi, zapravo, trebamo trajno biti učenici. To znači da trebamo biti poučljivi, otvoreni Božjoj riječi kako bi ta riječ postala naš život i naše svjedočenje. Iako dokumenti o svršenom studiju odnosno diplome imaju svoju vrijednost kao svjedočanstva o završenom studiju, ipak to neće puno značiti ako se naučeno ne pretvori u život kao živo svjedočanstvo Isusa Krista. Ono što se u srcu nose, to će se itekako naviještati i propovjediti“, naglasio je kardinal Puljić. Dodao je da je Crkva uvidjela potrebu dati uputu učilištima kroz spomenuti dokument da nastoje, kroz povezana predavanja, izgrađivati skladan hod za Isusom Kristom i davati doprinos sazrijevanju istinskog kršćanskog pogleda o čovjeku i o svijetu. „Mi živimo u svijetu koji je na svoj način globalno selo. Zato je potrebno steći sposobnost da, bez obzira gdje bili, to vjerničko uvjerenje možemo živjeti, naviještati i svjedočiti. Danas želimo ne samo slaviti sv. Luku i moliti njegov zagovor, nego učiti iz njegova načina ispitivanja i prenošenja objave Božje kako bi bili poučljivi u traženju onoga što je pravo, što je Božje, što je trajno“, kazao je kardinal Puljić, napominjući da Evanđelje, Crkva i teologiju nisu privatno vlasništvo, već da su darovani za služenje.

Na misi je pjevao Zbor bogoslova „Stjepan Hadrović“ pod ravnanjem vlč. Marka Stanušića. Nakon mise uslijedilo je svečani akademski čin. Dekan Tomašević među ostalim je istaknuo da su u protekloj akademskoj godini na KBF-u u Sarajevu organizirana dva važna znanstvena skupa: međunarodni simpozij na temu: „Milosrđe i solidarnost“ te međunarodni simpozij na temu „Oprost i pomirenje: krilatice lišene sadržaja?“ Istaknuo je da je na KBF-u prošle akademske godine organizirano i 6 teoloških tribina koje su se održavale na temu bila „Oprost i pomirenje – krilatice lišene sadržaja“. Spomenuo je i nekoliko važnih izdavačkih pothvata te istaknuo da je 27. listopada 2016. u prostorijama Vlade Kantona Sarajevo svečano potpisan Ugovor o položaju i djelovanju KBF-a u Sarajevu u sastavu Univerziteta u Sarajevu kojim je preciznije uređen status i članstvo KBF-a u okviru Univerziteta u Sarajevu. Govoreći o gostovanjima i predavanjima međunarodnih uglednih profesora na KBF-u u Sarajevu proteklom razdoblju, spomenuo je nadbiskupa i metropolita Seoula kardinala Andrewa Yeoma Soo-junga, profesora s Harvarda Stevea Jardinga, te vodećeg turkologa u svijetu prof. dr. Michaela Ursinusa te nabrojao nekoliko važnih projekata koje je KBF u Sarajevu ostvario u prošlog godini. Na kraju je riječi zahvale uputio dobročiniteljima i svima koji ih prate svojim molitvama, kao i svim djelatnicima KBF-a.

Predavanje „Komunitarnost i religijsko uvjerenje“ održao je mr. Oliver Jurišić koji je o ideji komunitarnosti, koja se sastoji od tri elementa: zajednice, racionalnosti i jezika, govorio na temelju određenih ideja trojice filozofa: Michaela Sandela, Alasdaira MacIntyreja i Charlesa Taylora.

Uslijedio je svečani čin uručivanja diploma studentima koji su stekli stručni naziv magistri teologije. Potom su dodijeljene nagrade najboljim studentima u akademskoj 2016./2017. godini. Akademija je završena pjevanjem pjesma na latinskom jeziku koja je proglašena za studentsku himnu „De brevitae vitae“ (o kratkoći života) koju je napisao bolonjski biskup Strada 1267. godine, a poznata je po početnom stihu: Gaudeamus igitur. Na akademiji su nastupili sopranistica Vedrana Šimić koju je na klaviru pratio dr. Milan Lucić te bogoslovski zbor „Stjepan Hadrović“ pod ravnanjem prof. Marka Stanušića.

Časopis „Služba Božja“ primljen u bazu „Religious and Theological Abstracts“

Split, 20.10.2017. (IKA) - Zalaganjem uredništva časopisa na čelu s glavnim i odgovornim urednikom dr. fra Ivanom Macutom, znanstveni teološki časopis „Služba Božja“ od 16. listopada primljen je u uglednu svjetsku znanstvenu bazu „Religious and Theological Abstracts“ (Myerstown, SAD). U toj su bazi i naši ugledni teološki časopisi Bogoslovska smotra, Obnovljeni život, Crkva u svijetu te Diacovensia, inače sve A1 časopisi po znanstvenoj izvrsnosti.

Biskup Škvorčević posjetio ekumenskog patrijarha Bartolomeja

Istanbul, 21.10.2017. (IKA) - Na poziv carigradskog nadbiskupa i ekumenskog patrijarha Bartolomeja, požeški biskup Antun Škvorčević u pratnji kancelara Ivana Popića boravio je u Carigradu od 18. do 21. listopada. Bio je to prvi pohod jednoga hrvatskog biskupa Fanaru, sjedištu ekumenskog patrijarha u Carigradu na njegov poziv, znakovit i po tome što se zbio na početku novog mandata biskupa Škvorčevića u vodstvu Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ekumenizam i dijalog. Patrijarh Bartolomej susreo se s biskupom Škvorčevićem dva puta u svom domu: 19. i 21. listopada. Na jednostavan i blizak način patrijarh se zanimao za upravo održani Treći biskupijski euharistijski kongres Požeške biskupije o 20. obljetnici njezina utemeljenja, o ekumenskom stanju u Hrvatskoj i u susjednim zemljama, dotaknuvši se među ostalim i pitanja proglašenja svetim bl. Alojzija Stepinca. Upoznao je svoga katoličkog sugovornika s funkcioniranjem Ekumenskog patrijarhata u posebnim okolnostima u kojima se on nalazi te o njegovim ekumenskim nastojanjima, napose onima s papom Franjom, u kojem daju veliku pozornost i ekološkom pitanju.

Biskup Škvorčević zahvalio je patrijarhu za poziv da ga posjeti u Carigradu, koji mu je uputio prigodom prošlogodišnjeg posjeta Hrvatskoj i ponovio u uskrsoj čestitki ove godine. Kazao je da po susretu s Njegovom Svesvetošću na Fanaru postaje na svoj način dionikom one povijesti kojoj su bili protagonisti papa Pavao VI. i ekumenski patrijarh Atenagora u svijesti kako ih obvezuje Isusova molitvena želja: „Da svi budu jedno“. Istaknuo je da su oni pokrenuli povjerenje i zajedništvo između dviju Crkava, koje se osobito snažno nastavilo u doba pape Ivana Pavla II. i Njegove Svesvetosti. Biskup je izrazio radost što je upravo u to blagoslovljeno doba papa Ivan Pavao II. prije 20 godina osnovao Požešku biskupiju, povjerivši mu službu prvoga njezina pastira. Istaknuo je da je spomen navedene obljetnice proslavljen Euharistijskim kongresom minologa 24. rujna na kojem su sudionici osjetili i prisutnost Njegove Svesvetosti po molitvi i čestitki koju je uputio pisanim putem. Još je dodao kako patrijarhov prijedlog da biskup nakon Kongresa posjeti Carigrad upravo u tjednu kada slavimo spomendan sv. Ivana Pavla II. ima za njega i Požešku biskupiju nemalo eklezijalno značenje.

Uručujući na dar patrijarhu prsni križ koji je izradio prof. Hrvoje Ljubić iz Zagreba a na kojem se nalazi lik pape Ivana Pavla II., biskup je kazao kako on podsjeća na križ praštanja i pomirenja između dviju Crkava koji su nosili utemeljitelj Požeške biskupije i Njegova Svesvetost. Zahvalio je Bogu za ponizno služenje poglavara dviju Crkava u tako velikoj stvari. Biskup je podsjetio da u tom duhu Požeška biskupija, na inicijativu sv. Ivana Pavla II., svake godine prije nedjelje Cvjetnice slavi Dan čišćenja povijesnog pamćenja i spomena mučenika s pokorničkim bogoslužjem u katoličkoj župnoj crkvi u Jasenovcu, mjestu koje je prošle godine Njegova

Svesvetost pohodio na poziv Srpske pravoslavne Crkve. Kazao je kako su toga Dana u molitvu uključene sve žrtve ratova 20. stoljeća, srpske i hrvatske, pravoslavne i katoličke, kao i sve druge a Božjem milosrđu povjereni i oni sinovi jedne i druge Crkve koji s počinili zločine nad nedužnim ljudima. Biskup je patrijarhu također darovao medalju svoga biskupskog ređenja prije dvadeset godina.

Patrijarh se prisjetio svepravoslavnog Svetog i Velikog Sabora održanog prošle godine na Kreti te je biskupu Škvorčeviću uručio panagiju, prsni križ izrađen tom prigodom kao i medalju 25. obljetnice svoje patrijarhatske službe. Podsjećajući na svoj prošlogodišnji posjet Hrvatskoj, patrijarh je istaknuo važnost evanđeoskog praštanja i pomirenja koji nemaju alternative, pa ni onda kad se susreće s otporima iz vlastitih redova. Njegova Svesvetost oba je susreta s biskupom Škvorčevićem završio zajedničkim objedom.

Gostoljubivost prema hrvatskim uzvanicima patrijarh je očitovao i tako što im je za vrijeme cijelog njihova boravka u Carigradu stavio na raspolaganje svoj osobni automobil i vozača a za pratnju dao velikog arhimandrita i patrijaršijskog arhivara o. Visariona. Posjetili su patrijarhovu crkvu sv. Jurja na Fanaru u kojoj se dogodio susret između pape Pavla VI. i patrijarha Atenagore, sve važnije kršćanske tragove u Carigradu iz bizantinskog vremena, među ostalim Aja Sofiju i Manastir Svetog Otkupitelja Chora s izvanredno lijepim mozaicima te Manastir život-darujućeg izvora gdje se nalaze grobovi ekumenskih patrijarha, među kojima i patrijarha Atenagore.

Poseban doživljaj bila je vožnja patrijarhovom brodicom na otok Halkiju na kojem je jedino patrijaršijsko Sjemenište s Teološkom školom, zatvorenom prije 46 godina po odredbi turskih vlasti. U Sjemeništu trenutačno živi monaška zajednica kojoj je na čelu metropolit Burse Elfidoforos, ujedno profesor dogmatike i ekumenske teologije na Teološkom fakultetu u Solunu. Metropolit je u pozdravu na zajedničkom objedu očitovao posebno zadovoljstvo što u svojoj zajednici može ugostiti katoličkog biskupa iz Hrvatske, istaknuvši povijesnu ekumensku otvorenost Sjemeništa, napose prema katolicima. U razgovoru se pokazao dobrim poznavateljem ekumenskog stanja u Hrvatskoj s posebnim osvrtom na nedavni rat i njegove posljedice, izrazivši nadu da će stradanje pridonijeti zbližavanju Srpske pravoslavne Crkve i Katoličke Crkve u Hrvatskoj.

Biskup Škvorčević posjetio je i katoličkog apostolskog vikara u Istanbulu, biskupa Rubena Terrablancu Gonzaleza, koji mu je prikazao život katoličke zajednice u Turskoj od oko 25.000 duša, većinom stranaca, koja se u novije vrijeme povećala dolaskom prognanika. Istaknuo je kako katolici žive svoju pripadnost Crkvi poput prvih kršćana na unutarnji način, jer im nije dopušteno očitovati se takvima u javnosti. Paradoksalno je što katolici kao stranci imaju škole na njemačkom, francuskom, talijanskom i turskom jeziku, dok domaći pravoslavni ne mogu otvoriti svoju spomenutu Teološku školu na otoku Halkiju.

Tijekom boravka u Istanbulu biskup Škvorčević je među ostalim imao prigodu susresti se u Ekumenskom patrijarhату s nekoliko metropolita i episkopa iz Turske i Grčke. Razgovarao je i s grčkim veleposlanikom u Turskoj te konzulom Sjedinjenih Američkih Država u Istanbulu.

Na kraju svoga boravka u Istanbulu biskup Škvorčević zahvalio je patrijarhu Bartolomeju za izvanrednu gostoljubivost kojom ga je primio i savršeno organizirani program koji je za njega pripremio i osobno pratio njegovo odvijanje.

40. obljetnica župe hrvatskih mučenika u Mississaugi

Mississauga, 22.10.2017. (IKA) - U niz hrvatskih katoličkih župa i misija koje su ovih dana proslavile ili će proslaviti svoje jubileje (Lackawanna i Milwaukee po 100 godina, a Ludwigshafen, Mainz, Calgary i Lima po 50 godina) upisala se u nedjelju 22. listopada i Hrvatska katolička župa hrvatskih mučenika u kanadskoj Mississaugi proslavivši svečano 40. obljetnicu djelovanja. Tom prigodom župu je, umjesto bolešću spriječenoga kardinala Josipa Bozanića, posjetio umirovljeni biskup Juraj Jezerinac te predvodio svečano misno slavlje, na kojemu su uz mnoštvo vjernika sudjelovali i ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu vlč. Tomislav Markić, delegat za Hrvatsku inozemnu pastvu u Kanadi mons. Ivan Vukšić, svećenik Torontske nadbiskupije mons. Vid Vlašić, voditelj Hrvatskoga franjevačkog središta u Norvalu fra Marko Puljić i domaćini slavlja župnik vlč. Tomislav Kasić i župni vikar vlč. Nikola Platužić, svećenici Zagrebačke nadbiskupije.

U propovijedi biskup Jezerinac, podsjetivši na povijesni hod župe, istaknuo je i ulogu domovinske i mjesne Crkve, koje su uočivši pastoralnu potrebu širenja torontske hrvatske župe providjele i imenovale svećenika Ivicu Kecerina za prvoga župnika: „Domovinska Crkva bila je poput dobre majke koja je vodila brigu o vama, šaljući svećenike, da ne izgubite svoje ljudsko i kršćansko dostojanstvo, a mjesna Crkva nam je izašla u susret i otvorila nam je vrata ne samo svojih crkava, nego i svoga srca. Primila nas je kao svoju djecu te joj stoga posebno zahvaljujemo“. Naslanjajući se na naviješteno evanđelje o tome kako treba caru dati carevo, a Bogu Božje, biskup je rekao kako kršćani imaju dvostruko državljanstvo te da su građani neba i zemlje. Istaknuo je pri tome ulogu i značenje bl. kardinala Alojzija Stepinca, koji je znao jasno spojiti, ali kada je potrebno i razlučiti ova dva „državljanstva“ te dati prednost nebeskome. Sve sudionike misnoga slavlja, a osobito brojnu djecu i mlade, koji su bili odjeveni u narodne nošnje, potaknuo je na redovito nedjeljno sudjelovanje u slavlju Euharistije, njegovanje molitvenoga života, pažnju prema bolesnicima i starijim osobama te poštovanje prema roditeljima, čuvanje vlastite baštine, a visoko obrazovane je posebno pozvao na umreživanje i rad za boljitak nove i stare Domovine. Na kraju mise župnik Kasić zahvalio je svima koji su se ugradili u život župe tijekom proteklih 40 godina, spomenuvši posebno svećenike i služavke Maloga Isusa. Posebno je pozdravio veleposlanicu RH u Kanadi Maricu Zoricu Matković i generalnu konzulicu u Mississaugi Andreju Javor, koje su također sudjelovale u slavlju.

Večer prije održan je u dvorani HKŽ u Oakvilleu svečani župni banket, na kojemu je sudjelovalo 450 osoba, a među njima i torontski pomoćni biskup John Boissonneau, koji je župi hrvatskih mučenika poželio napredovanje u ostvarivanju vizije pape Franje o župnoj zajednici, kako je opisana u dokumentu Radost Evanđelja.

Jutarnje misno slavlje, kao i propovijed na uočnici, predvodio je ravnatelj Markić, poželjevši župi hrvatskih mučenika plodan nastavak djelovanja u mreži Hrvatske inozemne pastve koja okuplja 187 hrvatskih katoličkih župa, misija i zajednica širom svijeta.

Župu hrvatskih mučenika osnovao je 6. prosinca 1977. torontski nadbiskup Philip Pocock te imenovao prvoga župnika Ivicu Kecerina. Gradnju crkve započeo je vlč. Josip Gjuran, tadašnji župnik u Torontu, a crkvu je 6. srpnja 1980. blagoslovio kardinal Franjo Šeper, tadašnji prefekt Kongregacije za nauk vjere. Posljednjih jedanaest godina župnikom je bio vlč. Ivica Reparinac, a prošle je nedjelje u tu službu instaliran vlč. Tomislav Kasić.

Znanstveni skup povodom 150 godina od početka izgradnje franjevačkog samostana na Humcu

Humac, 22.10.2017. (IKA) - U organizaciji Franjevačkog samostana i župe sv. Ante Padovanskog 21. i 22. listopada održan je znanstveni skup povodom 150 godina od početka izgradnje franjevačkog samostana na Humcu. Na početku skupa sve je u ime organizatora pozdravio gvardijan fra Dario Dodig. „Ovo je prvi znanstveni skup u cijeloj povijesti ovog samostana, koji je u mnogočemu značajan, i vjerujem da će sve nas obogatiti mnogim podacima važnima za ovaj samostan i za cijeli ljubuški kraj“, rekao je fra Dario te istaknuo da će ti radovi biti nezaobilazni za budućnost kako i za daljnje proučavanje, što mu je i bio cilj. Pozdravnu riječ dobrodošlice uputio je zamjenik provincijala Hercegovačke franjevačke provincije fra Ivan Ševo, koji je podsjetio kako je samostan na Humcu „svim članovima naše Provincije jedna od temeljnih i najdražih postaja u fazi mladenačke formacije“. Moderator znanstvenog skupa bio je fra Stipan Klarić, a glazbene točke izvodila je klapa Benedictus.

Prvi dio izlaganja započeo je Ivo Lučić temom „Opći geografsko-povijesni presjek Ljubuške općine“. Robert Jolić obradio je temu „Stara župa Veljači (Ljubuški) i osnutak župe Humac“, a Vlado Pavičić govorio je o stanovništvu prostora današnje župe Humac od početka njezina osamostaljenja. Andrija Nikić održao je izlaganje „Izgradnja samostana na Humcu“, a Mirko Rašić „Nekropola helenističkog tipa Mrljanovac“. Nakon toga je Milan Nosić govorio je o Humačkoj ploči. Miroslav Palameta obradio je temu „Značenje simbola na ljubuškim stećcima“, a Ante Paponja temu „Ljubuški kraj u otomanskom razdoblju“. Drugi dio izlaganja započeo je Tihomir Zovko temom „Ljubuški kraj u austrougarskom i starojugoslavenskom razdoblju“, a Ivica Šarac pripremio je izlaganje o stanju u Ljubuškom u tijeku II. svjetskog rata. Miroslav Akmadža održao je izlaganje „Samostan i župa Humac u svjetlu crkveno-državnih odnosa u razdoblju komunističke vladavine“, i prvi dan zaključio je Ivo Lučić s temom „Ljubušaci u vrijeme komunističke vladavine“.

Program drugoga dana započeo je Žarko Ilić predavanjem „Izgradnja stare i nove crkve na Humcu“, a nakon toga je Dario Dodig govorio o „Duhovnim zvanjima iz humačke župe“, posebno istaknuvši tri značajna svećenika - fra Lovru Šitovića te fra Bonicija i fra Ljudevita Rupčića. Ante Marić obradio je temu „Franjevačke odgojno-školske ustanove na Humcu i Ljubuškom“, a Natalija Palac govorila je o ženskim redovničkim ustanovama u Ljubuškom.

Prije kraja prvog dijela glazbenu točku izvela je klapa Benedictus, nakon čega je Željka Šaravanja predstavila poštansku marku „150. obljetnica obnove Franjevačkog samostana na Humcu“ koja je tiskana u arku od devet maraka, a prate je žig i omotnica prvoga dana (FDC). Autorica humačkog izdanja je akademska slikarica Magdalena Džinić Hrkać.

Drugi dio izlaganja započeo je humački župnik fra Ljubo Kurtović izlaganjem o današnjem pastoralnom stanju župe Humac dok je Marko Dragić pripremio temu „Mjesta molitve (misišta), zavjeta i pobožnosti u humačkoj župi“ nakon čega je moderator znanstvenog skupa Stipan Klarić govorio o temi „Nabožna društva u humačkoj župi“. Stanko Mabić obradio je temu „Glazbena baština crkve i samostana na Humcu“, a Vlado Pandžić temu „Kršni zavičaj“ kao ljetopis Hercegovine. Završno izlaganje drugog dana održala je Perina Meić, govoreći o Veselku Koromanu i pjesnicima ljubuškog kraja.

Sva izlaganja bit će prilagođena za zbornik radova čije izdavanje se očekuje početkom sljedeće godine.

HKM Ludwigshafen proslavila 50. obljetnicu djelovanja

Dok sam bio župnik u ovoj župi na misi je sudjelovalo od sto pedeset do dvjesto vjernika. Nakon mise na njemačkom jeziku, na misu na hrvatskom jeziku dolazile su hrvatske sestre i braća u ogromnom broju. Moje divljenje i zahvala svima vama na takvom svjedočenju vjere! Vi ste za nas njemačke katolike misionari koji nam životom svjedočite svoju vjeru, istaknuo mons. Franz Vogelgesang

Ludwigshafen, 22.10.2017. (IKA) - Hrvatska katolička misija (HKM) Ludwigshafen am Rhein svečano je u nedjelju 22. listopada proslavila 50. obljetnicu postojanja i djelovanja. Svečano misno slavlje u punoj crkvi Sv. Hedwige predvodio je kanonik Franz Vogelgesang, voditelj Središnjeg odjela - pastoralna služba i djelovanje zajednica u Biskupskom ordinarijatu u Speyeru, koji je ujedno zadužen za dušobrižništvo zajednica drugih materinskih jezika u Biskupiji Speyer, delegatom za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivicom Komadinom, predstavnikom HKM pastoralnog područja Baden-Württemberg II., voditeljem HKM Mittelbaden don Ivanom Nedićem, voditeljem misije fra Slavkom Antunovićem, bivšim voditeljem misije fra Ljubom Ivanom Sesarom, voditeljem Hrvatske katoličke zajednice (HKZ) Heilbronn i HKZ Laufen fra Radovanom Čorićem, bivšim dekanom vlč. Gerdom Babelotzkym i domaćim njemačkim župnikom vlč. Josefom Steigerom, svećenikom na njemačkoj župi u Herxheimu vlč. Danijelom Ševom, te u asistenciji misijskog trajnog đakona Mladena Svobode. U slavlju je sudjelovao i sadašnji dekan Luydwigshafena vlč. Alban Meißner, kao i dugogodišnji pastoralni suradnik i orguljaš u HKM Ludwigshafen Alojzije Vešligaj. Skupina vjernika bila je obučena u hrvatske narodne nošnje.

Sve je na početku pozdravio fra Slavko Antunović, rekavši kako je dostojno da se ponajprije zahvali Bogu za pedeset plodnih misijskih godina, a potom i vodstvu Biskupije Speyer na potpori. Ujedno je zamolio kanonika Vogelgesanga da prenese zahvalu biskupu biskupije Speyer dr. Karl-Heinzu Wiesemannu na svemu što je Biskupija činila i čini za tu hrvatsku misiju.

Na početku propovijedi mons. Vogelgesang prenio je čestitke i Božji blagoslov biskupa Wiesmanna za pedeset godina postojanja i djelovanja te hrvatske katoličke misije. „Kad slavimo obljetnice, potrebno je sa zahvalnošću prisjetiti se što se dogodilo tijekom tih pedeset darovanih godina. U pedeset godina ovdje se puno toga dobra dogodilo. Zahvalni smo za vašu vjeru, nadu i ljubav u našoj sredini. Vjera je odnos sa živim Bogom. Dok sam bio župnik u ovoj župi na misi je sudjelovalo od sto pedeset do dvjesto vjernika. Nakon mise na njemačkom jeziku, na misu na hrvatskom jeziku dolazile su hrvatske sestre i braća u ogromnom broju. Moje divljenje i zahvala svima vama na takvom svjedočenju vjere! Vi ste za nas njemačke katolike misionari koji nam životom svjedočite svoju vjeru. To je potrebno dalje prenijeti na djecu i mlade. Na svemu tome na poseban način zahvaljujem o. Sesaru i o. Antunoviću. Nada nikada ne umire jer je Isus Krist temelj naše nade. Trebamo euharistiju iz nedjelje u nedjelju kako bi u nama i nadalje bila živa vjera i nada. Bez ljubavi bi vjera i nada bile prazna riječ. Vjera i nada se konkretiziraju u ljubavi, i to ponajprije u ljubavi prema Bogu, a podjednako i prema bližnjemu. U tom duhu u zahvalnosti i radosti slavimo 50 godina hrvatske katoličke misije Ludwigshafen", istaknuo je.

U prinosu darova dvoje učenika prinijeli su krsnu svijeću i katekizme. Djevojka i mladić prenijeli su cvijeće i knjigu Dalmacije, koje su darovali kanoniku Vogelgesangu u znak zahvalnosti Biskupiji Speyer, koja je omogućila Hrvatima katolicima slaviti Boga na hrvatskom jeziku, potaknuvši ga da možda sljedeće godine provede godišnji odmor u

Hrvatskoj. Suprug i supruga su prinijeli plodove Bosne i Hercegovine (grožđe, smokve, šljive, vino i rakiju). Umirovljenica i umirovljenik prinijeli su domaći kruh i povrće, a ministranti hostije i vino. Na kraju misnog slavlja domaćin njemački župnik župe sv. Katarine Sijenske i zajednice sv. Hedwige vlč. Steiger uputio je čestitku za pedeset godina misije te zahvalio na suradnji i zajedništvu s tom njemačkom zajednicom. U ime misijskog pastoralnog vijeća prigodnu zahvalnu riječ svima je uputio Gerald Šaravanja. Nakon zahvalne pjesme „Te Deum“, pozdravljena je domovina himnom „Lijepa naša“. Misno slavlje pjevanjem je animirao misijski mješoviti zbor pod vodstvom Carmen Bajan i uz orguljsku pratnju Filipa Ivkovića.

Slavlje je nastavljeno u misijskoj dvorani i u dvorištu pod šatorom. U prigodnom programu koji su vodili Gerald Šaravanja i Irena Rozić, nastupili su misijski dječji i mješoviti zbor, folklorna skupina Matice hrvatske iz Ludwigshafen-Mannheima, a predstavio se i Nogometni klub „Croatia“ Ludwigshafen. Prigodnu riječ uputili su dosadašnji voditelj misije fra Ljubo Ivan Sesar i bivši pastoralni suradnik i orguljaš Alojzije Vešligaj, koji su na slavlje stigli iz domovine. Delegat Komadina uputio je čestitku u ime Hrvatskoga dušobrižničkoga ureda i svih hrvatskih svećenika i pastoralnih suradnika i suradnika koji djeluju u hrvatskom dušobrižništvu u Njemačkoj i u svoje osobno ime. U ime Hrvatske nastave na tom području čestitku je uputio Zlatko Perhoč. Čestitku je u ime susjedne HKM Mannheim uputio vlč. Robert Ružić. Fra Slavko Antunović posebno je zahvalio misijskom pastoralnom vijeću na svesrdnoj pomoći oko organizacije slavlja. Za sve je priređen ručak.

Hrvatska katolička misija bl. Alojzija Stepinca u Ludwigshafenu na Rajni osnovana je 1967., a danas ima više oko 4000 vjernika. Na područje Ludwigshafena je 1958. iz Rima došao vlč. Anton Kosina, svećenik tadašnje Riječko-senjske nadbiskupije. Vlč. Kosina se smjestio na području Kaiserslauterna. Tada je u Njemačkoj bilo samo šest hrvatskih svećenika, pa je pastoralno djelovao u više pokrajina. Godine 1967. u Njemačku je pridošao prvi veći val hrvatskih radnika u Ludwigshafen i Mannheim. Iz tih se razloga vlč. Kosina preselio u Ludwigshafen, gdje je bio voditeljem HKM Ludwigshafen od njezina osnutka 1967. do 1985. godine. U misiji je od 1970. do 1971. na ispomoći bio svećenik Mostarsko-duvanjske biskupije vlč. Marijan Bevanda. Od 1971. do 1978. u misiji je kao dušobrižnik djelovao vlč. Milivoj Galić, svećenik iste biskupije. Od 1. kolovoza 1985. do 2016. voditelj misije je fra Ljubo Sesar, član Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda sa sjedištem u Zagrebu. Naslijedio ga je 2016. fra Slavko Antunović, član iste Provincije. Kao pastoralni suradnik u misiji je od 1986. do 2015. djelovao Alojzije Vešligaj. U misiji djeluje od 2016. kao tajni đakon djeluje Mladen Svoboda. Od 2016. kao pastoralna suradnica i tajnica u misiji djeluje s. Valerija Šimović, franjevka Družbe sestara Bezgrešnog začeca III. Reda sv. Franje iz Dubrovnika. Vlč. Galić je zajedno s vlč. Kosinom pastorizirao i područje Speyera. Hrvatska katolička misija Speyer osnovana je 1978., a od početka do prestanka njezina samostalnog djelovanja 2010. vodio ju je vlč. Galić. Godine 2010. područje HKM Speyer se pripaja HKM Ludwigshafen i tako je nastala jedinstvena HKM Ludwigshafen koja obuhvaća i Speyer. Misna slavlja na hrvatskom jeziku služe se u crkvi Sv. Hedwige u Ludwigshafenu, u franjevačkoj kapeli u konviktu sestara franjevki u Kaisers-lauternu, u crkvi Sv. Josipa u Speyeru u kojoj je od listopada 2009. kip bl. Alojzija Stepinca, i u crkvi Gospina Mira u Homburgu.

Biskup Petanjak u Zambiji

Krčki biskup u pratnji tajnika vlč. Saše Ilijića pohodio svećenika svoje biskupije misionara Borisu Dabu, koji kroz proteklih 35 godina kao misionar fidei donum aktivno radi i djeluje u biskupiji Livingstone

Livingstone, 22.10.2017. (IKA) - Krčki biskup Ivica Petanjak u pratnji tajnika vlč. Saše Ilijića doputovao je 14. listopada u biskupiju Livingstone u Zambiji, u posjet svećeniku Krčke biskupije misionaru Borisu Dabi, koji kroz proteklih 35 godina kao misionar fidei donum aktivno radi i djeluje u toj biskupiji. Biskupa Petanjka u zračnoj luci dočekali su vlč. Dabo i fra Dominik Chande, gvardijan kapucinskog samostana u Livingstoneu. Dvotjedni posjet započeo je susretom s mons. Raymondom Mpezeleom, umirovljenim biskupom Livingstonea. U nedjelju 15. listopada biskup Petanjak u kapucinskoj župi Naše Gospe od Anđela u Livingstoneu sudjelovao je na župnoj misi koju je predvodio gvardijan Chanda, a propovijedao je vlč. Ilijić. U slavlju je sudjelovao i misionar Dabo, koji često boravi u kapucinskom samostanu kada dolazi u Livingstone. Nakon mise biskup se susreo s vjernicima okupljenima ispred crkve koji su mu izrazili svoju radost i dobrodošlicu.

U utorak 17. listopada, u tjednu pred Misijsku nedjelju, biskup Petanjak u pratnji misionara Dabe i tajnika Ilijića stigao je u misiju Ndjoko koju je vlč. Dabo osnovao godine 2011. i ondje sada živi i djeluje. Udaljena je sedam sati vožnje od grada Livingstonea, a do nje se dolazi po loše asfaltiranom putu i makadamu. Dočekali su ih vjernici koji su za tu prigodu došli iz okolnih sela, a neki su pješačili i 40 km. Uz tradicionalnu glazbu i ples, bubnjeve, pjesme dobrodošlice i blagoslov, vjernici su biskupa dopratili do misijske župne kuće gdje će boraviti idućih dana. Biskup Petanjak izrazio je oduševljenje zbog dočeka i njihova dolaska, ali još više što će idućih dana moći upoznati djelovanje svojeg svećenika misionara Dabe, te vjerski život i kulturu tamošnjih vjernika. Crkva u misiji Ndjoko pobrinula se da se svi pristigli vjernici iz okolnih sela smjeste u misiji za noćenje, te dobiju potrebnu hranu. Sljedećega jutra biskup je slavio misu u crkvi Sv. Marije na engleskom i silozi jeziku, a u propovijedi se obratio na hrvatskom jeziku, što je misionar Dabo preveo na silozi.

U petak 20. listopada biskup Petanjak posjetio je postaju Ibolelo, jednu od 12 postaja misije Nawinda, i blagoslovio novoizgrađenu crkvu. Zbog derutnosti stare crkve, ali i zbog rasta broja vjernika, izgrađena je nova crkva. Postavljanje krova financijski je pomogla Misijska središnjica iz Sarajeva, a ostale radove izveli su mjesni volonteri i sami župljani.

Dolaskom u filijalu, vjernici su biskupa Petanjka dočekali pjesmom i plesom te osobnim rukovanjem kao znakom dobrodošlice. Biskup se kratko zadržao u razgovoru s predsjednikom župnoga vijeća koji ga je izvijestio o gradnji crkve te životu vjernika. Nakon blagoslova nove crkve, biskup Petanjak podijelio je sakrament krštenja 14 katekumena. „Budući da smo blagoslovili crkvu, dobili ste mjesto gdje ćete se moći okupljati i Boga moliti. Na mome hrvatskom jeziku riječ blagosloviti znači o nekome ili nečemu lijepo govoriti, tako i po svakom blagoslovu Bog nama čini dobro i pokazuje nam svoju ljubav pa smo i mi dužni druge blagoslivljati, dobro im činiti i ljubiti“, rekao je biskup u homiliji. Novokršćenicima obratio se riječima: „Crkva je majka! I kao što roditelji daju tjelesno rođenje svome djetetu, tako i Crkva kao majka iz vode i Duha Svetoga, sebi rađa novo potomstvo. Vaša je Crkva danas bogatija za 14 novih članova te se i svi mi možemo prisjetiti riječi koje je Bog izgovorio nad svojim Sinom: Ovo je sin moj ljubljani, u njemu mi sva milina. Tako i Otac nebeski

nad svakime od vas, a posebno danas na dan vašega krštenja, govori ove iste riječi“, kazao je biskup Petanjak. U znak priznanja i zahvale, biskup je misionaru Dabi u ime Krčke biskupije darovao, kalež i ciborij za korištenje prilikom posjeta raznim postajama.

Misiju Nawinda osnovao je vlč. Dabo godine 2014. Nawinda je smještena uz rijeku Njoko, oko pet sati vožnje od misije Ndjoko. Nekoć je Nawinda bila filijala šezdesetak kilometara udaljene župe Sichili, a vodili su je misionari iz raznih država. Budući da je filijala ostala bez misionara, biskupija Livingstone skrb je povjerila misionaru Dabi. Već u siječnju 2014. godine postaje župom, a vlč. Dabo prvim župnikom. Prostor sadašnje misije Nawinda obuhvaća dvanaest filijala. Kao već postojeće mjesto s razvijenim školstvom, dolaskom misionara Dabe, dobrohotnošću darovatelja, izgrađene su crkva i bolnica kao i svratište za one obitelji i pojedince čiji su bolesnici hospitalizirani, kako bi im bili blizu. Na misiji redovno živi katehist, bolničko osoblje te ostali djelatnici koji pomažu u djelovanju misije.

U crkvi Sv. Pavla apostola biskup Petanjak je 22. listopada slavio Misijsku nedjelju. U homiliji izrazio je zadovoljstvo da prvi puta može slaviti Misijsku nedjelju i to upravo u misijama. „Čija je slika u čovjeku? Na čiju je sliku čovjek stvoren? Na Božju! U svakome od nas utisnuta je slika Božja, i zato svaki čovjek jest Božji“, kazao je biskup Petanjak, istaknuvši da je Bog otac i onima koji ga nikad nisu upoznali. No, važno je da znamo da pripadamo Bogu i prije nego što smo ga upoznali, jer je On onaj koji prvi izabire nas, s nakanom da nam dađe misiju-poslanje kako bi i drugi preko nas upoznali Boga. Budite uvijek otvoreni Duhu Svetom. On neka vas vodi! Misionar i katehisti predaju Riječ Božju i brinu se za nju, a Duh je onaj koji neka vas vodi da uvijek dolazite u Misiju slušati i prihvatiti tu Riječ“, istaknuo je biskup sa željom da, otvoreni Duhu, Gospodin pozove i među njima svećenike, redovnike i redovnice kako bi i sami među svojim radili na širenju Radosne vijesti. Izrazio je zahvalnost misionaru Borisu Dabi što se odazvao Božjem pozivu, te je došao izdaleka navijestiti Radosnu vijest. Na kraju mise, katehist je u ime cijele župne zajednice zahvalio biskupu Petanjku na njegovu posjetu Zambiji, a posebno našim misijama u kojima djeluje misionar Boris Dabo.

Inozemne vijesti

Callista L. Gingrich novoimenovana američka veleposlanica pri Svetoj Stolici

Washington, 16.10.2017. (IKA) - Callista L. Gingrich novoimenovana je veleposlanica SAD-a pri Svetoj Stolici. Njezino je imenovanje, kako izvještava Engleski program Radio Vatikana, 16. listopada potvrdio američki Senat. Novoimenovana veleposlanica Gingrich bivša je predsjednica i glavna izvršna ravnateljica Gingrich Productions, multimedijske produkcijske i savjetodavne kompanije u Arlingtonu, savezna država Virginia. Autorica je više knjiga i producentica povijesnih dokumentarnih filmova, a 20 godina je pjevala u Zboru bazilike Bezgrešnog začeca u Washingtonu. Neko vrijeme djelovala je i u Zastupničkom domu te bila predsjednica humanitarne zaklade Gingrich.

Papa darovao FAO-u skulpturu maloga Aylana

Aylan je mali sirijski izbjeglica koji se u listopadu 2015. godine utopio na jednoj plaži u Turskoj - Simbol tragedije migracija, koju je papa Franjo mnogo puta istaknuo riječima i gestama

Rim, 16.10.2017. (IKA) - Za posjeta pape Franje FAO-u, Organizaciji ujedinjenih naroda za hranu i poljoprivredu, 16. listopada u Rimu, posebno je dirljiv bio trenutak kojim je ponovno istaknuto da migranti nisu brojevi nego osobe, lica s vlastitom pričom o trpljenju, istaknuo je u izvještaju Radio Vatikan. Na početku posjeta Papa se kratko zadržao u atriju zgrade gdje je postavljena mramorna skulptura koja prikazuje Aylana, malenog izbjeglicu koji se u listopadu 2015. utopio na jednoj plaži u Turskoj. Simbol je to tragedije migracija, koju je papa Franjo mnogo puta istaknuo riječima i gestama.

Skulpturu, dar Svetoga Oca FAO-u, u bijelom je mramoru iz Carrare napravio umjetnik Luigi Prevedel, a prikazuje mrtvog sirijskog dječaka na plaži, pokraj kojega je anđeo uplakanoga lica. Papa se zadržao pred kipom, a uz njega je bio glavni ravnatelj FAO-a Jose Graziano da Silva, i stalni promatrač Svete Stolice pri organizacijama i tijelima Ujedinjenih naroda za hranu i poljoprivredu mons. Fernando Chica Arellano. Nakon toga kratkog, ali znakovitoga zadržavanja, Papa je imao privatni razgovor s upraviteljima FAO-a.

Malteški nadbiskup osudio ubojstvo novinarke

Valletta, 17.10.2017. (IKA) – Malteški nadbiskup Charles Scicluna s dubokim žaljenjem reagirao je na ubojstvo tamošnje novinarke Caruane Galizie. Taj je napad ojačao našu odlučnost da ustrajemo u demokraciji, napisao je 17. listopada nadbiskup reagirajući na napad. 53-godišnja novinarka i blogerica, koja je nedavno pisala o korupciji u malteškoj vladi, stradala je u ponedjeljak u eksploziji autobombe. Nadbiskup Scicluna pozvao je, kako izvještava Kathpress, svoje sunarodnjake da zaštite dostojanstvo svake ljudske osobe. Borba za demokraciju mora prijeći „s riječi na djela“, mišljenja je nadbiskup koji je u pismu ohrabrio novinare da „brane istinu, nikoga se ne boje i da služe ljudima i demokraciji“.

Nastavlja se akcija „Kap mlijeka“ za sirijsku djecu

Vatikan, 17.10.2017. (IKA) – Tisućama sirijske djece katolička humanitarna organizacija osigurat će i iduće godine „Kap mlijeka“. Organizacija Pomoć Crkvi u nevolji nastavila je akciju pomoću koje će kršćanskim obiteljima u Siriji kroz 2018. godinu donirati mlijeko u prahu kako bi im se pomoglo prehraniti djecu. U pismu organizatorima akcije apostolski vikar Aleppa mons. Georges Abou Khazen istaknuo je da su bombe prestale padati, ali pomoć je i dalje potrebna i to posebno djeci koja su najveće žrtve rata. Akcija „Kap mlijeka“ započela je prije tri godine i od tada je svaki mjesec pomogla u prehrani 2850 djece iz oko 1500 kršćanskih obitelji. Zbog rata i nezaposlenosti obitelji se teško bore kako bi prehranile djecu, a živežne namirnice mnogima su preskupe i nedostižne, ističu iz Crkve u nevolji. Cilj je akcije ne samo prehraniti djecu, nego i potaknuti povratak kršćana u Aleppo.

Papa uputio pismo kustosu Svete zemlje

Vatikan, 17.10.2017. (IKA) – Papa Franjo uputio je kustosu Svete zemlje o. Francescu Pattonu pismo u prigodi 800. obljetnice prisutnosti franjevaca u tim krajevima. Pismo je predao pročelnik Kongregacije za Istočne Crkve kardinal Leonardo Sandri, koji boravi u posjetu Svetoj zemlji od 16. do 21. listopada u prigodi proslave te obljetnice, za vrijeme svečane pontifikalne mise kojom je 17. listopada predsjedao u crkvi Svetog Spasitelja u Jeruzalemu.

Serafski otac Franjo na kapitulnu na Duhove održanom u svibnju 1217., otvorio je Red „misionarskoj i univerzalnoj“ dimenziji, šaljući svoju braću u sve narode kao svjedoke vjere, bratstva i mira; i tako je osnovana provincija Svete zemlje, koja se u početku zvala Prekomorska ili Sirijska, kaže se u Papinu pismu.

Revni u kontemplaciji i molitvi, jednostavni i siromašni, poslušni rimskom biskupu, i danas svoju predanost živite u Svetoj zemlji zajedno s braćom različitih kultura, narodnosti i religija, šireći mir, bratstvo i poštovanje, ističe Papa, podsjećajući na poslovičnu gostoljubivost franjevaca iz Svete zemlje, stručno vodstvo koje pružaju hodočasničkim skupinama te brižnost i pomnost kojom se posvećuju proučavanju Svetog pisma. Papa podsjeća također na pastoralni i dušobrižnički rad franjevaca u svetištima te njihovo služenje mjesnoj crkvenoj zajednici. Pozvao ih je da radosno ustraju u pomaganju braći ljudima, poglavito najsiromašnijima i najslabijima; u odgajanju mladeži „kojoj često prijete opasnost da izgubi nadu u sredini u kojoj još uvijek ne vlada mir“; u prihvaćanju starijih i skrbi za bolesne, živeći na konkretan način u svakodnevicu djela milosrđa.

Nigerija: Oslobođen oteti misionar

Rim, 17.10.2017. (IKA) - Oslobođen je don Maurizio Pallu, 63-godišnji talijanski misionar iz Rimske biskupije, otet prošloga četvrtka u Nigeriji, gdje djeluje kao katehist u zajednici Neokatekumenskoga puta. Govoreći o otmici i zatočeništvu za Radio Vatikan, don Maurizio kazao je da je bio otet zajedno s jednim nigerijskim svećenikom i jednom studenticom. Na slobodu su pušteni u deset sati navečer. Na novinarovo pitanje kako se osjeća, kazao je da je sretan, te istaknuo da ga je stalno pratio uskršli Gospodin. Bilo je trenutaka kada me bilo strah, ali uvijek sam osjećao pomoć

svetaca, Djevice Marije... Naša je misija u Nigeriji posvećena Djevici Mariji, Presvetom Srcu Isusovu, Bezgrešnom Srcu Marijinu, svetom Danielu Comboniju i svetom Ivanu Pavlu II. ... snažna je to ekipa! – kazao je misionar te dodao da ova njegova posljednja otmica nije bila prva. Već je, naime, jednom bio otet.

To je bila moja druga otmica u godinu dana, kazao je, bilo je teže nego prvi put, ali vidio sam velika čudesa koja je Gospodin učinio kako bi nas održao na životu. To znači da ima važan plan s ovom zemljom, jer demon snažno napada kako bi uništio u njoj Božje djelo. Izrazivši uvjerenje da će Bog uništiti djelo demona, don Maurizio je istaknuo također da je oba puta bio otet na blagdan Gospe Fatimske, 13. listopada. Prošle smo godine bili oteni točno 13. listopada, te smo po Gospinu čudu bili pušteni nakon samo sat i pol. Ove smo godine bili oteni 12. listopada, uoči marijanskoga blagdana.

Na novinarovo pitanje hoće li se vratiti u Rim, misionar je kazao da želi ostati u Nigeriji, jer „demona možemo pobijediti ako živimo ovdje. Demon nas želi prestrašiti, ali izabrao je pogrešan put, jer smo siromašni ljudi koji su plašljivi, ali imamo potporu Božje milosti“. A on je ovdje porobio milijune ljudi svojim lažima, svojim kukavičlukom i korupcijom. Stoga želim prikazati svoje siromašno biće za evangelizaciju Nigerije, poručio je don Maurizio.

Proslavljena osamstoljetna franjevačka prisutnost u Svetoj zemlji

Jeruzalem, 18.10.2017. (IKA) - U franjevačkom samostanu Svetog Spasitelja u Jeruzalemu od 16. do 18. listopada proslavljena je 800. obljetnica franjevačke prisutnosti u Svetoj zemlji. Naime, prije 800 godina na Duhovskom kapitolu u svetoj Mariji Porcijunkulskoj u Asizu franjevački Red otvorio se sveopćem misijskom poslanju Crkve.

Uprava Reda tada je odlučila poslati braću po cijelome, tada poznatome svijetu, da svjedoče Evanđelje, bratstvo i mir. Tom su prilikom poslali nekoliko braće, predvođene bratom Ilijom iz Kortone, da osnuju novu provinciju pod nazivom „prekomorska“ ili „Sirija“. Dvije godine poslije i sveti Franjo došao je u Svetu zemlju kao hodočasnik. Godine 1342. papa Klement VI. bulama „Gratias agimus“ i „Nuper carissimae“ povjerava franjevcima čuvanje svetih mjesta u Svetoj zemlji.

Prigodom proslave osamstoljetne franjevačke prisutnosti u Svetoj zemlji kustos fra Francesco Patton istaknuo je da su „franjevci jednostavno i siromašno sredstvo kojim se Bog služi i nastavlja svoju povijest te da gledaju na ovih osam stoljeća kao na objavu Božje providnosti, njegove vjernosti i dobrote prema fratrima – tom skromnom sredstvu koje je izabrao“.

General Reda Michael Perry rekao je da je „franjevačko služenje u Svetoj zemlji na korist cijeloga svijeta i da je obljetnica dobra prilika posvijestiti Kristovu prisutnost, njegovo milosrđe i ljubav u Svetoj zemlji i cijelome svijetu“. Prefekt Kongregacije za Istočne Crkve kardinal Leonardo Sandri rekao je da je „poslanje Kustodije Svete zemlje darovati cijelom svijetu Kristovo blago“, a papa Franjo poslao je poruku i apostolski blagoslov te zazvao majčinsku zaštitu Blažene Djevice Marije nad sve franjevce koji služe u Svetoj zemlji.

Papa: Čuvajte se primamljivosti i robovanja novcu

Vatikan, 19.10.2017. (IKA) - Papa Franjo primio je 19. listopada učenike „Institution des Chartreux“, privatne škole u francuskom gradu Lyonu koju vode kartuzijanci. Čuvajte se primamljivosti i robovanja novcu te se radije vježbajte u promicanju i obrani jednakosti i pravde u svijetu, poručio je Papa učenicima. Od ključne je važnosti da se već odsad, kao i u svom budućem profesionalnom životu, učite biti slobodni od „primamljivosti novca“, od ropstva u koje novac vodi one koji mu se klanjaju, naglasio je Papa, dodajući kako je također važno posjedovati snagu i hrabrost da ne budu slijepo poslušni nevidljivoj ruci tržišta. Poručio im je da što bolje iskoriste svoje vrijeme školovanja kako bi se vježbali u promicanju i obrani jednakosti, te da čestito i na prikladan način upravljaju „našim zajedničkim domom, svijetom“.

Papa Franjo ih je potaknuo da budu odgovorni za ovaj svijet i za život svakoga pojedinog čovjeka. Nikad nemojte zaboraviti da „svaka nepravda usmjerena protiv siromaha predstavlja otvorenu ranu i umanjuje samo vaše dostojanstvo“, istaknuo je Papa, poručivši im na kraju da pronadu sredstva i vrijeme da krenu putom bratstva kako bi među ljudima izgrađivali mostove, a ne zidove, te pridonijeli izgradnji pravednijeg i humanijeg društva.

Susret predstavnika BK Srednjoistočne Europe

Budimpešta, 19.10.2017. (IKA) – U glavnom gradu Mađarske Budimpešti 18. i 19. listopada održan je susret predstavnika biskupskih konferencija Srednjoistočne Europe na kojem su sudjelovali praški nadbiskup kardinal Dominik Duka, đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić, krakovski nadbiskup Marek Jedraszewski, bratislavski nadbiskup Stanislav Zvolensky te domaćini ostrogonsko-budimpeštanski nadbiskup kardinal Petar Erdo i predsjednik Mađarske biskupske konferencije biskup Gyora Andras Veres. Na susretu se razgovaralo o aktualnim izazovima s kojima se suočavaju te krajevine Crkve.

Europski identitet, više od zemljopisnih faktora, prije svega je kulturni identitet. Jedna od snaga koje najviše nadahnjuju ovu kulturu bila je i još je uvijek, unatoč svoj njenoj sekulariziranosti, kršćanska religija, navodi se u završnoj poruci sa susreta te se ističe kako „nacionalna pripadnost ne može biti razlogom neprijateljstva, prezira prema drugima, nego radije pomoć u razumijevanju i poštovanju drugih naroda i drugih kultura“.

Europa mora biti prava obitelj naroda u kojoj se članovi uzajamno cijene, poznaju i zalažu se za zajedničke vrijednosti. Molimo i radimo za Europu koja poštuje ljudski život od trenutka začeća do prirodne smrti i koja je gostoljubivo mjesto za obitelji; za Europu koja poštuje individualnu i kolektivnu vjersku slobodu koja pripada osobi na temelju njezina vlastitog dostojanstva; za Europu koja priznaje također mogućnost narodima da na pravi način poštuju one religije koje su najviše pridonijele stvaranju njezine kulture i identiteta. U poruci se poziva biskupske konferencije Srednjoistočne Europe da pruže konkretnu pomoć izbjeglicama koje žive na Bliskom istoku i čekaju priliku za povratak u svoje gradove i sela. Osjećamo se posebno solidarnima s onima koji trpe nasilja i progone zbog svoje pripadnosti kršćanstvu. Njihovo svjedočanstvo i vjernost duhovna je utjeha i kršćanima naših naroda, dodaje se u poruci.

Mučenici iz doba nacizma i komunizma, koji su ubijeni u našim zemljama, uče nas oprost, milosrđu i duhovnom pomirenju. Utječemo se njihovu zagovoru za mir, pomirenje i autentični razvoj ljudske obitelji, navodi se na kraju poruke.

Nova Papina knjiga: Crkva u dijalogu

Sveti Otac izlaže svoju viziju Crkve u dijalogu s ljudima i otvoreno govori o svojim osjećajima u ophođenju s novinarima

Vatikan, 19.10.2017. (IKA) - Rado gledam ljudima u lice i iskreno odgovaram na njihova pitanja, istaknuo je papa Franjo u novoj knjizi koja je u Italiji u prodaji od četvrtka 19. listopada, a iz koje je talijanski dnevni list „La Repubblica“ objavio pojedine odlomke. Sveti Otac u toj knjizi tako izlaže svoju viziju Crkve u dijalogu s ljudima i otvoreno govori o svojim osjećajima u ophođenju s novinarima.

Odlučan sam, ali i sramežljiv. U Buenos Airesu sam se malo bojao novinara. Mislio sam da bi mi mogli stvarati poteškoće te iz tog razloga nisam davao intervjue, priznao je Papa u knjizi koju je sastavio zajedno s talijanskim novinarom i isusovcem Antoniom Spadarom. Knjiga nosi naslov „Adesso fate le vostre domande – Sada postavite svoja pitanja“, a objavila ju je izdavačka kuća Rizzoli.

Znam da trebam biti oprezan te se nadam da to i jesam. Prije nego što započnem sa slušanjem i odgovorima, uvijek se pomolim Duhu Svetom. I kao što ne smijem izgubiti oprez, tako ne smijem izgubiti ni povjerenje. Znam da me to čini ranjivim, no to je rizik koji sam spreman preuzeti, objasnio je papa Franjo.

Prema Papinu bi mišljenju i Crkva trebala preuzeti taj rizik. Sveti Otac tako priželjkuje Crkvu koja se zna uključiti u razgovor s ljudima, koja može dijalogizirati. To je Crkva iz Emausa u kojem Gospodin „intervjuira“ obeshrabrene učenike, napomenuo je papa Franjo. Za mene je intervju dio tog razgovora Crkve s ljudima današnjega doba, rekao je Papa a izvještava Radio Vatikan.

Slovenski biskupi pozivaju vjernike na izlazak na predsjedničke izbore

Ljubljana, 20.10.2017. (IKA) – U povodu predsjedničkih izbora koji se u Republici Sloveniji održavaju u nedjelju 22. listopada Komisija za pravdu i mir Slovenske biskupske konferencije pozvala je vjernike da izađu na izbore. U pozivu se izražava radost radi više predsjedničkih kandidata s vrlo različitim pogledima na sadašnjost i budućnost Slovenije, što pridonosi demokratizaciji i političkom pluralizmu.

„Svi građani, a posebno katolici pozvani su razmisliti o vrijednostima koje zastupaju predsjednički kandidati i da na izborima odgovorno daju svoj glas. Od budućeg predsjednika s pravom očekujemo da se u okviru svojih ustavnih ovlasti i sa svojim moralnim autoritetom i jasnim govorom se zalaže za pravednu državu, za vladavinu prava, za potpuno poštovanje ljudskoga života, za vrijednost obitelji, za prava roditelja da svoju djecu odgajaju u skladu s vlastitim uvjerenjima, da se zauzima za socijalnu sigurnost mladih, radnika i siromašnih, za poštovanje gospodarske slobode, očuvanje slovenske kulture i tradicije, te da zagovara ustavno pravo svih građana na slobodu vjeroispovijesti. Sudjelovanje na izborima građanima i posebno kršćana dužnost je prema odgovornosti za opće dobro svih stanovnika naše domovine i države Slovenije. Stoga pozivamo sve katolike da u nedjelju sudjeluju na izborima u što većem broju i odgovorno daju svoj glas“, ističe se u pozivu koji je u ime Komisije Pravda i mir Slovenske biskupske konferencije potpisao njezin predsjednik i ljubljanski nadbiskup Stanislav Zore.

Papa pozvao Crkvu na promicanje prava osoba s posebnim potrebama

Vatikan, 21.10.2017. (IKA) - Papa Franjo primio je 21. listopada sudionike kongresa „Kateheza i osobe s posebnim potrebama: nužna pozornost u svakodnevnom životu Crkve“ koji je organiziralo Papinsko vijeće za promicanje nove evangelizacije, javlja Radio Vatikan. Poznat nam je veliki razvoj koji se tijekom posljednjih desetljeća dogodio u svezi s invalidnošću. Rast svijesti, rekao je Papa, o dostojanstvu svake osobe, osobito onih najslabijih, pomogla je da se hrabro uključuju oni koji žive s različitim oblicima invaliditeta, kako se nitko ne bi osjećao stranac u vlastitoj kući. Ipak, na kulturnoj razini još uvijek postoje izrazi koji vrijeđaju dostojanstvo ovih osoba, zato jer prevladava lažno shvaćanje života. Radi se često o narcisoidnom i utilitarističkom pogledu na život, koji nažalost, ne mali broj ljudi gleda kao osobe na rubu s invaliditetom, a da u njima ne prepoznaje različite oblike duhovnoga i ljudskog bogatstva.

Stav odbijanja ovog stanja još uvijek je prejak u mentalitetu društva, kao da nas to stanje sprječava da budemo sretni i da ostvarujemo sami sebe, rekao je Papa. To potvrđuju i genetski pokušaji da se već kod nerođenih spriječe nesavršenosti. Međutim, svi poznajemo mnogo osoba koje su unatoč svojoj krhkosti i velikim teškoćama mukotrpno pronašle put do dobrog i sadržajnog života. S druge strane poznajemo osobe koje su naizgled savršene, ali razočarane. Opasna je prijevara misliti da smo neranjivi.

Odgovor je ljubav, nastavio je Papa, ne ona lažna, prijevarna i pobožna. Toliko koliko smo prihvaćeni i ljubljeni, uključeni u zajednicu i podupirani da gledamo u budućnost s povjerenjem, razvija se u nama pravi put života i iskustva dugotrajne sreće. To – znamo – vrijedi za sve, ali najkrhkije osobe su dokaz za to. Vjera je izvrstan životni pratitelj kada nam dopusti da rukom dotaknemo Očevu prisutnost koji nikad ne ostavlja same svoja stvorenja, u bilo kojim uvjetima njihova života. Crkva ne može biti bez glasa i neusklađena u obrani i promociji osoba s invaliditetom, upozorio je papa Franjo.

Blizina obitelji pomaže invalidnim osobama nadvladati usamljenost koja je uvijek opasnost da se u nju zatvore zbog nedostatka pažnje i potpore. To vrijedi još više za odgovornost koju imaju današnje generacije i za formaciju kršćanskog života. Zajednici ne smiju nedostajati riječi i geste kako bi susreli i prihvatili osobe s invaliditetom. Posebno ih treba znati uključivati u nedjeljnu liturgiju, preporučio je Papa, kako bi za njih susret s Isusom Gospodinom i istom zajednicom bio izvor nade i hrabrosti na ne baš laganom putu života. Kateheza, na poseban način, istaknuo je Sveti Otac, treba otkriti i pomoći da se iskuse suvisli obrasci za svaku osobu, s njezinim darovima, ograničenjima i nesposobnostima, čak i onim ozbiljnima, kako bi mogla na svojem putu susresti Isusa i prepustiti se njemu s vjerom. Nema nikakve tjelesne i psihičke granice koja bi mogla spriječiti taj susret, jer lice Kristovo obasjava nutrinu svake osobe. Osim toga, posebno mi službenici Kristove milosti, moramo biti oprezni da ne padnemo u neopelagianizam i ne prepoznamo potrebu milosti koja dolazi iz sakramenata kršćanske inicijacije.

Naučimo nadvladavati neugodnosti i strah koji možemo iskusiti u susretu s osobama s invaliditetom, istaknuo je Papa. Učimo tražiti i stvarati odgovarajuća sredstva kako nikome ne bi nedostajala potpora milosti. Oblikujmo – prije svega primjerom! – katehiste koji će biti još sposobniji pratiti te osobe kako bi one rasle u vjeri i dale svoj pravi i istinski doprinos životu Crkve, rekao je Papa.

Papa proglasio Izvanredni misijski mjesec

U pismu u prigodi stote obljetnice proglašenja apostolskog pisma „Maximum illud“ o djelovanju misionara papa Franjo pozvao da se u listopadu 2019. slavi Izvanredni misijski mjesec

Vatikan, 22.10.2017. (IKA) – Prihvativši prijedlog Kongregacije za evangelizaciju naroda, papa Franjo proglasio je Izvanredni misijski mjesec koji će se slaviti u listopadu 2019. Učinio je to u pismu u prigodi stote obljetnice proglašenja apostolskog pisma „Maximum illud“ o djelovanju misionara u svijetu koja se slavi 30. listopada.

U apostolskom pismu Maksimum illud, piše Papa u svom pismu objavljenom na Svjetski dan misija 22. listopada, pozvalo se na nadilaženje državnih granica i svjedočenje, proročkim duhom i evanđeoskom hrabrošću, Božje spasiteljske volje kroz univerzalnu misiju Crkve. Neka približavanje stote obljetnice toga pisma služi kao poticaj za svladavanje opetovane napasti koja vreba ispod svakog oblika zatvorenosti Crkve u sebe samu, autoreferencijalnog zatvaranja u vlastite sigurne granice, svakog oblika pastoralnog pesimizma i besplodne nostalgije za prošlošću, i da se, namjesto toga, otvorimo radosnoj novosti evanđelja. I u ovim našim vremenima, razdiranim ratnim tragedijama i ugroženim žalosnim htijenjem za naglašavanjem razlika i poticanjem sukoba, neka se Radosna vijest da u Isusu oprost pobjeđuje grijeh, život pobjeđuje smrt i ljubav pobjeđuje strah pronomi svima s obnovljenim žarom i ulije povjerenje i nadu.

U svjetlu toga, prihvaćajući prijedlog Kongregacije za evangelizaciju naroda, pozivam da se u listopadu 2019. slavi Izvanredni misijski mjesec s ciljem većeg buđenja svijesti o missio ad gentes i ponovnog započinjanja s obnovljenim žarom misijske preobrazbe života i pastoralne djelatnosti Crkve. Misijski mjesec listopad 2018. može poslužiti kao dobra priprava za ovu proslavu, koja će omogućiti svim vjernicima da se odluče za naviještanje Evanđelja i da pomognu svojim zajednicama da rastu u misijskom i evangelizacijskom žaru, kako bi ljubav prema poslanju Crkve, koja je „velika ljubav prema Isusu i, istodobno, velika ljubav prema njegovu narodu“, sve više rasla, piše Papa.

Papa primio predstavnike Izraelskoga sveučilišta

Vatikan, 23.10.2017. (IKA) - Da uvijek možete biti žedni znanja – želja je pape Franje koju je uputio izaslanicima Izraelskoga sveučilišta iz Tel Aviva, koje je primio 23. Listopada u Vatikanu. Znanost i mudrost trebaju ići zajedno. Sveučilište je pozvano odgajati za mudrosnu kulturu, sposobnu uskladiti tehnički i znanstveni pristup s humanističkim, u uvjerenju da je težnja prema istini i dobru u konačnici jedinstvena, istaknuo je Papa. Našem je svijetu hitno potrebno uspostavljanje mudrosne kulture, uzimajući u obzir razdoblje evolucije i općega razvoja, obilježenoga gospodarsko-društvenim krizama i generacijskim sukobima. Trebaju nam odgovarajući načini u obrazovanju vođa sposobnih za razumijevanje novih putova u odgovaranju na potrebe sadašnjih naraštaja, ne kompromitirajući one buduće, istaknuo je Papa te preporučio da i sveučilište iz Tel Aviva pridonese stvaranju novoga vodstva.

Taj prinos ima dati u pozornosti na važna etička pitanja koja se postavljaju našim društvima, i na potrebu zaštite i promicanja najranjivijih među našom braćom i sestrama. Jedino služeći cjelovitom ljudskom razvoju, znanost i humanističke discipline mogu izraziti svoje potpuno dostojanstvo, zaključio je Sveti Otac.

Papa Franjo primio patrijarha Teofila III.

Zauzmimo se sada, po Gospodinovoj želji, kako bismo izgradili budućnost punoga pomirenja i bratskoga zajedništva. Ne učiniti to bio bi današnji najveći grijeh, istaknuo Sveti Otac

Vatikan, 23.10.2017. (IKA) - Zauzmimo se sada, po Gospodinovoj želji, kako bismo izgradili budućnost punoga pomirenja i bratskoga zajedništva. Ne učiniti to bio bi današnji najveći grijeh, rekao je papa Franjo jeruzalemskom grčkom pravoslavnom patrijarhu Teofilu III., kojega je 23. listopada primio u Vatikanu. Bio je to patrijarhov uzvratni posjet na onaj pape Franje bazilici Sv. Groba, u svibnju 2014., kada su Papu pratili patrijarh Teofil i patrijarh Bartolomej. Papa je ponovno, kako izvještava Radio Vatikan, istaknuo svoju iskrenu želju i obvezu u nastavku puta prema punom jedinstvu Katoličke Crkve i one pravoslavne, jer ne učiniti to značilo bi ne poslušati snažan Kristov poziv. Izrazivši svoju blizinu svima koji trpe zbog sukoba koji već desetljećima muče Svetu zemlju, papa Franjo primijetio je da nesigurno stanje i nerazumijevanje među stranama i dalje uzrokuju nesigurnost, ograničavanje temeljnih prava i mnoge primoravaju da napute vlastitu zemlju. Zbog toga, dodao je, zazivam Božju pomoć i tražim od svih uključenih strana da umnože svoje napore kako bi se ostvarili uvjeti za stabilan mir, temeljen na pravednosti i priznavanju prava svih ljudi. U tu svrhu valja odlučno odbaciti sve vrste nasilja, diskriminacije i izražavanja nesnošljivosti prema židovskim, kršćanskim i muslimanskim osobama i bogoštovnim mjestima. Sveti bi Grad, čiji status quo valja štiti i očuvati, trebao biti mjesto na kojemu svi mogu živjeti zajedno u miru. U suprotnom će za sve započeti beskonačna zavojnica trpljenja. Govoreći potom o članovima različitih kršćanskih zajednica u Svetoj zemlji, Papa je poželio da uvijek budu priznati sastavnim dijelom društva, i da donose vlastiti prinos za opće dobro i za izgradnju mira. Taj će njihov prinos biti djelotvorniji ako bude ostvaren veći sklad među različitim Crkvama na tom prostoru, primijetio je papa Franjo.

Posebno bi važna bila veća suradnja u pružanju potpore obiteljima i mladim kršćanima kako ne bi bili primorani napustiti vlastitu zemlju, objasnio je Papa. Radeći zajedno na tom osjetljivom području, vjernici će se različitih vjeroispovijesti moći bolje upoznati i uspostaviti sve bratskije odnose. Zbog toga je, u poslušnosti Isusovoj molitvi za svoje u Dvorani Posljednje večere: „da budu jedno... kako bi svijet povjerovao“, papa Franjo ponovno izrazio iskrenu želju i obvezu u nastavljanju puta prema punom jedinstvu među dvjema Crkvama. Dobro znam da neke rane iz prošlosti i dalje ostavljaju trag u sjećanju mnogih ljudi, primijetio je Papa. Povijest nije moguće promijeniti, ali, ne zaboravljajući velike nedostatke ljubavi kroz stoljećâ, upravimo zajedno pogled prema budućnosti potpunoga pomirenja i bratskoga zajedništva, i zauzmimo se sada, prema Gospodinovoj želji. Ne učiniti to bio bi današnji najveći grijeh; to bi značilo ne poslušati snažan Kristov poziv i znakove vremena koje Duh sije na putu Crkve, istaknuo je papa Franjo. Ne dopustimo da sjećanje na vrijeme obilježeno uzajamnom šutnjom ili međusobnim optuživanjem, teškoće sadašnjosti i nesigurnost budućnosti, spriječe naš zajednički hod prema jedinstvu, zajedničku molitvu i djelovanje u naviještanju Evanđelja i u sluzenju potrebitima, potaknuo je Sveti Otac. Na kraju je, prije nego što je predložio da zajedno izmole 'Oče naš', ponovno izrazio blizinu braći kršćanima u Svetoj zemlji, te naklonost prijateljima drugih velikih religija nazočnih na tom prostoru, nadajući se i moleći, kako je rekao, da za sve uskoro dođe dan postojanoga i trajnoga mira.

Prilog dokumenti

Blaženi mrtvi koji umiru u Gospodinu

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 18. listopada 2017. – Papin apel

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas želim govoriti o kršćanskoj nadi pred stvarnošću smrti, stvarnošću koju naša suvremena kultura sve više nastoji izbrisati. Tako, kad smrt zakuca na vrata našim bližnjima ili nama samima, nađe nas nespremne, ne znamo čak ni „sricati“ bilo što smisljeno o njezinu misteriju, kojim je obavljena. Ipak prvi znakovi ljudske civilizacije koji su do nas došli vezani su upravo uz tu zagonetku. Možemo reći da je čovjek rođen s kultom mrtvih.

Ostale civilizacije, prije ove naše, imale su hrabrosti suočiti se sa smrću. Bilo je to nešto o čemu su stariji pripovijedali mlađima, kao o neizbježnoj stvarnosti koja je obvezivala čovjeka da živi za nešto apsolutno. U Psalmu 90 molimo: „Nauči nas dane naše brojiti, da steknemo mudro srce“ (r. 12). Brojati svoje dane pomaže steći mudrost! Te nam riječi vraćaju zdravi realizam, odbacujući delirij svemoći. Što smo mi? Mi smo „prolazni“ kaže se u drugom psalmu (usp. 89, 48) (dosl. „ništavni“ u verziji Biblije na koju se poziva Papa, op. pr.); naši dani tako brzo prolaze: kad bismo živjeli i stotinu godina, na kraju bi nam se činilo da nam je život prošao u jednom dahu. Toliko puta sam čuo starije osobe da kažu: „Život mi je prošao poput daha...“.

Tako smrt ogoljuje naš život. Pomaže nam otkriti da su naša djela oholosti, srdžbe i mržnje bila isprazna: čista ispraznost. Sa žaljenjem primjećujemo da nismo dovoljno ljubili i da nismo tražili ono što je bilo bitno. Naprotiv, vidimo ono doista dobro što smo zasijali: ljubavi za koje smo se žrtvovali a koje nas sada drže.

Isus je prosuo svjetlo na tajnu naše smrti. Samim svojim vladanjem daje nam pravo osjećati se tužno kad neka draga osoba odlazi s ovoga svijeta. On je bio „duboko“ potresen pred grobom prijatelja Lazara i „zaplaka“ (Iv 11, 35).

I tada Isus moli Oca, taj izvor života, i naređuje Lazaru da izađe iz groba. I tako se i zbilo. Kršćanska nada crpi nadahnuće u tome stavu koji Isus zauzima protiv ljudske smrti: premda je prisutna u stvaranju, ona je ipak brazgotina koja nagrđuje Božji naum ljubavi, a Spasitelj želi zacijeliti u nama taj ožiljak.

Na drugim mjestima u evanđeljima govori se o ocu čija je kći vrlo ozbiljno bolesna i koji se obraća s pouzdanjem Isusu da je spasi (usp. Mk 5, 21-24.35-43). Nema dirljivije slike od slike oca i majke s bolesnim djetetom. Isus odmah kreće na put s tim čovjekom, koji se zvao Jair. U određenom trenutku dolazi netko iz Jairove kuće i kaže mu da je djevojčica umrla i nema potrebe da više muči Učitelja. Ali Isus kaže Jairu: „Ne boj se! Samo vjeruj!“ (Mk 5, 36). Isus zna da je taj čovjek u napasti da reagira srdito i očajno, jer je djevojčica umrla te mu preporučuje da čuva mali plamen koji gori u njegovu srcu: vjeru. „Ne boj se! Samo vjeruj!“ „Ne boj se, samo nastavi držati upaljenim taj plamen!“. A zatim, pošto stignu u kuću, budi djevojčicu iz smrti i živu je vraća njezinim dragima.

Isus nas stavlja na taj „greben“ vjere. Marti koja oplakuje smrt brata Lazara suprotstavlja svjetlo jedne dogme: „Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. Vjeruješ li ovo?“ (Iv 11, 25-26). To je ono što Isus ponavlja svakome od nas, svaki put kad smrt dolazi potrgati tkanje života i osjećaja koji nas vežu uz naše najdraže. Čitav naš život je ovdje u igri, između padine vjere i litice straha. Isus kaže:

„Ja nisam smrt, ja sam uskrsnuće i život, vjeruješ li to? Vjeruješ li ti to?“ Mi, koji smo danas ovdje na Trgu, vjerujemo li to?

Svi smo mali i bespomoćni pred otajstvom smrti. Međutim, kakve li samo milosti ako u tome času sačuvamo plamen vjere u našim srcima! Isus će nas uzeti za ruku, kao što je uzeo ruku Jairovu kći, i još jednom ponoviti: „Talita kum“, „Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!“ (Mk 5, 41). On će to reći nama, svakome od nas: „Ustani, uskrsni!“ Pozivam vas sada da zatvorite oči i razmišljate o tom trenutku: o našoj smrti. Neka svaki od nas misli na vlastitu smrt i zamisli trenutak koji će doći, kad će nas Isus uzeti za ruku i reći nam: „Dođi, dođi k meni, ustani!“ Tu će prestati nada i nastati stvarnost, stvarnost života. Razmislite dobro: sam Isus će doći svakom od nas i uzeti nas za ruku, svojom nježnošću, blagošću i ljubavlju. I neka svatko u svom srcu ponovi Isusove riječi: „Ustani, dođi. Ustani, dođi. Ustani, ustani na novi život!“

To je naša nada pred smrću. Za onoga koji vjeruje, to su vrata koja se potpuno širom otvaraju; za one koji sumnjaju to je zraka svjetla koja se probija kroz vrata koja nisu potpuno zatvorena. Ali za sve nas to će biti milost, kada će nas to svjetlo, susret s Isusom, prosvjetliti.

Papin apel

Želim izraziti svoju bol zbog pokolja koji se prije nekoliko dana dogodio u Mogadishuu, u Somaliji, u kojem je više od tri stotine osoba, među kojima i nekoliko djece, izgubilo život. Taj teroristički čin zaslužuje najodlučniju osudu, među ostalim i zato što je uperen protiv naroda koji je već mnogo propatio. Molim za ubijene i ranjene, za članove njihovih obitelji i za čitav somalijski narod. Upućujem Bogu prošnju za obraćenje nasilnika i ohrabrenje svima onima koji, uz ogromne teškoće, rade na postizanju mira u toj izmučenoj zemlji.

Mi pripadamo prije svega Bogu

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 22. listopada 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evanđelje ove nedjelje (Mt 22, 15-21) nam stavlja pred oči novi susret licem u lice između Isusa i njegovih protivnika. Tema je porez caru, „škakljivo“ pitanje je li dopušteno ili ne platiti porez rimskom caru, pod čijom se vlašću u Isusovo doba nalazila Palestina. Oko toga su postojala različita mišljenja. Stoga pitanje koje mu postavljaju farizeji: „Je li dopušteno dati porez caru ili nije?“ (r. 17) predstavlja zamku za Učitelja. Zapravo, ovisno o odgovoru koji će dati, bio bi optužen da je za ili protiv Rima.

Ali Isus i u ovom slučaju odgovara mirno i koristi zlonamjerno pitanje da pruži važno učenje, uzdižući se iznad polemike i suprotstavljenih strana. Kaže farizejima: „Pokažite mi porezni novac!“. Oni mu pokazuju denar, a Isus, gledajući novac, pita: „Čija je ovo slika i natpis?“ Farizeji ne mogu odgovoriti ništa drugo već: „Carev“. Tada Isus zaključuje: „Podajte dakle caru carevo, a Bogu Božje“ (usp. rr. 19-21). S jedne strane, govoreći da se vrati caru ono što mu pripada, Isus izjavljuje da plaćanje poreza nije čin idolopoklonstva, nego nešto što su dužni činiti prema zemaljskoj vlasti; s druge strane - i tu Isus okreće situaciju u svoju korist - podsjećajući na Božje primat, traži da mu se daje ono što mu duguje kao Gospodar čovjekova života i

povijesti.

Upućivanje na carevu lik, koji se nalazi na kovanici, poručuje da je opravdao osjećati se s punim pravom - s pravima i dužnostima - građanima države; ali na simboličkoj razini upućuje na drugu sliku koja je utisnuta u svakog čovjeka: Božju sliku. On je Gospodar svega, a mi, koji smo stvoreni „na njegovu sliku“, pripadamo prije svega Njemu. Iz pitanja koje su mu postavili farizeji Isus izvlači najradikalnije i najbitnije pitanje za svakoga od nas, pitanje koje si možemo postaviti: kome pripadam? Obitelji, gradu, prijateljima, školi, radnom mjestu, politici, državi? Da, naravno. Ali prije svega - podsjeća nas Isus - ti pripadaš Bogu. To je temeljna pripadnost. On ti je dao sve što jesi i što imaš. Stoga, naš život, iz dana u dan, možemo i moramo živjeti u ponovnom prepoznavanju i upoznavanju naše temeljne pripadnosti i zahvalnosti našeg srca prema našem Ocu, koji svakoga od nas stvara kao pojedinca, neponovljivog, ali uvijek prema slici svog voljenog Sina, Isusa. To je divno otajstvo.

Kršćanin je pozvan konkretno se zauzimati u ljudskim i društvenim stvarnostima bez suprotstavljanja „Boga“ i „cara“; suprotstavljati Boga i cara bio bi fundamentalistički stav. Kršćanin je pozvan konkretno sudjelovati u zemaljskim stvarnostima, ali tako da ih prosvjetljuje svjetlom koje dolazi od Boga. Prvenstveno pouzdanje u Boga i polaganje nade u Njega ne vode u bijeg iz stvarnosti, već štoviše do djelatnog davanja Bogu onoga što mu pripada. Zato vjernik upire svoj pogled u buduću stvarnost, Božju stvarnost, kako bi živio zemaljski život u punini i hrabro odgovorio na njegove izazove.

Neka nam Djeвица Marija pomogne živjeti uvijek u skladu s Božjom sliku koju nosimo u sebi, dajući svoj doprinos izgradnji zemaljskog grada.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, jučer su u Barceloni blaženima proglašeni Matteo Casals, Teofilo Casajus, Fernando Saperas i 106 drugova mučenika koji su pripadali redovničkoj kongregaciji klaretinaca i koji su ubijeni iz mržnje prema vjeri tijekom Španjolskog građanskog rata. Neka njihov herojski primjer i njihov zagovor podupru kršćane koji, i u našim danima - i u velikom broju -, u različitim dijelovima svijeta trpe diskriminacije i progone.

Danas se slavi Svjetski dan misija, na temu „Misija u srcu Crkve“. Pozivam sve da žive radost misije svjedočeći evanđelje u sredinama u kojima svaki živi i radi. Istodobno, pozvani smo ljubavlju, konkretnom pomoći i molitvom podupirati misionare koji su pošli u druge krajeve naviještati Krista onima koji ga još ne poznaju. Podsjećam također kako mi je želja promicati Izvanredni misijski mjesec u listopadu 2019., kako bi se još više raspirio žar evangelizacijskog djelovanja Crkve ad gentes. Na liturgijski spomen sv. Ivana Pavla II., misionarskog pape, povjeravamo njegovu zagovoru poslanje Crkve u svijetu.

Molim vas da mi se pridružite u molitvi za mir na svijetu. Ovih dana s posebnom pozornošću pratim zbivanja u Keniji, koju sam posjetio 2015. godine, i za koju molim da se čitava zemlja usmogne suočiti s trenutnim teškoćama u ozračju konstruktivnog dijaloga i imati na srcu traženje općeg dobra.